

Ở Bên Cạnh Tôi Em Không Cần Mạnh Mẽ

Contents

Ở Bên Cạnh Tôi Em Không Cần Mạnh Mẽ	2
1. Chương 1: Tôi Muốn Em Lên Giường	2
2. Chương 2: Đêm Đầu Tiên	3
3. Chương 3: Rốt Cuộc Anh Đã Biết Được Những Gì?	4
4. Chương 4: Hợp Đồng Thân Xác	5
5. Chương 5: Cuộc Sống Mới	5
6. Chương 6: Đây Cũng Là Phòng Của Tôi	7
7. Chương 7: Tôi Muốn Cùng Em Làm Nhiều Thứ (phần 1)	8
8. Chương 8: Tôi Muốn Cùng Em Làm Nhiều Thứ (phần 2)	9
9. Chương 9: Tôi Muốn Cùng Em Làm Nhiều Thứ (phần 3)	11
10. Chương 10: Xin Lỗi Tôi Không Cố Ý Làm Em Đau	12
11. Chương 11: Chúng Ta Thật Giống Đôi Vợ Chồng Mới Cưới	14
12. Chương 12: Mong Chờ	15
13. Chương 13: Bị Ốm	17
14. Chương 14: Thuốc Kích Dục	19
15. Chương 15: Đừng Bỏ Em	20
16. Chương 16: Yêu Một Người Thật Khó (p1)	21
17. Chương 17: Yêu Một Người Thật Khó (p2)	22
18. Chương 18: Tôi Đã Được Làm Cha	23
19. Chương 19: Chăm Sóc	24
20. Chương 20: Yêu Thương	26
21. Chương 21: Trong Hoạ Có Phúc	27
22. Chương 22: Em Tha Thứ Cho Tôi Chứ	28
23. Chương 23: Mạc Thần , Mày Đúng Là Bị Ngu Rùi	29
24. Chương 24: Cuộc Sống Ba Người	30
25. Chương 25: Anh Hai Em Không Có	31
26. Chương 26: Giải Oan	32
27. Chương 27: Chỉ Cần Em Không Sao	33
28. Chương 28: Chồng Sắp Cưới	35
29. Chương 29: Anh Ấy Là Của Tôi	37
30. Chương 30: Âm Thầm Chịu Đựng	38
31. Chương 31: Bánh Quy Nhỏ Bị Ốm	39
32. Chương 32: Tôi Xin Lỗi	40
33. Chương 33: Cách Làm Lành Nhanh Nhất	41
34. Chương 34: Tại Sao Tôi Phải Dịu Dàng Với Người Phụ Nữ Khác	42
35. Chương 35: Cho Vừa Lòng Em (phần 1)	43
36. Chương 36: Cho Vừa Lòng Em (phần 2)	45
37. Chương 37: Mang Thai	47
38. Chương 38: Em Không Có	48
39. Chương 39: Lời Nói Làm Tồn Thương Con Tim	49
40. Chương 40: Em Mệt Rồi	50

41. Chương 41: Sợ Hãi	51
42. Chương 42: Chữ Kỳ Cay đắng Nhất Cuộc Đời	52
43. Chương 43: Hạnh Phúc Nơi Cuối Con Đường	54
44. Chương 44: Ngoại Truyện 1 : Thân Phận Thực Sự Của Tiểu Hoa	56
45. Chương 45: Ngoại Truyện 2 : Thì Ra Không Phải Mộng Xuân	57
46. Chương 46: Ngoại Truyện 3 : Em Muốn Chạy Trốn Đến Khi Nào	59

Ở Bên Cạnh Tôi Em Không Cần Mạnh Mẽ

Giới thiệu

Thể loại: ngôn tình hiện đại. HECô vì muốn giúp đỡ anh mình lấy thông tin nên đã đồng ý lên giường cùng anh. Nhưng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/o-ben-canhh-toi-em-khong-can-manhh-me>

1. Chương 1: Tôi Muốn Em Lên Giường

Cô là một đứa trẻ không cha không mẹ lang thang ngoài đường không biết mình là ai, hằng ngày theo bọn đầu đường xó chợ đi xin ăn đôi lúc cũng móc túi bị đánh gần chết không ai quan tâm không ai chăm sóc. Đến khi cô 6 tuổi cô gặp hần, hần mang cô về nuôi cho cô ăn, cho cô học, cho cô cái tên Mạt Lộ Lộ, hần dạy cô sự dụng dao súng, hần chăm sóc cô coi cô như một đứa em gái, hần nói cô hãy gọi hần là anh hai. Cứ như thế cô đã yêu hần yêu từ lúc nào không biết còn hần thì không yêu cô, hần có thể lên giường với bất kì cô gái nào trừ cô ra nhưng cô vẫn yêu hần. Năm nay cô 23 tuổi sinh nhật cô hần gọi cô vào phòng làm việc của hần, hần ngồi trên ghế xoay nhìn thẳng vào cơ thể mới lớn đầy đặn của cô suy nghĩ gì đó rồi nói

* " Lộ Lộ năm nay em bao nhiêu tuổi rồi "

* " hôm nay em tròn 23 tuổi "

* " Bao năm nay tôi đối sự với em thế nào "

* " Anh hai đối sự với em rất tốt " cô nhìn anh tươi cười

* " Lộ Lộ giờ tôi muốn em lên giường với Hàn Mạc Thần lấy thông tin về cho tôi " hần lạnh lùng

* " Em..... Em không muốn " cô gào lên

* " Em nghĩ mình có quyền quyết định sao "

* " Em..... Em "

* "Tốt nhất lúc tôi còn nói nhẹ nhàng em lên nghe lời, về phòng chuẩn bị đi đêm nay đi luôn "

Hần nở một nụ cười khiến cô rùng mình lùi phía sau chạy ra khỏi phòng lao về phòng mình. Tại sao chứ hần thật độc ác hần biết cô yêu hần mà hần còn bắt cô lên giường với kẻ thù không đội trời chung với hần. Nói về chuyện này thật ra công ty hần chỉ là vỏ bọc bên ngoài thật ra hần chính là ông trùm của xã hội đen chỉ là không phải ông trùm duy nhất đúng vậy hần có một đối thủ ngang bằng nếu không muốn nói thật ra còn cao thủ hơn hần chính là Hàn Mạc Thần. Đêm đó , hần cho người mang cô đến hội đêm của anh, trên tối những chiếc đèn đủ màu sắc chiếu mọi nơi trong căn phòng lớn mình anh ngồi thoải mái trên ghế một góc của hội đêm trên tay cầm ly rượu thỉnh thoảng lắc nhẹ cho hương thơm rượu bay lên mắt nhìn xa xăm không ai có thể hiểu được suốt cuộc đang suy nghĩ điều gì.

* " Mạc Thần đại ca, hôm nay anh ngồi một mình sao , em có một bông hồng không biết anh có hướng thú không?"

Tên đó vừa nói vừa kéo mạnh cô đứng trước mặt anh, đêm nay cô mặc một chiếc váy hai dây bó sát người chùng qua hông để lộ có thể gọi cảm vờn nước da trắng nõn nà của mình, anh ngồi trên ghế chằm một điều thuốc khinh bỉ nhìn cô trong đôi mắt bỗng nhiên có chút ngạc nhiên rồi nhanh chóng biến mất, dập tắt điều thuốc anh dừng dậy đi tới phía cô vòng tay ôm eo kéo cả cơ thể cô sát người nở nụ cười nham hiểm trên môi

* ” không tồi, ban thưởng ”

Anh lạnh lùng nói kéo cô đi ra phía cửa mặc kệ tên kia cúi nửa người luôn miệng nói

* ” cảm ơn Thần đại ca, cảm ơn Thần đại ca,.....”

Kéo cô ra khỏi hội đèn anh để cô vào xe rồi phóng như lao về biệt thự của mình ở phía Nam , đến nơi anh mở cửa xe nắm lấy tay cô kéo mạnh vào bên trong biệt thự cả cơ thể cô run lên vì sợ anh vẫn không nói lời cô vào phòng ngủ vất cô lên giường

2. Chương 2: Đêm Đầu Tiên

Có H cần nhắc trước khi đọc

* “Ahhh, Mặc ca.....”

* “Sao sợ rồi sao ”

* ” Em.....em không dám, đại ca anh nhẹ tay chút em đau ”

Anh tháo cà vạt cởi vài nút áo để hở bộ ngực cơ bắp mình đi đến giường cầm chân cô kéo ra mép giường dùng cơ thể dưới của mình đè lên cô dùng bàn tay của mình thò vào trong váy cô nắm trọn bầu ngực của cô

* ” mềm thật ”

Anh cúi xuống hôn lấy đôi môi trái tim cô, sau đó nhẹ nhàng đặt nụ hôn mình chạy dài từ cổ cho đến bầu ngực cô, anh tụt bỏ chiếc váy trên người cô để cả cơ thể cô phơi bày trước mặt anh, anh ngắm nhìn cơ thể cô nở một nụ cười vừa cười bỏ quần áo trên người mình vừa hỏi

* ” Bao nhiêu tuổi ”

* ” em 23 ”

Anh rang hai chân cô ra dùng tay xoa nhẹ đóa hoa ở giữa cảm nhận sự run sợ của cơ thể bên dưới mình, cầm vật nam tính của mình đặt ở giữa đóa hoa của cô nhẹ nhàng dùng tay sờ khuôn mặt cô nói

* ” thả lỏng ra lần đầu sẽ đau đấy ”

Cô ngơ ngát nhìn anh sao anh biết đây là lần đầu của cô .Thấy cơ thể bên dưới vẫn cứng đờ anh vòng tay ra ôm cô sát vào ngực mình nhẹ nhàng vuốt sống lưng của cô nói với cô

* ” ngoan tôi không muốn làm em đau ” giọng anh ấm áp

* ” em.....emsợ ”

* ” tôi hiểu, tôi sẽ nhẹ mà, ngoan thả lỏng ra ”

Anh vừa dụ dỗ vừa dụ dỗ đi vào trong phá lớp màng mỏng trong cô

* ” Ahhhh.....đau.....đau lắm.....rút ra.....mau rút ra.....”

* ” được rồi, ngoan một chút sẽ hết thôi ”

Cô dùng đôi mắt đỏ hoe còn đọng nước mắt mình gạt đầu , anh dùng tay mình gạt đi nước cô ôm cô chặt vào lòng

* ” đỡ hơn chưa ”

*. “ukm ”

* ” tôi cử động nhé ”

* “Ukm”

Hai tiếng sau anh ôm cơ thể mệt mỏi cô vào lòng, hôn một nụ hôn nhẹ lên trên trán cô.

* ” Ngọc Lam em thực sự đã quên tôi rồi sao ”

Anh nhìn đoá hồng nhỏ vừa ngất đi vì mệt trong lòng đau đớn không thôi cuối cùng ôm cơ thể mệt mỏi cô vào lòng không buồn

3. Chương 3: Rốt Cuộc Anh Đã Biết Được Những Gì?

Sáng hôm sau cô mơ màng thức dậy trên chiếc giường lớn trong căn phòng lạ. Cô cử động cơ thể đau nhức của mình ngồi dậy nhìn căn phòng, căn phòng đơn giản có một giường hai kẻ giường một tủ quần áo lớn một kệ pha trà một tivi đối diện với giường và một phòng tắm lộ thiên hơn cả là trong đó còn có người đàn ông có cơ thể săn chắc với mái tóc rũ xuống che nửa khuôn mặt đứng dưới đài phun sen, cô giật mình hét “Ahhhhh” nằm xuống chồm chắn kín cả cơ thể trần của mình, anh bước ra khỏi phòng tắm với chiếc khăn quấn quanh hông đi đến bên cạnh giường nhìn cô như con sâu đo trên giường liền nở nụ cười trong đầu liền có nghĩ còn ngại sao trên người anh có chỗ nào mà đêm qua cô không thấy không sợ qua không nhưng thể còn cào cả lưng anh. Anh đi đến tủ quần áo chọn lấy một bộ quần áo vừa mặc vừa chỉnh giọng lạnh lùng của mình trở lại nói

* ” dậy rồi thì đi tắm xuống ăn sáng ”

* “À..... Vâng” cô thò đầu mắt ra nhìn thấy anh đã mặc quần áo mời thả lỏng thò đầu ra thấy cô vẫn giường anh quay ra nhìn cô nói

* ” sao muốn tôi bế vào sao ”

* “Không.....không cần em tự em vào được ”

Cô nài rồi bỏ chăn ra nhanh chạy vào nhà vệ sinh đóng cửa lại nhìn hành động cô anh liền phì cười sau đó đi xuống nhà trước. Sau khi tắm xong cô thấy anh đã chuẩn bị cho cô một bộ váy màu xanh ngọc lam liền thân đơn giản chỉ hở mỗi vai, nhìn bộ váy trên người mình khiến cô nhớ đến trước đây khi còn lạnh thang ngoài đường mỗi lần cô khóc vì bị người ta đánh lại có một cậu bé luôn bảo vệ cô thay cô chịu đòn còn dỗ dành cô nói nước mắt cô rất giống những viên ngọc lam quý báu lên cô không lên tùy tiện khóc vì nó rất đáng quý, bước ra khỏi phòng tắm lúc này cô mời nhân ra màu chủ đạo căn phòng là màu xanh ngọc lam màu sắc căn phòng thật chẳng hợp với ông chủ của nó thật là ai có thể tin rằng phòng ngủ của ông trùm xã hội đen lại có màu giống phòng của một cô gái mới lớn thế này chứ. Cô bước ra khỏi phòng rồi đi xuống cầu thang thấy anh đang uống caphe trên tay cầm mấy tờ giấy đọc gì đó thấy cô liền ra hiệu cho cô ngồi đối diện mình, cô theo hướng anh chỉ ngồi xuống, người làm lập tức mang cho cô bữa sáng đó là một bát cháo cùng vài cái quả và cốc sữa ấm cô cười trừ rồi mức từng thìa cháo đưa vào miệng bỗng nhiên cô nghe anh lạnh lùng nói

* ” có hợp khẩu vị cô không”

* “Rất ngon ” cô tươi cười nói

* ” vậy tốt, tôi rất vui vì nó hợp khẩu vị của Mạt tiểu thư đây ” anh lập tức nở nụ cười khó hiểu đồng thời chiếc thìa trong tay cô rơi xuống bát phát ra âm thanh khá to nhìn thấy hành động cô anh nói tiếp

* ” Mạt Lộ Lộ, hôm qua vừa tròn 23 tuổi, 6 tuổi được Mạt Tuấn Vũ chủ tịch công ty Mạt Phong Lộ nhận nuôi, ngoài người giút và sếp lớn trong công ty ra không một ai biết mặt thật của Mạt tiểu thư đây ”

- * “Rốt cuộc anh đã biết được những gì ”. Cô sợ hãi nhìn anh
- * ” không nhiều những chuyện cần biết đều biết nhưng chuyện không cần biết..... đương nhiên..... Cũng biết ” anh cười gian xảo
- * ” giờ anh muốn làm gì tôi ”
- * ” đừng nói như tôi đang bắt nạt Mạt tiểu thư như vậy oan cho tôi lắm, tôi chỉ muốn xác minh lại có phải Mạt tiểu thư dùng thủ đoạn lên giường với tôi để lấy thông tin không phải? ”
- * “.....” Cô mở to mắt nhìn anh
- * ” xem ra là vậy rồi không biết Mạt tiểu thư có hứng thú chơi một trò chơi với tôi không? ”

4. Chương 4: Hợp Đồng Thân Xác

- * ” trò.....gì”
- * ” hợp đồng thân xác, luật chơi rất đơn giản chỉ cần Mạt tiểu thư có thể làm tôi vui vẻ tôi sẽ nói cho cô nghe một thông tin ” anh vừa nói vừa dùng tay chỉ đến chỗ cô nâng khuôn mặt đang trắng dần của cô
- * ” tôi.....tôi.....”
- * “Không cần trả lời luôn tiểu thư cô cứ từ từ suy nghĩ, dù sao cô cũng không còn chỗ nào để đi đúng không?”

Anh buồn cảm cô ra rồi trở về chỗ ngồi uống caphe như chưa chuyện gì xảy ra. Cô nhìn anh, anh nói đúng cô không còn nào để đi, không thể quay về Mạt gia với hai bàn tay trắng vì cô hiểu điều có nghĩa là cô đã hết giá trị lợi dụng hẳn sẽ không cần cô nữa, cô sẽ không thể ở bên cạnh hẳn, yêu thương hẳn, chăm sóc hẳn nữa cô sẽ giống như những ảnh tình nhân của hẳn khi hết giá trị lợi dụng nếu không ở trong hội đêm tiếp khách thì nhất định sẽ ở nhà thổ để mặc cho lũ nam nhân hạ đẳng ngoài kia dày vò trong khi đó nếu cô ở lại đây chịu tủi nhục lại có thể giết hẳn biết đâu được hẳn sẽ nghĩ đến sự hi sinh cô mà yêu cô nếu không ít ra cũng để cô ở bên cạnh hẳn (quá ngây thơ rồi chị hai ạ).

- * ” được tôi làm ”

Giọng cô vang lên làm anh suýt chút nữa làm rơi cốc caphe, đúng vậy anh đã đạt được mục đích của mình dù đồ cô ở cạnh mình thành công nhưng nó không làm anh vui mà cảm vô cùng khó chịu, cô yêu hẳn nhiều vậy sao, có thể bán sự tôn nghiêm của mình sao, cô có biết mình vừa leo lên lưng hổ không, có biết cái gì đang đợi chờ mình không? Đương nhiên là cô biết nhưng cô vẫn ngốc nghếch làm vì cô yêu hẳn vì hẳn mà hi sinh trong lòng anh nổi lên cơn tức giận anh có thể đánh bại hẳn trong vòng 1 tiếng đồ hồ mà không mất công sức gì nhưng sao anh lại không làm là gì cô, vì hẳn đã nhận nuôi người con gái anh yêu lên anh mới để hẳn lộng hành đến giờ, anh nhìn cô cười nhạo cô ngốc cũng cười chính mình anh cũng ngốc tình yêu làm chúng ta trở thành những kẻ ngốc vì một ai đó mà không màng đến bản thân mình.

- * ” hợp tác vui vẻ ”

Sau đó anh dùng tay gạt bỏ ra ngoài để mình cô ngồi trên bàn ăn trong căn biệt thự rộng lớn

5. Chương 5: Cuộc Sống Mới

- * ” Mạt tiểu thư “”

Cô giật mình nhìn theo hướng giọng đàn ông vừa gọi mình. Là người đàn ông trung niên ăn mặc lịch sự gọn gàng đang tươi cười trước mặt cô, cô cũng cười hiền hoà lại với ông

* ” Mặt tiểu thư, tôi là quản gia ở Hàn gia này, tôi họ Chu cô có thể gọi tôi là Chu quản gia có việc gì cần cô cứ sai bảo tôi nhé ” giọng ông nhẹ nhàng rất dễ nghe ai có thể ngờ được người đàn ông cũng có một thời trai trẻ rất huy hoàng cơ chứ

* ” cảm ơn ông Chu quản gia, sau này mong ông giúp đỡ nhiều ”

* ” đó là trách nhiệm của tôi, còn một chuyện nữa ”

* “Còn chuyện gì nữa ạ”

* “Thiếu gia bảo tôi nói vài nội quy cho cô nghe ”

* “Nội quy..... ở đây ạ ” cô nghi ngờ nhìn ông

* ” À không, đây chỉ là nội quy dành.....riêng cho cô”

* “.....” Cô nhìn ông liên hiểu gật đầu

* “Thật ra cũng không có gì chỉ là một vài điều cần nhớ thôi, thứ nhất cô không được ra ngoài nếu không được phép đồng ý hoặc không có tiểu gia , thứ 2 phòng của cô chính là căn phòng hôm qua cô dùng, thứ 3 cô có thể dùng phòng sách ở phía bên trái tầng 2 cả máy tính trong đó ngoài hai phòng ra cô không được vào phòng khác trên tầng hai tầng một cô có thể thoải mái hoạt động, thiếu gia còn dặn chút nữa sẽ có vài người mang quần áo mời đến cô hãy chọn lấy vài bộ để mặc nếu cảm thấy không thích có thể cuối tuần cậu ấy sẽ đưa cô đi mua, còn.....nữa.....”

* “Còn gì nữa ” khuôn mặt cô méo mó hỏi ông mặc dù chẳng liên quan gì đến ông đây chỉ là trách nhiệm công việc nhưng những gì ông vừa nói chả khác nào đang bảo gian lỏng cô sao anh ta đương nhiên sẽ không để cô sống thoải mái ở đây mà

* ” còn nữa, thiếu gia bảo bao giờ cậu nghĩ ra sẽ nói cho cô biết ”

Cô liền ngẩng ngốc nhìn ông, chắc ông đang đùa cô sao, ông ái ngại cúi người xin phép rời đi. Một lúc sau đúng là có vài người mang đến cho cô rất nhiều quần áo chúng đủ hình dáng đơn giản dễ chịu cho đến cầu kì , đủ chất liệu, đủ mọi thương hiệu nổi tiếng trên thế giới không nhưng thế chúng đều là Sz của cô và hầu hết đều có là màu xanh ngọc lam, à chà xem ra ông chủ này bị nghiệm màu xanh ngọc lam này đến phát điên rồi à mà cũng không đúng nhìn bao quát căn biệt thự này tranh trí vô cùng đơn giản và sang trọng mọi đồ vật hầu như là gỗ chỉ duy nhất căn khi là bị lật tông màu của căn biệt thự. Cô chọn vài bộ váy liền thân, vài quần bò và áo phông đơn giản, không thể thiếu chính là những bộ quần áo ngủ đơn giản và cả những chiếc váy ngủ sex xem ra sau này chúng sẽ giúp cô nhiều việc đây, sau khi chọn xong cô liền tươi cười với nhân viên nói

* ” tôi đã chọn xong rồi ”

* “Tiểu thư cô chọn ít vậy sao, chúng không hợp ý cô sao, đây toàn mẫu mới yêu thích nhất” cô nhìn trên ghế phòng khách hơn chục bộ đồ mà cô nhân viên này vẫn kêu là ít

* ” không tôi thấy thế này là đủ dùng rồi ”

* “À dùng rồi Hàn tiên sinh có bảo tôi đưa cho cô vài thứ này ” cô nhân viên liền hiểu ý nói tránh sang việc khác

Cô nhân viên lấy ra trong túi bóng to vài cái hộp đưa cho, cô tò mò mở ra xem bên trong hoàn toàn là đồ con chất liệu nhìn qua cũng biết là loại rất dễ chịu không những thế chúng đều là một Sz của cô, cô liền đỏ mặt ái ngại nhìn mấy người nhân viên ở đó. Không phải chứ cái này anh cũng lo cho cô luôn sao đúng là cái không biết cũng đã biết, xem ra cuộc sống sau này của cô không biết lên tượng tượng ra sao nữa. Sau khi tất cả bọn họ ra về thì người làm trong biệt thự giúp cô cho treo quần áo lên tủ còn cô thì vào căn phòng phía bên trái mà Chu quản gia nói. Trời ơi, đó là một căn phòng đầy sách không những thế chúng toàn là tiểu thuyết, ngôn tình nổi tiếng trên thế giới đủ mọi tác giả nổi tiếng đây có thể nói chính là thiên đường

của cô mà. Sau khi chợp vài quyển yêu thích cô liền về phòng mình lên giường ngồi đọc truyện sau đó chợt nhớ ra điều gì đó liền hỏi người đang giúp mình gấp quần áo

* “Cô tên là gì ”

* “Em tên là Tiểu Hoa, năm nay em 20 tuổi, ”

* ” em là ở đây lâu chưa ”

* “Dạ, em làm được 5 năm rồi ”

* ” à đúng rồi căn phòng này sao lại khác với phong cách của biệt thự đến vậy ”

* ” dạ đây là căn phòng được thiếu gia đặt làm riêng, tiểu thư cô chính là người phụ nữ đầu tiên ở đây đó ”
Tiểu Hoa tươi cười nói

Ngay lập tức trong đầu cô liền lập đi lập lại câu cuối của Tiểu Hoa cô chính là người đầu tiên ở căn phòng này, trong lòng cô liền dấy lên một thứ khó hiểu vô cùng

* ” Tiểu thư, em đã làm xong cô còn gì sai bảo không ạ? ” giọng Tiểu Hoa vang lên làm cô giật mình về hiện thực

* “À nhờ em pha hộ tôi ít trà ôlong được không?”

* “Vâng em sẽ mang ngay lên cho tiểu thư ”

Nói rồi Tiểu Hoa liền xuống nhà lấy cho cô một ly trà ôlong rồi lui xuống để mình cô vừa đọc truyện vừa uống trà

6. Chương 6: Đây Cũng Là Phòng Của Tôi

Một ngày ở Hàn gia trôi thật yên bình mặc dù biệt thự Hàn gia rất to nhưng cũng chỉ có 8 người làm mà hình như mọi người đều rất vui vẻ nói cười khi sống ở Hàn gia khác hẳn với suy nghĩ của cô, tại sao mọi người lại có thể tươi cười trong khi ông chủ của họ là người có máu mặt trong xã hội đen chứ khác với Mặc gia mọi người làm hầu như không ai quan tâm ai họ luôn trong lòng nghĩ một kiểu làm một kiểu khiến cô vô cùng chán ghét còn ở Hàn mới một ngày cô đã cảm quen thuộc thoải mái. Sau khi dùng bữa tối cô có nói chuyện cùng mấy người giúp việc họ luôn miệng nói ông chủ mình tuy hơi nóng tính nhưng thật ra rất tốt đối đãi họ không tồi xem ra anh thực sự lấy lòng được mấy bà cô này, còn nói cho cô nghe sở thích của anh, anh không thích trà ôlong cũng không thích đọc tiểu thuyết nhưng không hiểu sao anh luôn mua một hộp trà ôlong để trong nhà chỉ cần có tiểu thuyết ai nói hay anh đều mua về không những thế anh rất thích trứng bị dìm ụng với lạc.....v.....v. Đến 10 giờ anh vẫn chưa về nhà Chu quản gia nhìn cô ngồi trên bàn ăn tán chuyện mọi người ái ngại mở lời

* ” tiểu thư cũng muộn rồi tiểu thư lên phòng nghỉ ngơi đi, chắc thiếu gia đêm nay không về”

* “Trời đã muộn vậy sao cháu vô ý quá mọi người cũng đi nghỉ sớm đi ạ thật vất vả cho mọi người qua ”

Mọi người nhìn cô tươi cười đi về phòng rồi sau đó cũng về nhà dưới nghỉ ngơi. Cô nằm trên giường lờn lờn qua lờn lại đến 12 giờ vẫn chưa tài nào ngủ được xem ra hôm qua mệt quá lên mới có thể ngủ ngon lành trên giường lạ hôm nay thì khổ rồi không tài nào ngủ được. Bỗng nhiên cánh cửa mở cả cơ thể mệt mỏi của anh đi đến gần nhìn cô lờn qua lờn lại cô giật mình nhìn anh một mắt đờ đờ trước mặt mình

* ” sao..... Sao anh lại vào đây”

* “Đây là nhà tôi ”

* “Chu quản gia nói tôi có thể vào phòng này ”

* “Uhm, thì tôi có nói gì em đâu ”

Anh vừa nói vừa đi vào phòng tắm xả nước vào người mình nhanh chóng rời ra ngoài vờ chiếc khăn đi đến tủ mặc bộ quần áo ngủ thoải mái đi đến giường nằm cạnh cô vòng tay ôm cơ thể cô vào lòng nhắm mắt hưởng thụ

* ” đây là phòng của tôi sao ”

* “Ukm ”anh lười biếng trả lời

* “Vậy sao anh lại ngủ ở đây ”

* ” vì đây cũng là phòng của tôi, không lẽ em nghĩ tôi vào đây tắm xong ra phòng khác ngủ sao”anh vừa nói mắt vẫn nhắm cười gian xảo

Cô to mắt nhìn anh xem ra ở Hàn gia này không có chỗ dành riêng cho cô rồi,thấy cô im lặng anh từ từ mở mắt hai mắt giao nhau nhìn đối phương anh dịu dàng ôm cô gần hơn ấm áp nói

* ” nhắm mắt vào ngủ đi tôi mệt lắm rồi ”

Cả cơ thể cô bị anh ôm trọn hơi ấm trên người anh bao bọc lấy thân hình nhỏ nhắn của cô bỗng nhiên cô lại cảm thấy buồn ngủ vô cùng buồn ngủ mắt cứ từ từ nhắm lại ngoan ngoãn trong lòng anh

7. Chương 7: Tôi Muốn Cùng Em Làm Nhiều Thứ (phần 1)

Mặt trời chiếu những tia nắng ấm áp vào căn phòng nơi hai cơ thể vẫn đang ôm nhau ngủ say sưa. Anh từ từ mở mắt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang giả vờ ngủ trong lòng mình liên cảm thấy hạnh phúc nhỏ trong trái tim mình.

* ” Dậy rồi thì mở mắt đi còn giả vờ ngủ làm ” giọng anh ấm áp lên bên tai cô khiến ai kia đang giả vờ ngủ phải mở mắt nhìn anh oán hận

* ” anh không đi làm sao?”

* ” đó là câu chào hỏi buổi sáng của em sao ”

* ” không phải ”

* “Vậy phải như thế nào ”

* “Chào buổi sáng,ngài Hàn, giờ ngài buồn tôi ra được chưa”

* “Gọi tên ” anh ôm cô chặt hơn ngang bướm nói

* ” Chào buổi sáng Mạc Thần ”

* ” Chào buổi sáng bảo bối ”

Anh cúi xuống hôn nhẹ lên môi cô sau đó mời thoải mái buồn cô ra rời giường đi tời tủ quần áo nhìn một lượt quần áo của cô rồi nói

* ” thay quần áo đi tôi đưa em đi mua sắm ”

* ” anh không đi làm sao ”

* ” hôm nay là thứ 7 ”

* ” họ nói thứ 7 anh vẫn đi làm mà ” cô ngạc nhiên hỏi

* ” ai nói ” anh vừa mặc quần áo vừa đưa mắt nghi ngờ nhìn cô

* “Mấy bác giút việc dưới nhà ” giọng cô nhỏ dần nhận ra mình lỡ lời

* ” mời một ngày xem ra em lấy được nhiều thông tin hơn tôi tưởng đó nhỉ ”

* “Không có ” cô lí nhí nói

* ” còn biết gì nữa” anh vẫn giữa giọng như bình thường nhưng trong lòng vô cùng vui sướng xem ra cô nhox đang quan tâm anh

* ” không có thật mà ”

Cô nhìn anh rồi dơ tay lên lắc mạnh khẳng định mình không biết gì thêm, nhìn hành động dễ thương của cô anh liền đi đến giường nâng nhẹ cầm cô lên đặt một nụ hôn nhẹ

* ” em không thành thật gì cả, nói xem giờ tôi lên phạt em thế nào ”

* “Tôi..... Tôi..... Không có thật mà ”

* “Mau chuẩn bị đi ”

Anh buồn cầm cô ra đi vào nhà vệ sinh lúc này cô mới thả lỏng cơ thể, người đàn ông này thật tinh tế xem ra phải cẩn thận hơn mới được. Lúc anh bước ra đã thấy cô thay một chiếc váy trắng liền xinh xắn ngồi trên giường

* ” tôi đợi em dưới nhà , chuẩn bị nhanh lên nhé “”

Lúc xuống nhà cô nghe thấy giọng anh đang nói chuyện thoải trong phòng bếp ” hôm qua, tôi đã phê duyệt hết rồi cứ thế mà làm hôm nay tôi không có đến công ty có việc gì để thứ 2 giải quyết ”. Cô đi vào phòng bếp ngồi đối diện nhìn anh, không lẽ hôm qua anh về muộn là vì giải quyết công việc hôm nay để đi chơi với cô sao, sao lại tốt với cô như vậy anh đang ý đồ gì thế, thấy có người đang thần thờ nhìn mình anh liền tươi cười nói

* ” sao vậy bỗng nhiên thấy tôi rất đẹp trai đúng không ”

* ” làm gì có ” cô giật mình trả lời

* ” vậy sao hôm nay tôi cổ tình ăn mặt đẹp hơn mà, em không thể khen chút sao ” anh thất vọng nói

* “Ngài Hàn, hôm nay ngài vô cùng đẹp trai”

Cô tươi cười nói, cô không biết anh cũng có lúc trẻ con nhưng vậy liền thuận theo đùa anh, ai ngờ anh lập tức vui vẻ nhìn cô dùng bữa sáng hỏi

8. Chương 8: Tôi Muốn Cùng Em Làm Nhiều Thứ (phần 2)

* ” em muốn đi mua quần áo ở đâu ”

* ” tôi đủ rồi ”

* “Tôi muốn mua thêm, còn nữa son phấn, giày dép nữa tôi sẽ kê thêm cho em một bàn trang điểm ”

* “Không cần , thực sự không cần mà ”

* “Quyết định vậy đi, Chu quản gia ông nói người ta kê thêm một bàn trang điểm nữa vào phòng tôi ”

* ” vâng thưa thiếu gia”

Dùng bữa xong anh kéo cô lên xe đi thẳng đến trung tâm mua sắm, anh chọn hết bộ này đến bộ khác chưa đầy 3 tiếng mà cô đã có thêm mười mấy bộ váy mười mấy đôi giày còn bao nhiêu là mỹ phẩm mấy người đi sau cô và anh thực sự không còn tay nào để cầm, đến anh cũng phải cầm 5,6 túi đồ của cô mới buồn tha cho cô. Sau đó, mấy người đó mang đồ về Hàn gia còn cô và anh dùng bữa trưa tại một nhà Pháp nổi tiếng tại trung tâm mua sắm, trên bàn ăn anh hỏi cô

* ” Bảo bối em muốn đi đâu chơi nữa không? ”

* “Tôi không có ” cô suy nghĩ nhìn anh

* ” vậy chúng ta ra biển chơi em thấy sao ”

* “Oa được tôi chưa bao giờ được ra biển cả”

* “Không phải chứ ” anh nghi ngờ nhìn cô

* ” thật ra là có nhưng toàn nhìn từ xa thui, tôi chưa bao giờ đi trên cát cả ” cô ái ngại nhìn anh, giọng còn có một chút buồn

* ” vậy có gì khó đâu ”

Anh tươi cười nhìn cô. Sau bữa cơm trưa anh phóng xe đi thẳng phía biển còn cô ngồi cạnh anh nhìn cảnh vật ngoài xe đang lướt qua dần rồi từ từ chìm vào giấc ngủ. 3 giờ chiều cuối cùng chiếc xe cũng dừng lại tại một bãi biển xinh đẹp. Vì trời bắt đầu và mùa thu lên bãi biển không có mấy người, gió từ ngoài biển thổi vào mang hương vị mặn mặn, sóng nổi tiếp nhau chạy vô bờ cô ngây ngô cảm nhận rất cả hương vị của biển cả anh đi đến bên cạnh cô cởi chiếc áo vét của mình khoác lên người cô rồi nắm lấy bàn tay nhỏ bé cô hỏi

* ” em có muốn tháo dây ra đi thử trên cát không ”

Cô nhìn anh rồi gật đầu, hai người cùng tháo đôi giày dưới chân mình sau đó cầm lên tay còn tay kia cô để anh nắm lấy đi dạo dọc bãi biển, đến khu chợ ở bãi biển ở đây bày bán rất nhiều đồ trang sức, vật kỉ niệm bằng vỏ sò, vỏ ốc vô cùng đáng yêu. Cô dừng chân tại một quầy bán hàng ngắm chiếc vòng tay bằng ngọc lam được làm tinh xảo mỗi viên ngọc lại có đường nét khác biệt, người bán hàng vừa thấy cô để ý đến món hàng đắt nhất của mình liền lên tiếng giới thiệu

* ” cô gái đây là chiếc vòng ngọc trai tự nhiên đó, màu sắc này là lúc lấy ra đã vậy rồi không phải nhân tạo đâu, chỉ duy nhất ở cửa hàng tôi là có đôi vòng này thôi đó cô đeo thử đi ”

Bà ta vừa nói vừa cầm chiếc vòng đeo vào tay cô đúng là nó rất nổi trên nền da trắng của cô vô cùng đẹp dễ giống như nó được sinh ra cho cô vậy, cô rất thích chiếc vòng định đưa tay vào túi lấy tiền thì nhận ra mình không hề mang theo tiền liền ái ngại nhìn bà tháo chiếc vòng ra đưa cho bà

* ” xin lỗi tôi quên không mang theo tiền rồi ”

Anh đứng đằng sau cô thở dài xem ra cô thực sự quên sự có mặt của anh rồi, anh ra hiệu cho bà bán hàng cho đôi vòng ngọc vào hộp rồi đưa tiền, sau đó liền đuổi theo cô đến cuối chợ cô quay lại nhìn anh nói

* “Muộn rồi chúng ta về nhà thui ”

* ” Được về thui ”

Nói rồi anh kéo tay cô đi về phía chiếc xe của mình trên đường về cô và anh không ai mở miệng nói bất kì câu nào cho đến khi về tới nhà. Sau khi dùng bữa tối cô trở về phòng còn anh thì về phòng làm việc mình đến 10 giờ tối mới quay về phòng ngủ thấy cô vẫn đang ngồi đọc tiểu thuyết trên giường

* ” em đã tắm chưa ”

* “Tôi tắm rồi ”

Cô vẫn nhìn vào quyển tiểu thuyết trả lời bỗng nhiên anh cảm quyển tiểu thuyết vất sang một bên bệ cô đi về phía phòng tắm khiến cô giật mình kêu lên

* ” anh làm gì vậy ”

* “Đi tắm ”

* “Tôi tắm rồi ”

* “Thì tắm lại ”

Cơ thể mềm của cô ngồi gọn trong lòng anh khuôn mặt cô không giống ai kia mà đang đỏ dần nhưng do hơi nước ẩm bay lên làm che đi tầm nhìn anh. Anh từ phía sau ôm chặt vòng eo của cô hơn cúi đầu vào gáy cô cả cơ thể trần cơ bất của anh áp vào nước da trắng của cô

* ” Bảo bối người em mềm thật đó quá ”

9. Chương 9: Tôi Muốn Cùng Em Làm Nhiều Thứ (phần 3)

Anh kéo cô ra khỏi bồn tắm dùng khăn mềm lau khô người cô rồi bế cơ thể trần cô lên giường đặt một nệm hôn lên môi cô nhẹ nhàng từ từ để cô nằm xuống giường hai tay cô vẫn ôm cổ anh cho đến khi nệm hôn kết thúc. Anh từ trên cao nhìn cơ thể nhỏ bé của cô, cô dùng cánh tay che ngang bầu ngực một tay che đi điểm ở giữa hai chân thấy hành động đáng yêu cô anh liền rang hai chân cô ra đi vào giữa đùi vật nam tính của mình cọ sát vào đái hoa ở giữa chân cô và bàn tay đang che của cô, cô giật mình rút tay lại thì bị anh nắm lấy bắt tay cô chạm vào vật thể của của mình, khuôn mặt cô bắt đầu có đường nét khó chịu nhìn anh miệng không thể ngừng phát ra âm thanh “ư.....ư.....ư.....” cuối cùng anh buông tay cô ra để cô rút lại anh cúi xuống thì thắm vào tai cô

* ” vẫn sợ sao ”

* ” không ư.....có.....ư.....”

* ” vậy thì thả lỏng ra sẽ không đau như lần trước đâu”

Anh vẫn dịu dàng an ủi thì thắm vào tai cô hai tay vừa bóp vừa xoa nhẹ bầu ngực của cô bên dưới thì vẫn liên hồi cọ sát hai điểm nhạy cảm của cơ thể. Anh đặt từng chút từng chút từng nệm hôn nhỏ như gió thổi qua môi cô

* “Ôm cổ tôi đi ” cô ngoan ngoãn nghe lời ôm lấy cổ anh ” tôi vào nhé”

Anh vừa nói vừa tiến sâu vào bên trong cô ” Ah”bất ngờ có vật thể lạ đi vào cô kêu lên khiến anh giật mình

* ” đau lắm à ”

* “Không có chỉ bất ngờ thôi ”

Cô ngài ngừng nhìn anh rồi cúi đầu xuống anh liền nở nụ cười cô nhox này đúng là biết đạo người mà. Ba tiếng sau hai cơ thể vẫn quấn lấy nhau, anh vẫn không buông tha cơ thể mệt mỏi của cô đến khi giọng nói cô vang

* ” Mạc Thần.....ư.....dừng lại.....ư.....dừng lại..... tôi chịu không nổi nữa.....ư.....Ahhhhhhh”

Cơ thể cô mệt mỏi ngã xuống giường thở dốc, điểm huyết giữa chân cô liền chảy ra một dòng dịch trắng của anh bắn ra. Anh cúi người xuống ôm gọn cơ thể nhỏ cô vào lòng hình như làm hơi quá rồi cô không còn bất kỳ cảm nhận nào từ từ đi vào giấc ngủ. Sáng hôm sau cô bị đánh thức bởi nệm hôn của anh

* ” chào buổi sáng bảo bối nhỏ ”

* “Chào buổi sáng ngài.....Mạc Thần ”

* ” còn đau không ”

* “Không có ”

* “Vậy sao”

Anh vừa nói vừa xoa nhẹ đái hoa giữa chân cô nghịch ngợm dùng một ngón tay chọc vào giữa đái hoa khiến cô giật mình hét lên “ahhhh đau ” lập tức ôm lấy cổ anh. Anh hôn nhẹ lên má cô thì thắm

* ” sau này nhờ thành thật một chút ”

Sau đó anh ngồi dậy mở ngăn kéo tủ giường lấy ra một bao bì nâu đưa cho cô

* ” nhưng đã giao kèo đây là phần thưởng của em ”

Anh đặt nụ hôn lên trán cô rồi đi vào nhà vệ sinh để lại cô một mình trên giường mở bao bì anh đưa bên trong chỉ một tờ giấy trên đó viết vài thứ khó hiểu chủ yếu là một số tiền rất lớn cùng mấy tên người lạ và vài địa chỉ gặp mặt và thời gian đó là tất cả nhưng gì cô đổi lại được sau một đêm mới. Cô tự hỏi bản thân liệu như vậy có xứng đáng công sức của cô hay không? Giờ cơ thể cô không khác nào đi mượn vậy một mới vô cùng để đổi lại chỉ là một tờ giấy chẳng liên quan gì những nó làm hân vui làm hân vừa lòng, anh từ nhà vệ sinh đi ra thấy cô vẫn đang ngồi trên giường cười ngây ngốc chắc cô đang nghĩ đến hân lên mời như vậy, hân có quan tâm cô không, có dịu dàng như anh không, có đối sự tốt với cô không những thứ đó anh không biết nhưng anh biết cô đang vui vì giúp được hân người con trai cô yêu là hân không phải anh cho dù anh có tốt hơn hân đối sự dịu dàng hơn hân thì sao cô vẫn không yêu anh mà là hân, trong anh lòng nổi lên một thứ chính là ghen rất ghen với hân, hân chẳng làm gì vẫn đường đường chính chính thắng anh

10. Chương 10: Xin Lỗi Tôi Không Cố Ý Làm Em Đau

Sau khi dùng bữa sáng trong sự im lặng anh lấy xe cùng cô đến một ngọn núi phía Bắc thành phố vô cùng yên tĩnh ở cảnh vật vẫn còn hoang sơ chưa có bàn tay con người dựng vào trừ căn nhà được xây lên đỉnh núi và có con đường duy nhất cho xe ô tô đi lên gần đến nơi anh quay sang nhìn cô đang ngắm cảnh bên ngoài bất giác mở miệng hỏi

* ” em yêu hân ta đến thế cơ à ”

Cô ngạc nhiên quay lại nhìn anh hai mắt giao nhau cuối cùng cô cúi xuống nhìn đôi tay mình đang nắm chặt vào nhau, nếu trước đây cô sẽ không ngại gì mà gắt gỏng nói to cô yêu hân rất yêu hân có thể vì hân mà chết đi những sao chỉ ở với anh hai ngày cô lại không thể nói ra câu đó trước mặt anh, không thấy đối phương trả lời anh tự cho đó là đồng ý lại càng thêm tức giận anh nhăm mạnh ga hơn phòng một mạch đến ngôi nhà trên núi. Vừa đến nơi anh lập tức xuống xe lao đến chỗ cô kéo mạnh cô đi thẳng vào phòng bếp ghì người cô lên kệ bếp bạo lực kéo quần nhỏ cô xuống thô bạo đi thẳng vào cô khiến cô đau đớn hét

* “Ahhhhhhhhhh.....đau.....đau quá.....anhlàm.....gì ư.....vậy.....đau lắm.....Mặc ư.....Thần..... Xin anh.....đó..... Nhẹ.....chút.....ư.....ư.....”

Mặc kệ chống cự van xin của cô, anh vẫn thô bạo càng ngày càng nhanh thúc vào trong cô, tức giận gào lên

* ” hôm nay tôi sẽ cho em biết rốt cuộc em là người phụ nữ của ai ”

* “Không ư.....dừng lại.....đau.....đau.....ahhhhhhhhh”

Anh vừa rút vật nam tính của mình ra lập tức dòng dịch trắng cùng máu cô chảy xuống sàn nhà sau đó máu cô còn theo chân cô chảy xuống sàn nhà cả hai chân cô mềm mủn ra cả cơ thể đau đớn nằm trên kệ bếp tay cô bị anh nắm đến đỏ cả lên, cả cơ thể cô run lên vì khóc trong lòng anh dâng lên đau đớn hối hận, chết tiệt giận quá mất khôn anh làm cô đau rồi. Anh lật cô lại cả khuôn mặt tràn dứa nước mắt, anh ôm chặt vào lòng để cả cơ thể cô dựa vào người

* ” Lộ Lộ tôi xin lỗi, tôi không cố ý làm em đau “”ngoan đừng khóc nữa, sau này tôi sẽ không thế nữa “” ”
ngoan, ngoan đừng đừng khóc ”

Anh vừa ôm vừa vỗ lưng an ủi cô một chút một, sau đó bế cô đi vào phòng khách để cô nằm trên ghế dài rồi vào nhà vệ sinh lấy khăn mềm thấm qua nước ấm đi đến gần ghế nâng chân cô lên giúp cô lau vết máu

* “Đau ”

* “Được rồi, được rồi ”

Anh nhẹ nhàng lau cho cô rồi đặt chân cô xuống lấy từ ngăn kéo ở bàn ra chiếc chăn lông đắp lên người cô vô vẻ lúc sau cô mới chịu chìm vào giấc ngủ bỗng nhiên anh nhớ ra cái gì đó trong túi áo đeo vào tay cô. Cả căn nhà đầy mùi thơm của thức ăn khiến cô giật mình tỉnh giấc sờ bụng mình cô cảm thấy hơi đói lên

đứng dậy đi đến cửa bếp thấy anh đang bê bát canh đặt lên bàn ăn bỗng nhiên cô nở một nụ cười, thấy cô anh đi đến cửa ôm lấy thân hình nhỏ cô vào lòng

* ” còn đau không không ”

* “Không ”

Anh kéo cô đến gần bàn ăn đặt cô ngồi trên đùi anh

* “Vây ăn thôi ”

* “Anh nấu sao ”

* “Vây em nghĩ là ai nấu ”

Anh thả cô ra lấy bát cơm đưa cho cô, cô nhận lấy thức ăn từ đĩa cho miệng mình sau đó ngạc nhiên nói

* ” ngon quá, sao anh nấu được vậy ”

* “.....” Anh nhìn cô cười

* ” tôi không biết là ông chủ như anh lại biết nấu ăn đó ”

* “Thích không ”

* “Ukm ”

* “Sau này nấu cho em ăn nữa ” anh dùng ngón tay cái lau đi thức ăn dính bên miệng

* “Được ”

* “Chiều muốn ra suối chơi không ”

* “Ở đây có suối sao ”

* “Ukm, có một con nhỏ, còn có cá nữa, chúng ta sẽ bắt chúng ăn ”

* ” Được ” cô vui vẻ trả lời

Sau bữa cơm anh đưa cô lên lầu vào phòng ngủ vừa lên giường anh liền ôm cô hỏi

* “Còn đau không ”

* ” không có đau thật mà ”

Anh nhìn cô hiền hoà, bỗng nhiên cô rơi tay lên trước mặt anh

* “Cái này ”

* “Thích không ”

* “Ukm cảm ơn anh ”

* ” ngủ thôi ”

* ” tôi mời ngủ dậy mà ”

* “Vây em muốn làm gì ”

* “Ra suối”

* “Không được giờ nắng lắm, cho tôi ôm chút đã ”

Hương thơm hơi ẩm áp của anh bao trùm lấy cô, cô áp mặt vào lồng ngực lớn của anh nơi có quả tim không ngoan ngoãn vì ai kia đang ở gần mà ra sức chạy , cô đưa mắt nhìn luôn mặt tuần tú ngay trên đầu cô chưa đến một phân, anh rất đẹp lông mi cùng rất dài mọi thứ trở lên hài hoà trên mặt không thừa không thiếu một phân thật đáng người khác ghen tỵ mà nếu anh là con gái chắc chắn sẽ là một mỹ nữ. Không gian trở lên tĩnh lặng như vẻ vốn có của nó, cô có thể nghe cả tiếng chim hót và tiếng suối chảy thật yên bình, thanh thản làm sao nó dịu dàng, ẩm áp như người đang ôm trước mặt cô lúc này giống như người

đàn ông thô bạo kia chưa từng xuất hiện vậy giờ phút này cô muốn mọi thứ dừng lại để cô ở lâu hơn bên anh được anh chiều nhiều hơn, quan tâm nhiều hơn, an ủi nhiều hơn giá mà hai người có thể ở đây không cần lo toan những thứ ngoài kia cô sẽ không cần lên giường với anh vì lợi ích của hắn nữa, những gì trong đầu cô khiến cô nhận ra mình thật ngây thơ anh cũng như hắn là một trùm lớn một ngày có bao nhiêu gia đình, bao con người dựa vào anh sống, lời nói của anh có thể giải quyết trăm người, anh có thể đang dịu dàng với cô biết đâu ngày mai cũng có thể dịu dàng ăm ắp với người con gái khác, anh và hắn giống nhau sẽ không vì một bông hoa mà bỏ cả một vườn hoa, cô đáng lẽ lên hiểu thân thân mình mãi chị đồ chơi cho hai người mà có khi có thể hơn biết đâu một ngày anh hết hứng với cô rồi cũng như hắn mang cô lên giường cho kẻ khác chà đạp.

11. Chương 11: Chúng Ta Thật Giống Đôi Vợ Chồng Mới Cưới

Anh đặt nụ hôn nhẹ lên má cô cảm thấy không đủ lại đặt nhẹ một cái nữa, cô mơ màng mở mắt nhìn anh nở nụ cười nhẹ

* “Mấy giờ.....ừ.....ừ”

Không để cô nói hết câu hôn lấy đôi môi của cô, cô không chống cự ngược lại còn đáp trả anh dùng bàn tay trước ngực di chuyển lên khuôn mặt anh. Kết thúc nụ hôn anh liền dịu dàng cười

* ” đi tôi đưa em ra suối chơi ”

* “Ukm ”

Anh dẫn cô đi ra cửa sau của căn nhà đi khoảng 15 phút một con suối nhỏ trong veo với con cá đang tung tăng bơi lội ở ngay trước mặt cô

* ” oa thì ra suối ở gần đây ”

* “Thích không ”

* “Có ”

Anh nhìn cô cười rồi xoan quần cầm một cái vợt từng bước đi ra giữa suối chăm chú dùng vợt bắt lấy một con cá rất to đưa ra trước mặt cô

* “Sô”

Cô lập tức đưa cái sô ở gần chỗ mình ngồi đến chỗ cái vợt anh bỏ con cá vào trong sô anh lại tiếp tục bắt con khác thì nghe cô nói

* ” em cũng muốn bắt ”

Anh nhìn cô cười nói

* “Cẩn thận ”

Anh đi đến chỗ cô đưa tay về phía cô, cô nắm lấy tay anh từng bước một bước theo anh đến giữa suối, anh đứng phía sau nắm lấy tay cô chỉ cô cách bắt cá chỉ mấy lúc họ bắt được 4,5 con cá

* ” được rồi chúng ta về thôi ” anh tươi cười nhìn cô người toàn mồ hôi

* “Chỉ vậy thôi sao ”

* “Để lần sau đến bắt tiếp, cá tôi nuôi không phải để em bắt trong lần đầu ”

* “Cá này anh nuôi sao ”

* “Dương nhiên em nghĩ sao ở đây lại nhiều cá thế chứ, em ngây thơ thật ”

* “Vây ngon núi này.....”

* ” là của tôi ”

Cô ngơ ngát nhìn anh, cô biết anh giàu nhưng như thế này có phải là quá mức không mua cả một quả núi không những thế còn nuôi cá ngay trong suối rồi cuộc anh đã đầu tư bao nhiêu tỷ vậy. Anh nhìn cô trong đầu nhảy ra ý xấu nói

* “Được rồi vì em rất giỏi lên tôi sẽ thưởng cho em một chút ”

Anh vừa nói vừa cúi xuống hôn cô, nụ hôn bất ngờ làm cô giật mình đẩy anh ra rồi “tum” nước bắn té tưng người anh nằm trên đá còn cô thì ngồi trên người anh cả ướt nhẹp. Cô đưa mắt nhìn con trai bên dưới mình phá lên cười anh cũng cười, tiếng cười họ vang khắp quả núi.

Dưới dòng nước ấm có hai cơ thể ôm nhau, anh ôm cô từ phía sau cảm anh được đặt lên vai cô thảnh thơi anh quay sang hôn lên má cô, bàn tay nhỏ cô sờ khuôn mặt của anh cười hạnh phúc.

* ” đi chúng ta đi nướng cá thui ”

Anh kéo cô ra khỏi nhà tắm mặc quần áo vì căn nhà chỉ có quần áo của anh lên cô chỉ mặt duy nhất cái sơ mi của anh rất rộng qua hông cô, sau đó anh liền đi ra sau nhà lấy ít củi đốt lửa cô ngồi bên cạnh xiêng con cá anh đã ướt và que đặt gần đống lửa. Lúc này đèn đường đã lên cô ngồi cạnh anh dựa đầu và ngực anh tối nay thật yên bình bầu trời đầy sao giờ này ở thành phố chắc sẽ không thấy được cảnh này, anh kéo cơ thể nhỏ cô vào lòng

* “Lạnh không ”

* “Không có ”

* “Mặc Thần anh nói xem giờ chúng ta giống đang giống trong hoàn cảnh nào ”

* “Chúng ta hả? Giống vợ chồng mới cưới bị lạc trong rừng chờ người đến cứu hộ ”

* ” nếu như vậy thì thật tốt biết bao”

Cô cười hiền hoà rồi chủ động ôm lấy eo anh, áp sát cơ thể mình vào người anh để lấy hơi ấm và sự dịu dàng của người đàn ông bên cạnh mình. Thấy hành động của cô anh liền bế cô ngồi trên người mình ôm trọn cô vào lòng đặt nụ hôn lên trán cô

12. Chương 12: Mong Chờ

Sáng ngày sớm ngày hôm sau, anh đưa cô về biệt thự lập tức đi làm. Cô cũng đưa tài liệu anh cho hần, hần liền vui vẻ không ngừng khen cô làm tốt nói cô cần cố gắng sau này hần nhất định không phụ bạc cô, nhưng điều đó không còn làm cô cảm thấy vui vẻ hay thoải mái nữa. Cô nhìn đồng hồ thở dài đã 10 giờ rồi anh vẫn chưa về, tuần nay ngày nào anh cũng về muộn có vẻ rất mệt mỏi, xem ra tài liệu anh đưa cho cô đã làm tăng số lượng công việc của anh lên rất nhiều lần. Anh về nhà thì cô đã ngủ ngon lành trên giường rồi gần đây anh về muộn không thể cùng cô đi chơi khiến anh cảm thấy vô cùng khó chịu. Sau khi tắm xong anh lên giường ôm cơ thể nhỏ bé của cô vào lòng

* ” ư..... Anh về rồi à ” cô mơ màng nhìn anh

* ” tôi làm em thức giấc sao ”

* “Không có ”

Anh đung trăn mình và trán cô

* “Ngủ thôi”

* ” anh mệt lắm à”

* ” ưkm ”

Cô nhìn khuôn mặt tái nhợt của anh bỗng nhiên thấy đau lòng dùng tay vuốt nhẹ khuôn mặt anh

* ” bảo bối, em vừa nghịch dại đó ”

Anh vừa nói vừa ôm chặt cô đặt nụ hôn nồng nhiệt lên môi cô. Cô thuận theo nụ hôn ôm lấy cổ anh, anh thò tay vào váy ngủ tụt chiếc quần nhỏ cô ra nhẹ nhàng tiến vào trong, cô mở to mắt nhìn anh hai tay chống lên ngực anh hơi vươn người dậy nhìn chỗ giao kết hai người khiến dây váy tụt xuống dưới vai làm lộ bầu ngực trắng mình

* ” không phải anh mệt sao ”

* “Tại em phóng hoả trước mà ”

* ” em.....ừ.....ừ.”

Sáng hôm sau, khi cô thức dậy thì bên cạnh đã trống anh đi rồi sao, mọi lần anh luôn đợi cô cùng dậy cùng dùng bữa sáng rồi mới đi làm. Sau khi tắm thay quần áo xong thì cô thấy trên kệ giường một bao bì màu nâu lần này cô không còn mở ra xem nữa mà để đó đi xuống nhà, vừa thấy cô Tiểu Hoa từ bếp chạy ra cúi chào cô tươi cười nói

* ” Tiểu thư cô dậy rồi ”

* “Tiểu Hoa, em thấy Mạc Thần đâu không ”

* “Tiểu thư, thiếu gia bị đã đi làm từ sáng sớm còn dặn là tiểu thư đêm qua cô mệt lên để cô ngủ muộn chút ”

* “À, ưm” cô đỏ mặt nhìn Tiểu Hoa

* “Để em chuẩn bị bữa sáng cho cô nhé ”

* “Cám ơn em ”

Tiếp những ngày sau đó anh đều về nhà muộn như vậy, không biết từ bao giờ cô mong chờ đợi anh về giống cô vợ nhỏ đợi chồng mình. Chiều thứ 6 anh bước chân mệt mỏi của mình về nhà lúc 7 giờ tối, hôm nay anh về sớm hơn gần đây vì tài liệu đưa cô công ty anh rồi tung cả lên may mà đã đi vào quỹ đạo, hôm nay phải về đòi bảo bối bồi thường mới được. Anh vừa bước vào cửa nhìn thấy cô đang từ trên giường lao vào lòng anh

* ” bảo bối em sao vậy ”

* “Hôm nay anh về sớm ”

* ” Nhờ tôi sao ”

* “Không có”

Lúc này cô mới nhận ra hành động không bình thường mình liên buồn anh thì bị anh bế cả người cô đi thẳng vào phòng tắm. Trong phòng tắm nghi ngút hơi nước ấm bay lên, anh gối đầu lên bầu ngực trắng mềm mềm của cô nhắm mắt hưởng thụ, cô nghịch ngợm sờ mấy cọc tóc ướt của anh. Bỗng nhiên anh mở mắt nhìn cô nũng nịu nói

* “Bảo bối, hôm nay anh trai em lấy được hợp đồng từ tay tôi rồi, tôi muốn được an ủi ”

* “An ủi thế nào ” tay cô dừng lại không nghịch tóc anh nữa

* “Chúng ta ân ái ngoài vườn hoa đi ”

* “.....” Cô tròn mắt nhìn anh định đứng dậy đi ra thì bị anh kéo lại vào lòng

* “Vậy hành lang cũng được ” anh làm bộ mặt đáng thương nhìn cô ” không phải em nói muốn an ủi tôi sao, tôi muốn thử thôi mà”

* “Lỡ ai thấy thì sao ”

* ” giờ này không còn ai đâu, chiều tôi đi ” anh chu mỏ hôn nhẹ má cô.

* “Chỉ.....một.....lần thui đó ” mặt cô đỏ ửng như trái cà chua áp vào ngực anh

Anh bế cơ thể cô đặt lên giường từ từ hôn lấy đôi môi nhỏ cô, dùng bàn tay nhẹ nhàng xoa đoá hoa bên dưới, cô ngơ ngát nhìn anh

* ” không phải ở hành lang sao ” giọng cô nhỏ dần

* “Tôi chỉ đùa em thui em tin sao ” anh cười tinh quái

* “Anh thật.....thật trẻ con ” cô vừa nói vừa đắm vào ngực của anh

Mặc kệ cô đang đắm vào ngực mình anh cúi xuống tiếp tục công việc đang làm của mình.Ba tiếng sau mời buồn tha cơ thể mệt mỏi của cô, ôm cơ thể mềm mại của cô vào lòng anh hỏi

* “Mai em muốn đi đâu ”

* “Đi đâu giờ ” cô quay người lại ôm lấy eo anh áp tai vào ngực anh

* “Công viên giải trí đi ”

* “Không phải chứ, anh là trẻ con thật đó à”” cô ngạc nhiên nhìn anh

* “Tôi trẻ con đó thì sao em không muốn đi sao, hay em muốn ở nhà thử làm ở vườn hoa thú vị lắm đó nha ”

* ” anh.....anh.....”

Cô tức giận buồn anh ra quay lưng về phía anh không thèm để ý đến anh nữa.

13. Chương 13: Bị Ốm

Cô đã ở đây được ba tháng rồi, trời thu cũng bắt đầu sang đông. Ba tháng qua nhờ tài liệu cô đưa về hẳn đã lấy được 3,4 hộp đồng từ tay anh, danh tiếng và việc làm anh của anh có chút đi xuống nhưng anh cũng không còn bận rộn với mấy mớ rắc rối như trước nữa, anh có nhiều thời gian dành cho tiểu bảo bối ở nhà nhiều hơn. Đứng trên tầng cao ốc nhìn con người đi lại bên dưới thật giống một đoàn kiến nhỏ chạy loạn trời cũng vào đông rồi hôm nay anh lại rảnh hay tan ca sớm về dẫn bảo bối đi mua quần áo đông nữa, ý tưởng lé lên trong đầu anh liên tục vui vẻ tan ca sớm à không phải nói trốn việc sớm mới 3 giờ chiều mà đòi tan xem ra hơi quá. Anh vừa bước vào nhà liền tìm tiểu bảo bối của mình mà không thấy đâu, đúng lúc Tiểu Hoa chạy ngang qua anh bị anh bắt lại

* ” Tiểu thư đâu ”

* ” Thiếu gia tiêu thư cô ấy ở trên phòng ”

* ” bình thường giờ này cô vẫn ngủ sao ” anh chau mày hỏi

* “Dạ không có, bình thường giờ này cô chăm sóc hoa ngoài vườn nhưng hôm nay cô bị ốm” Tiểu Hoa sợ hãi khai báo thật

* ” Ốm sao lại ốm đã gọi Trương Hàn chưa” anh tức giận vừa nói vừa đi về phía cầu thang

* “Dạ trưa nay tiểu thư nói không muốn ăn khó chịu lên Chu quản gia đã gọi bác sĩ Trương đến khám nói bị cảm do thay đổi thời tiết lên kê thuốc rồi về, tiểu thư nói muốn ngủ không cần ai chăm sóc bảo chúng tôi lui ra hết còn dặn.....”

* “Dặn gì ”

* “Không được báo cho thiếu gia biết sợ thiếu gia lo ” Tiểu Hoa lí lí nói

Anh dừng bước quay lại nhìn Tiểu Hoa đang sợ hãi chạy theo mình khai báo cuối cùng ra hiểu cho cô lui, Tiểu Hoa thoát chết liên ba chân bốn cẳng chạy mất dạng trong tích tắc. Anh bước vào phòng nhìn thân hình nhỏ bé đang say ngủ bình thường anh vào phòng cô liền nhận ra lần xem ra quá mệt lên không biết. Anh lên giường ôm cơ thể của cô, nóng đó chính là chữ đầu tiên trong đầu anh cơ thể cô rất nóng, bỗng nhiên hương thơm và hơi ấm quen thuộc ủa về khiến cô nghĩ mình bị mộng du giờ này anh đang ở công ty sao có thể ôm cô được chứ, chỉ đến khi có đôi tay to lớn vuốt nhẹ khuôn mặt mình cô mới mơ màng mở mắt thấy anh đang nằm cạnh mình

* ” Mạc Thần sao giờ này anh lại ở nhà”

* “Bảo bối em giỏi lắm mới ở đây ba tháng mà người làm ở đây đều nghe lời em hết rùi, không coi tôi ra gì”

* “.....”

* “Ồm không nói tôi em được lắm tôi phải phạt em mới được”

Anh cúi xuống hôn lấy đôi môi cô, cô dùng tay chống vào ngực anh đẩy ra

* “Mạc Thần sẽ lấy đó ”cô mệt mỏi đẩy anh ra

Anh mặc kệ ôm chặt eo cô ngang bướng không buồn lúc này cô rất mệt lên kê anh ôm mình. Cô ngủ được một lúc thì bị anh kéo dậy đặt cô lên đùi một tay vòng ôm eo cô một tay cầm thìa súc cháo thổi rùi dùng miệng thử độ nóng đưa đến miệng cô , cô nhìn thìa cháo rùi úp mặt vào ngực anh nũng nịu nói

* ” ư ăn đâu ”

* “Ngoan, ăn một chút rồi uống thuốc”

* ” uống thuốc luôn đi ”

* “Không được ”

Cô nhìn anh đang tức giận quát làm cô sợ hãi liền ngoan ngoãn ăn cháo, sau đó anh đưa thuốc cho cô uống thấy cô ngoan ngoãn rùi anh cũng mềm lòng dịu dàng nịnh cô

* ” khỏi sớm mai tôi đưa em đi mua quần áo mới ”

Sáng sớm hôm sau Trương Hàn một lần nữa bị gọi đến biệt thự, Trương Hàn nhìn hai cơ thể đang ôm nhau trên giường tức giận quát

* “Hàn Mạc Thần anh quá đáng lắm rùi đó nha, giờ bị ốm còn ôm mỹ nữ sao hả,có vui không hả? ”

* “Vui ”

Anh nhìn Trương Hàn trả lời trên đời này người dám gọi cả họ và tên anh chỉ đếm trên đầu bàn tay và Trương Hàn chính là một trong số ngón tay trên bàn tay đó.

* “Anh, anh được lắm ”

* “Nói nhỏ thôi cậu làm bảo bối tôi sợ đó ”

Trương Hàn nhìn anh đang ôm tiểu mỹ nữ nhỏ bé đang úp mặt ngực anh cứng họng không nói gì. Sau khi giải quyết xong hai cơ thể đang sốt trên giường Trương Hàn lập tức biến mất,cô nằm trong lòng anh nước mắt không biết ở đâu chui ra dàn dựa trên trên mặt cô, anh lo lắng hỏi

* ” sao vậy bảo bối, Trương Hàn làm em đau hả”

Cô lắc đầu nhìn anh

* “Vậy sao khóc ”

* “Xin lỗi do em lây bệnh cho anh ”

Anh thờ dài nhìn cô , ôm cơ thể cô vào lòng

* ” như thế này mới vui chứ, ôm một mình chán lắm ngủ thôi ”

14. Chương 14: Thuộc Kích Dục

Có H nha cân nhắc trước khi đọc

Như thường lệ 8 giờ tối cô ngồi trong phòng khách vừa uống trà vừa xem phim, cô đã dần quen cuộc sống trong căn biệt thự to lớn này lạnh hạ đôi lúc còn lười ra ngoài nếu không có anh đi cùng. Giờ này không đọc tiểu thuyết trong phòng ngủ thì nhất định là ngồi phòng khách xem phim đợi anh về, hôm nay anh nói đi tiệc rượu lên 9 giờ mời về lên cô quyết định ngồi ở đây đợi anh về rồi lên phòng luôn. Đồng hồ điểm 8:30 anh bước chân vào nhà cơ thể vô cùng khó chịu giống như có kiến lửa đang bò toàn thân, cơ thể có một nguồn nóng liên tục chạy qua còn cậu bé trong quần anh không hiểu sao lại không yên phận chút nào khiến anh vô cùng bức bối, anh trở về sớm hơn dự tính vừa bước vào nhà liền nhìn thấy cô mặc chiếc váy ngủ lỏng ngồi trên ghế, cô rất thích thoải mái lên toàn mặc váy anh nói bao lần là ngủ cũng phải mặc quần áo nhưng cô không nghe. Anh bước nhanh đến chỗ cô đẩy cô nằm xuống kéo khoá quần đi thẳng trong cô lập tức ra vào với tốc độ cực nhanh

* ” Mạc.....Thần.....ừ.....ừ..... Anh ư sao vậy ừ.....ừ.....Mạc Thần
ừ ừ ừ..... ừ.....ừ.....ừ.....từ.....từ.....ừ.....từ ừ.....Mạc....Thần.....ừ nhanh.....
Nhanh.....quá.....ừ.....ừ.....ừ.....”

Anh không hề giảm tốc độ mà còn làm nhanh hơn dù không làm cô đau nhưng anh làm nhanh cô không bắt kịp cảm vô cùng khó chịu cả vật nam tính của anh hôm nay rất lạ nó có vẻ to hơn bình thường cọ sát hơn trong khiến cô cảm nhận rõ sự có mặt nó trong cơ thể mình. Thấy trong phòng có tiếng cô hét Chu quản gia và Tiểu Hoa liền ở dưới nhà chạy lên thấy anh đang gào lên vang cả căn phòng cả cơ thể anh nằm thõng dọc trên người cô trước mắt Chu quản gia liền che mắt Tiểu Hoa kéo xuống nhà lúc đó cô đã nhìn thấy hai người liền đỏ chính mắt. Cô vòng tay ôm lấy đầu anh đang gối ngực mình

* “Mac Thần anh sao vậy ”

* “Khó chiu, khó chiu quá ” anh khó khăn trả lời

Cô cúi xuống nhìn khuôn mặt nhăn nhó của anh, dùng hai tay nâng mặt anh lên sờ má anh “Ừ” cô cảm thấy vật thể của anh đang dần cứng lại trong mình liền khó chịu cử động eo. Anh vươn người lên nhẹ nhàng hôn lấy đôi môi cô bên dưới vẫn không ngừng ra vào trong cô, cô thuận theo anh liền ôm lấy cổ anh đến khi anh lần nữa ra trong mình mới thả lỏng cả cơ thể nằm trên ghế, anh cúi xuống nói nhỏ tai cô

* ” chúng ta về phòng ”

Cô mắt to nhìn anh không phải chứ anh vừa mới ra trong cô không lẽ vẫn muốn sao. Anh dừng dậy kéo thẳng cô vào phòng đóng cửa. Vừa tới phòng anh lập tức xé tan chiếc váy trên người cô anh chưa bao giờ có hành động này, anh kéo cô đến giường để cô quỳ trên giường từ phía sau tiến sâu vào cô, mặc dù làm chuyện giường chiếu của hai người không phải ít nhưng đều do anh chủ động cũng không nhiều tư thế lắm chủ yếu vẫn là truyền thống để cô có thể thoải mái nhất nhưng lần này anh cùng cô làm vô vàn tư thế khiến cô đỏ chín người mướt mỗi ngất đi. Đến 2:00 sáng cô vẫn còn cảm thấy sự chuyển động bên dưới mình giật mình mở mắt, cả người anh toàn mồ hôi cơ thể mệt mỏi một tay nâng chân cô trên vai một tay cầm chân ngang hông anh vẫn không ngừng chuyển động trong cô, thấy cô mở mắt anh dùng bàn tay mình nhẹ nhàng xoa má cô nói không nổi nữa cuối cùng vẫn là ngã trên ngực cô, cô lập tức vòng tay đầu nhúc của mình ôm chặt đầu anh

* “Mac Thần, nghỉ chút đi, anh không chịu được nữa đâu ”

Anh nằm trên ngực cô thở không trả lời

* ” vẫn còn khó chịu sao, hay.....em giúp anh nhé”

Vừa nói cô vừa đỡ cơ thể nặng nề của anh nằm xuống giường nhẹ nhàng trèo lên người anh để đáo hoa của mình cọ sát vật nam tính của anh, không phải chữ đã làm liên tục 6 tiếng sao nó có thể cứng như thế chứ, cô nằm dài trên người anh mê mải mỗi nói nhỏ tai anh

* “Mạc Thần giút em cho nó vào được không ”

Anh lập tức nở nụ cười mặc dù anh vô số lần sờ vào cô nhưng cô chưa lấy một lần tự động sờ của anh. Anh một tay vòng tay ôm lấy eo nhỏ của cô một tay cầm vật mình dò tìm đặt đúng vào đái hoa của cô thấy vật thể anh đi vào được một nửa cô tự động chống tay vào ngực anh để nó đi thẳng vào trong sau đó chủ động chuyển động lên xuống hông mình, cả cơ thể cô mềm mại trước mặt anh thì ra nằm hưởng thụ là như thế này cũng không tệ lắm, mồ hôi cô nhỏ giọt trên ngực anh có lẽ muốn anh dễ chịu hơn cô chuyển động nhanh hết mức có thể đến lúc anh phóng trào cả ra trong cô, cơ thể cô mềm mại ra trên người anh, cô đâu biết hành động cô khiến trái tim anh đập quá mức cho phép trong ngực anh. Anh vòng tay ôm cô vào lòng

* ” ngủ thôi” giọng anh khà khà ầm ập

* “Còn khó chịu không ” cô mệt mỏi áp cả cơ thể vào người anh má áp vào gần môi anh nhẹ nhàng hỏi

* “Đỡ hơn rồi,em không động đây sẽ không sao ” anh từ từ nhắm mắt nghỉ ngơi

* “Lỗi do em sao ”

* ” Uhm do em lên nó mới hứng lên đó ” anh than nhiên đáp

Cô nhìn anh uất ức cuối cùng cũng chịu nhắm mắt vào ngủ trong lòng anh

15. Chương 15: Đùng Bỏ Em

Sáng hôm sau cô mệt mỏi nằm trên giường đến 9 giờ sáng, cô bị đánh thức bởi tiếng đập vỡ thứ gì đó, cô mơ màng mở mắt thấy anh đang tức giận đứng bên giường còn chiếc điện thoại đời mới nhất thì vỡ tung bộ phận la liệt trên đất

* ” Mạc Thần” cô sợ hãi gọi anh

Anh chầm chậm nhìn cô sau đó thấy vết bầm tím trên người cô liền dịu lại ngồi lên giường kéo chăn che người cô ra toàn là vết hôn và cắn của anh đêm qua. Anh nhẹ nhàng kéo cơ thể trần cô vào lòng.

* ” có mệt không ”

* ” không có chỉ nhức một chút thôi”

* ” đi tắm cho thoải mái ”

Anh vừa nói vừa bế cô vào bồn tắm để cô ngồi trong lòng anh, cô nhẹ nhàng dùng khăn lau cơ thể anh, bỗng nhiên cô quay lại ôm lấy cổ anh hỏi

* ” Mạc Thần, hôm qua anh bị sao vậy ”

* “Tôi nghĩ em lên hỏi anh trai mình thì hơn”

Anh nở nụ cười nửa miệng khiến cô sợ hãi chưa bao giờ anh cười như vậy giống như không cười nhưng rõ ràng là cười, anh chủ động tháo tay cô ra khỏi cổ mình đứng dậy đi ra trước , cô nhìn hành động của anh liền cảm thấy sự không lành. Lúc cô đi ra đã không thấy anh đâu nữa xuống nhà thì Tiểu Hoa nói anh đã đi làm. 11 giờ tối cô ngồi trong phòng khách hôm nay anh tự dưng anh bỏ đi lại không gọi về báo muộn có phải anh nghĩ cô đã cùng hắn lừa anh cho anh uống thuốc để anh lên giường với cô nói ra thông tin dự án lớn mà anh đang làm . Mọi người đều về phòng mình nghỉ hết chỉ còn mình cô trong căn biệt thự tự dưng thấy lạnh lẽo đánh sợ làm sao, cô cuộn mình nằm trên ghế nhắm mắt tự bắt mình phải ngủ cả ngày hôm nay cô gọi cho hắn, hắn nói tất cả cho cô nghe còn bắt cô lấy cho bằng được thông tin dự án lớn, còn nói nếu làm xong hắn sẽ buông tha cô, cô có thể tự do, có thể về Mạt gia làm Mạt tiểu thư như trước đây nếu muốn cũng có thể ở lại cạnh anh hắn không bắt cô làm chuyện không muốn nữa, từ lúc đó bất an trong lòng cô càng ngày càng lớn, cô sợ rất sợ ,hắn tuy không phải anh ruột nhưng cô hiểu rõ hắn rất độc ác, với lại cô cũng chỉ có hắn là người nhà , hắn đã cho cô tất cả nếu không có hắn chắc giờ cô đã là hồn ma vô chủ rồi

,còn phần anh cô nhận ra mình càng ngày muốn ở bên anh nhiều hơn, được anh yêu thương nhiều hơn, được anh chăm sóc nhiều hơn, cuối cùng cô đã kết luận mình đã yêu anh, nhưng anh thì sao có yêu cô không, có muốn bên cô không có cần cô, cô đều không biết nhưng chỉ cần lần này thôi cô có thể yêu anh ở bên anh . Anh về nhà lúc 2 giờ sáng thấy thân hình nhỏ bé ở trên ghế liền cảm thấy khó chịu, sao cô lại ở đây, sao không lên phòng, cô đợi anh sao. Mặc dù biết chuyện chẳng liên quan đến cô nhưng vẫn giận đối lên cô, chuyện hẳn làm cô đâu có biết vậy mà anh lại mà thôi bỏ đi. Anh đến bên ghế cúi người định ôm cô lên phòng thì cô lập tức mở mắt ôm lấy cổ anh

* ” Mạc Thần, đừng bỏ em,sau em sẽ ngoan anh muốn sao cũng được ”

Cô ôm chặt lấy cổ anh từng giọt nước mắt nằm dài trên má cô rơi xuống vai anh, anh vòng tay ôm eo cô vào lòng

* ” Lộ Lộ ngoan đừng khóc, là tôi không tốt sáng nay không đi mà không nói ”

Anh thả nhẹ cô ra hôn lên trán cô rồi bế cô lên phòng, anh vừa đặt cô xuống giường liền bị cô kéo cổ nồng nhiệt hôn lên môi anh, cả người anh mất trọng lực đè lên người cô, tay cô luôn cuống cởi cúc áo của anh nhưng bị anh nắm lấy giữa lại, cô nhìn anh

* ” anh không muốn sao ”

* ” không phải đâu, hôm qua em mệt rồi ” anh nhẹ nhàng xoa tóc cô

Tự động buồn cô ra cầm quần áo đi vào nhà tắm lúc ra thấy cô đang ngồi trên giường ôm chân úp mặt xuống dưới anh đi tới kéo cô vào lòng nằm xuống giường thoải mái vô lưng cho cô

* ” ngoan ngủ đi mai tôi dẫn em đi chơi ”

Cô nhìn anh rồi gật đầu chui vào lòng anh vòng tay ôm chặt cơ thể cơ bất trước mặt mình.

16. Chương 16: Yêu Một Người Thật Khó (p1)

Đã một tháng trôi qua, anh vẫn chưa một lần đụng vào người cô lần nữa,mặc dù cô đã cố ý muốn cùng anh thân mật nhiều lần đều bị anh từ chối ngoài việc đó ra anh vẫn đối xử với cô vô cùng dịu dàng và quan tâm. Tối đó cô mặc trên mình chiếc váy hai dây mỏng gợi cảm đứng trước gương như thể này có được không,cô nhìn thân hình mình trong gương đỏ chín mặt cô không phải là không mặc quần áo hở bao giờ chỉ là cái váy giống như không mặc vậy chỗ nào cũng thấy hết thể này là lần đầu. Cô đứng trước thư phòng của anh gõ cửa,giọng anh từ trong vọng ra

* “Ai ”

* “Em”

Anh đi ra mở cửa từ lúc cô đến đây ở chưa bao giờ gõ cửa thư phòng vì cô không được vào, nhìn bộ váy trên người cô, anh liền cong miệng xem ra hẳn đã không còn chịu được nữa đã sai người đến tận đây rồi . Anh để cửa đi vào phòng đi đến tủ rượu lấy một ly rượu ngồi vào bàn làm việc lắc nhẹ cái ly trong tay để hương rượu bay lên rồi nhìn cô

* ” Mặt tiểu thư cô muốn gì ”

* ” em.....em muốn tài liệu kế hoạch ngọc võ ”

Cô nhìn anh rồi cúi xuống nhìn tay mình đang vò nát mép váy, anh chẳng ngạc nhiên gì ra hiệu cho cô đi đến ngồi trên đùi mình. Cô bước tới ngồi nhẹ lên đùi anh liền bị anh ôm eo một tay nâng mặt cô lên đặt một nụ hôn thật mạnh thật lâu mới buồn tha đôi môi cô

* ” xem ra anh trai cô lòng tham cũng không nhỏ ”

Cô cúi xuống không dám nhìn anh

* ” làm sao giờ tôi hết hứng thú cô rùi ” trái tim cô thất lại trước câu nói của anh ” hay thế này đi cô uống ly rượu này tập tài liệu đó thuộc về cô ”

Anh vừa nói vừa đưa ly rượu trước mặt cô, cô nhìn anh rùi nhìn ly rượu tự dưng không lạnh mà run.

* ” yên tâm khônh phải rượu độc đâu chỉ là nó cũng không phải rượu thường, nó giút cô nồng nhiệt hơn trên giường thui ”

* “.....”

* ” sao sợ hã cô không muốn giút hã sao ” giọng anh châm biếm

Cô giật lấy ly rượu trên tay anh ngửa cổ uống một hơi hết sạch, nhìn hàng động cô anh tức giận cầm tập tài liệu vất xuống đất

* ” cút về phòng của cô đi ”

Cô rời khỏi đùi anh, đặt ly rượu lên bàn cúi xuống nhắt từng tờ một rùi rời khỏi tầm mắt anh. Cô đưa lưng vào cửa phòng ngủ của mình

* “Chỉ một lần này nữa thôi em có thể đường hoàng yêu anh,Mạc Thần ”

Cô nằm trên giường chưa đầy 30 phút sau cơ thể liền khó chịu, nóng gian cả người, đoá hoa ở giữa chân tiến ra một chất dịch vô cùng khó chịu thì ra đây là cảm giác của anh ngày hôm đó, cô dùng tay bóp bầu ngực của mình một tay sờ vào đoá hoa bên dưới thực sự rất khó chịu làm thế nào cũng không cảm thấy đủ cô muốn nhiều hơn thế cơ thể cô uốn éo trên giường cọ sát cơ thể mình vào ga giường. Bỗng nhiên cánh cửa mở ra hai người đàn ông lực lưỡng bước vào, cô sợ hãi lấy chăn che cơ thể mình gào

* ” các anh là ai, sao lại vào đây ”

Hai tên đàn ông liền đóng cửa cười vang

* ” tiểu mĩ nữ cô nói xem đêm hôm chúng tôi vào đây làm gì không phải để vui vẻ với cô em sao ”

* ” đúng vậy tôi chưa bao giờ cùng người đẹp làm chuyện đó ở biệt thự to thế này nhất định sẽ hưởng phần ” tên bên cạnh nài nhem vào

Cô nhìn hai tên đó, đúng vậy đây chính là Hàn gia được bảo vệ vô cùng chặt chẽ đừng nói con chó ngay cả ruồi cũng khó bay vào. Điều đó có nghĩa chính anh đã gọi chúng đến,anh muốn chúng làm nhục cô trong chính căn phòng từng yêu thương cô sao, thì ra đó là điều anh muốn vậy thì cô cần gì chống cự cho mệt nữa. Cô buồn chiếc chăn trong tay mình mặc kệ cho hai tên đó đang tiến gần về phía mình. Anh đứng ngoài cửa phòng tay cầm ly rượu lắc nhẹ, anh muốn nghe cô gào hét trong đau khổ, muốn cô gọi tên hã, để xem hã có đến đây cứu cô không. Nhưng trời không làm vừa ý anh, sau cuộc đối thoại đó cô hề kêu lấy một tiếng chỉ có tiếng hai thằng vọng ra ” đồ đàn bà chết tiệt mau mở miệng ra “, ”bộp “”bộp“, ”từ từ đi cô ta đã uống thuốc rùi không chịu lâu đâu “,”chết tiệt tao bảo mày mở miệng ra “”bộp.....bộp”

17. Chương 17: Yêu Một Người Thật Khó (p2)

Cánh cửa bị anh đá bay đập tường làm hai tên kia giật mình quay lại nhìn cửa, cảnh tượng trước mặt anh là một tên đang cố ấn vật của hã vào miệng cô còn tên kia đang dãn chân cô lên liến đáo hoa của cô, mắt anh nổi rõ nhưng tia máu đỏ rực hết lên

* “Cút”

Hai tên lập tức buồn cô ra nhặt lấy quần áo bỏ chạy,để lại cô và anh trong phòng. Anh đi đến gần giường, cô nằm trên giường như con búp bê mặc kệ người ta dầy vò đưa mắt nhìn anh hai dòng nước mắt thi nhau trào ra rơi xuống ga giường đây có phải điều anh muốn không, có vừa lòng anh không. Bây giờ diễn tả cảm xúc trong anh thế nào buồn, khổ, đau, hay bi, anh không biết anh chỉ biết mình vừa làm chuyện vô cùng

ngủ giấc vô cùng đáng kinh. Anh đi vào nhà vệ tắm xả một bồn nước ấm rồi ra ôm cơ thể cô đặt xuống, dùng tay xoa vết máu trên miệng cô bị tên kia đánh chảy ra.

* “Ngắm một chút sẽ dễ chịu hơn ”

Cô không trả lời đưa mắt nhìn anh, ánh mắt vô hồn không vui không buồn không đau thương không trách móc không sợ hãi của cô làm anh cảm thấy khó chịu vô cùng khó chịu “Rằm” gạch tường nứt dòng máu chảy ra từ nắm đấm anh vào tường lúc này chỉ có đau mới làm anh bình tĩnh được lại. Anh bế cô lên dùng khăn cuộn người cô lại ra giường để cô gối lên tay dùng chân đỡ cả người cô vòng tay sờ nhẹ má cô lau đi dòng nước mắt, trái tim anh giờ đau chết đi được nếu có thể quay ngược thời gian anh nhất định sẽ đâm chết chính mình anh cúi đầu vào gáy cô hít lấy hương thơm nhẹ trên người cô

* “Lộ Lộ ” anh nhẹ nhàng gọi cô “còn khó chịu không tôi giúp em giải tỏa ”

Cô không có phản ứng gì vẫn đưa mắt nhìn anh ở phía sau mình, miệng liến nhợ một nụ cười hạnh phúc từ từ nhắm mắt lại hành động của cô khiến anh rung mình sợ hãi, anh chưa bao giờ như thế lo lắng, bất an giống như đang mất thứ vô cùng quan trọng. Anh ngồi dậy kéo chiếc khăn trên người cô, tay cô cầm một con dao đang cầm vào bụng mình màu cô đang nhuộm đỏ chiếc ga giường màu xanh ngọc lam mà anh yêu thích

* ” Lộ Lộ ” giọng anh vọng vang cả căn phòng

Trái tim anh thất lại đau đờn, anh đã làm gì thế này, anh đã làm tổn thương cô đã chà đạp tình yêu chưa kịp nở cô làm trái tim cô đổ vỡ, cô không còn mở giấc mơ đẹp để cùng anh hạnh phúc nữa, cô đã là con dĩa trong tay anh trong chính căn phòng này , với một con dĩa như cô chết trong lòng anh là hạnh phúc quá xa xỉ với cô rồi, cô không còn muốn gì nữa cuối cùng cô cũng hiểu yêu một người thật khó — cùng với Chung Niên Niên và 96 người khác.

18. Chương 18: Tôi Đã Được Làm Cha

* “Lộ Lộ mở mắt ra, mở mắt ra nhìn tôi đi, Lộ Lộ xin em đó hãy mở mắt ra ”

Cả cuộc đời anh sống đến nay chưa cầu xin một ai,lần đầu tiên trong đời anh cầu xin một vậy mà người đó chẳng nể mặt anh , mở mắt nhìn anh. Cả căn phòng chìm trong tĩnh lặng giết chết người con trai đang ôm cơ thể người con gái

Tại hành lang bệnh cao cấp không lấy một bóng người, ở đây lúc nào cũng vắng như vậy nhưng ai có ngờ một năm thu về bao nhiêu tiền cơ chứ, công viện rộng lớn,phòng bệnh thì chẳng khác gì phòng khách sạn năm sao, người bệnh vào đây không phải là nhà đại gia cũng là ông trùm của thế giới , dù tốt thế nào nó vẫn là bệnh viện vẫn là mùi sát trùng nồng nặc mùi sát trùng khiến người ta khó thở. Một mình anh ngồi trên hàng ghế đợi phòng cấp cứu, đã 3 tiếng rồi mà đèn phòng cấp cứu kia vẫn chưa chịu tắt khiến lòng người ngồi ngoài nay chẳng khác gì ngồi trên đống lửa. “Tin” cuối cùng cánh cửa cũng chịu mở ra Trương Hàn lững thững bước ra bỏ khẩu trang chưa định hình được gì đã bị anh tóm cổ gào lên

* ” nói

* ” anh.....trai.....khụ.....khụ.....khụ”

Anh nhìn thái độ Trương Hàn rồi buồn cở áo ra

* “Anh trai, bóp cổ người ta bảo người ta nói sao đây ”

Anh trừng mắt nhìn Trương Hàn liến liết mất đi chỗ khác thả tay nói

* ” Ồn rồi, mẹ con bảo bối của anh đều không sao cả, vết đâm không sâu không ảnh hưởng đến bé ”

* “Đưa bé ” anh ngơ ngát nhìn Trương Hàn đang mệt mỏi bóp cổ mình nhắm mắt lắc đầu nhẹ mấy cái

* “Ủm”

* ” Con tôi ” anh chau mày hỏi lại

* ” không con anh chẳng lẽ con tôi”

Trương Hàn vẫn vô tư bóp nhẹ cổ mình bỗng nhiên nhân ra điều gì đó không đúng liền mở mắt nhìn khuôn mặt điểm trai đang hiện lên ba vạch đen của anh hỏi

* ” Anh trai anh không biết sao, có muốn tôi giúp anh xử lý luôn không ”

* “Được ” anh nghiêm túc trả lời

* ” Anh trai, yên tâm em xử lý bảo đảm không dấu vết ” Trương Hàn vô mệnh vào vai anh chứng minh điều mình nói

* ” Thật ”

* ” Thật”

* ” vậy giúp tôi xử lý luôn viện trưởng Trương, đại thiếu gia của Trương gia đi ”

Trương Hàn lập tức tắt nụ cười, coi như mình chọc sai thời điểm liên thoát thân

* ” Anh trai hai bảo bối anh nằm phòng hồi sức siêu vip của bệnh, em đây còn có việc xin phép ”

Trương Hàn nói xong liền ba chân bốn cẳng chạy mất hút, anh nhìn Trương Hàn liền thở dài, dám nghĩ chuyện giết con anh coi như xuống 18 tầng địa ngục là may mắn cho Trương Hàn không nhất định sẽ thôi bỏ đi dù sao cũng đã cứu được cô. Anh đi thẳng đến phòng hồi sức, cô nằm trên giường bệnh khuôn mặt không lấy một chút sắc hồng nào, trên người bao nhiêu là dây nối đến máy móc xung quang. Anh ngồi xuống bên cạnh giường cô nắm lấy bàn tay cô áp vào mặt mình, bàn tay cô lạnh rất lạnh khiến anh giật mình nhờ đến đêm qua cơ thể nhỏ bé này nằm trong lòng anh từ từ mất đi hơi ấm khiến anh càng sợ hãi.

* “Lộ Lộ ” anh nhẹ nhàng gọi tên cô ” tôi đã được làm cha rồi, là con của chúng ta đó, em vui chứ ”

Mọi thứ đều im lặng, không ai trả lời câu hỏi của anh trái tim anh thất lại, anh không biết khi cô tỉnh lại sẽ tức giận, vui, hay buồn có tha thứ có anh không? Có để anh chăm sóc cho cô và con không? Hay sẽ lại bỏ đi lần nữa? Mọi thứ đều đang rối loạn trong anh thật khó mà diễn tả

19. Chương 19: Chăm Sóc

5 tiếng sau cuối cùng cô cũng tỉnh, sau khi Trương Hàn khám xong liền nhìn anh lắc đầu. Không mặt anh hiện rõ sự khó chịu

* ” Mạc Thần ruốt cuộc anh đã làm gì vậy ”

* ” cô ấy bị sao ”

* ” tinh thần bất ổn, tổn thương tinh thần trầm trọng ”

Anh chau mày nhìn Trương Hàn

* ” nói đơn giản là bị trầm cảm ”

* “Chữa được không ”

* “Được nhưng phải xem anh có chịu không ”

* “Nói ”

* ” chăm sóc, thương yêu bảo bối của anh, để cô ấy cảm thấy rằng mình được quan tâm , muốn tiếp tục sống, nói chính xác cô ấy cần tình thương ,vậy đó ” Trương Hàn nhún vai nhìn anh tin rằng sẽ không vì một người phụ nữ mà hạ mình

* “Được, cần gì nữa ”

Trương Hàn to mắt nhìn anh ú ớ nói

* ” không....cần....để tôi tìm cho anh bác sĩ tâm lí à không không tìm cho bảo bối anh ”

Nói rồi Trương Hàn đi ra khỏi phòng bệnh trước khi đi còn quay lại nhìn mấy lần xác định, Trương Hàn thà tin rằng mình nghe nhầm chứ không thừa nhận rằng mình quen Hàn Mạc Thần này, từ lúc quen Hàn Mạc Thần đến bây giờ chưa bao giờ Trương Hàn nghĩ rằng anh sẽ vì ai đó mà hạ mình chịu thiệt à không phải nói rằng anh sẽ không vì phụ nữ mà bỏ tôn nghiêm mình yêu thương hết lòng cuối cùng hôm nay Trương Hàn cũng có thể tìm ra được người đó.

Anh đi đến giường nhìn người con gái nằm trên giường nhìn trên trần nhà đôi mắt vô hồn khiến trái tim anh đang bị đôi mắt đó nường chín một cách đau đớn. Anh cúi xuống ôm lấy cổ cô nhẹ nhàng nói

* “Lộ Lộ, em đang trừng phạt tôi đó sao, không sao em muốn phạt bao lâu cũng được tôi sẽ chịu hết chỉ cần em muốn ”

Cô ngồi trên đùi anh khuôn mặt xinh đẹp không có bất kì cảm xúc nào, anh một tay ôm eo cố định cô trên đùi mình một tay cầm một chiếc thìa cháo nhẹ nhàng thổi đưa gần miệng cô hơi dùng lực ấn nhẹ chiếc thìa tách đôi môi và hàm răng cô ra để đưa cháo vào miệng cô nhưng thìa sao vừa đổ vào một nửa liền bị cô dùng lưỡi đẩy ngược lại rơi ra ngoài, anh dùng khăn đỡ lấy cháo bị cô đẩy ra không để chảy ra quần áo cô. Anh bắt lực nhìn cô đã ba ngày nay anh không tài nào đưa được thức ăn vào người cô vẫn phải chuyển dinh dưỡng vào cơ thể, ôm cơ thể nhỏ bé cô vào lòng thì thắm vào tai cô

* ” Lộ Lộ em ăn một chút đi, em cứ thế này sẽ không giữ được con nữa đâu ”

Anh vừa nói vừa dịu dàng xoa nhẹ bụng phẳng lì của cô, cảm nhận cơ thể nhỏ trên đùi mình run nhẹ, anh dịu dàng hôn nhẹ lên má cô. Trương Hàn bước vào phòng liền gặp cảnh này trực giác sơ hãi đánh rơi tập tài liệu trong tay, ba ngày nay mặc dù luôn nhìn anh dịu dàng chăm sóc cô mà Trương Hàn vẫn chưa quen nhất định cho rằng mình nhìn nhầm chứ không thừa nhận cảnh tượng này là thật nhưng giờ không tin cũng không được có thể nhìn nhầm một lần hai lần chứ nhìn nhầm chục lần thế này tinh thần Trương Hàn thực sự chịu không nổi.

* ” anh trai, chị dâu ” Trương Hàn vừa nhặt tài liệu vừa cười trừ với hai người

* “Anh trai vết thương chị dâu đã đỡ hay anh đưa chị về nhà chăm sóc như vậy sẽ tốt hơn đó ” Trương Hàn tươi cười đuối khéo hai ôn thần này

* ” vậy cũng được sao, cô ấy vẫn chưa chịu ăn ” anh ôm sát cô vào lòng

* ” được mà, anh cứ đưa chị dâu về nhà cho tiện với lại anh xem ở đây toàn mình sát trùng thế này sao tốt bằng nhà dùng không nào tôi sẽ qua thường xuyên ” Trương Hàn cung kính nói

Anh nhìn Trương Hàn rồi thấy Trương Hàn nói cũng đúng liền gật đầu đồng ý, thấy thái độ anh Trương Hàn liền vui vẻ nói

* ” để tôi giuat hai người làm xuất viện nha”

Sau đi ra khỏi phòng dùng có trách Trương Hàn không có có nghĩa khí mặc dù đuối hai ôn thần này là có ý tốt thôi, cô cần một không gian thoải mái mà ai lại có thể thoải mái khi ở bệnh viện cơ chứ để họ về nhà là đúng Trương Hàn đỡ phải lo sợ bản thân làm gì không phải chọc giận hai ôn thần.

Anh nhìn cô trong lòng mình có chút lo âu giờ đưa cô về nhà anh không muốn cô về căn phòng đó nữa sợ cô lại không vui khi nhớ đến đêm đó

* ” Lộ Lộ chúng ta về căn nhà phía Bắc thành phố nhé, em thích nơi đó mà đúng không ”

20. Chương 20: Yêu Thương

Hắn ngồi trong quán caphe vắng khách không bao lâu anh bước vào quán, chẳng khó khăn gì anh nhìn thấy hắn đang ngồi cạnh cửa sổ, anh đi đến chỗ hắn cầm tập tài liệu vắt lên bàn, hắn quay lại nhìn anh rồi mở tập tài liệu ra xem

* ” sau này đừng đến tìm Lộ Lộ nữa ”

* ” mà yêu nó”

* “.....”

* “Vì con đàn bà như vậy có đáng không ” hắn khinh bỉ nhìn anh,hắn không ngờ một ngày anh gọi hắn ra gặp mặt

* ” đáng hay không tự tao hiểu, loại người như mày sẽ không bao giờ biết được đâu, sau này mày và cô ấy không ai nợ ai ” anh không thèm nhìn hắn quay người bỏ đi

* “Mày yêu nó đến ngu người luôn rồi sao ”

* ” đừng có đụng vào người đàn bà của tao ”

Hắn nhìn anh bước ra khỏi quán rồi biến mất.Đúng vậy, hắn sẽ không bao giờ hiểu được vì hắn sẽ không yêu một ai ngoài bản thân hắn,sẽ không vì ai mà bỏ một số tiền lớn như anh, cả anh và hắn đều hiểu anh đưa cho hắn tài liệu chẳng khác nào cho hắn một nửa số công ty con của anh và một khoảng tiền khổng lồ nói trắng ra anh đang mua cô với giá trên trời. Còn anh ư đừng nói giá trên trời ngay cả tất cả nhưng gì anh có, anh đều sẵn sàng đổi lấy cô số tài sản đó sao có thể sánh bằng tiểu bảo bối của anh cơ chứ

Anh và cô chuyển đến căn nhà phía Bắc thẳng phố cùng với Tiểu Hoa và Chu quản gia. Anh bế cô đặt lên giường phòng ngủ nhẹ nhàng sờ khuôn mặt của cô

* ” Lộ Lộ hôm nay tôi nấu cơm cho em ăn nhé! Phải chịu khó ăn nhiều một chút có mấy ngày mà em gầy đi nhiều quá ”

Anh cúi xuống hôn lên mà cô, lấy chăn đắp cho cô rồi đóng cửa đi xuống nhà bảo Tiểu Hoa lên trông cô rồi mời vào bếp nấu nướng. Ba tiếng sau anh bưng một khay thức ăn và cơm lên phòng.

* ” Tiểu Hoa, xuống ăn đi ”

* “Vâng thưa thiếu gia ”

Tiểu Hoa đi xuống nhà để anh trên phòng cùng cô, anh bế cô dậy đặt vào lòng nhẹ nhàng dùng thìa lấy ít cơm và thức ăn đưa miệng cô, thấy hương vị quen thuộc cô khi chiếc thìa gần miệng cô tự động mở miệng rồi nhai, thấy cô đã chịu ăn lành anh liền cảm thấy dễ chịu thả lỏng được gánh nặng trong lòng ôm cô chặt một chút từ từ bón cho cô ăn.

Cô và anh sống ở đây đã hơn tuần, anh mang công việc về nhà làm thanh thủ lúc cô ngủ. Trương Hàn cũng đến khám cho cô thường xuyên nói tình trạng không hề xấu đi mời làm anh yên tâm một chút. Trong lúc đợi Tiểu Hoa dọn nhà bếp và Chu quản gia đi chợ anh đưa cô ra ngoài cửa ngõ trên xích đu gối đầu lên đùi cô nhắm mắt tận hưởng không gian trong lành tiếng chim hót xung quanh thỉnh thoảng lại đưa tay lên sờ má cô, cô vẫn thế vẫn không chịu nói cười đến khóc cũng không có . Chu quản gia đi về đi ngang qua họ cúi chào mang đồ vào nhà, anh ngồi dậy ôm cô vào lòng

* ” Lộ Lộ em muốn học nấu ăn không? Tôi dạy em nha. Để xem nào chúng ta nấu món cari mà em thích nha ”

Anh nói rồi kéo cô vào phòng bếp nói Tiểu Hoa và Chu quản gia ra ngoài . Anh đứng sau cô cầm lấy tay cô, chỉnh tay cô cầm con dao thái tay kia cầm củ cà rốt thái từng lát một,rồi đến khoai tây, hành tây, thịt gà, sau đó cho vào nồi nấu mọi hành động của cô đều được anh đứng đằng sau điều chỉnh nhẹ nhàng thỉnh thoảng anh hôn nhẹ lên má cô

* ” thơm quá, vợ anh thật giỏi,dạy một lần đã làm được rồi ”

Sau khi nấu xong anh đóng cơm rồi lấy cari ra đĩa đặt lên bàn. Nhà chỉ có bốn người lên Tiểu Hoa và Chu quản gia cùng ngồi ăn chung, cô ngồi trên đùi anh từ tốn ăn từng thìa cơm anh đưa đến miệng mình, cô một thìa anh một thìa ăn hết đĩa cơm. Anh đặt tay lên bụng cô nhẹ nhàng hỏi

* ” em muốn ăn nữa không?”

Anh đưa đĩa cho Tiểu Hoa lấy thêm. Sau khi ăn hết đĩa thứ hai cô bắt đầu ngả đầu vào ngực anh buồn ngủ, xem ra cuộc sống này cũng không đến nỗi anh mỉm cười rồi bế cô lên phòng

21. Chương 21: Trong Hoạ Có Phúc

Đã ba tháng trôi qua bụng cô cũng bắt đầu nhô lên gần đây anh vô cùng mệt mỏi ban ngày chăm sóc cô đêm lại xem tài liệu đến gần sáng mới ôm cô ngủ chẳng được bao lâu. Hôm nay có chút việc quan trọng anh phải đến công ty lên để cô ở nhà với Tiểu Hoa và Chu quản gia mặc dù anh rất tin tưởng hai người nhưng từ ngày cô bị như vậy chỉ cần việc gì liên quan đến cô anh đều không yên tâm nếu không phải đích thân làm,ngay cả việc tắm cho cô Tiểu Hoa cũng không được đụng vào. Trưa nay tranh thủ lúc cô ngủ trưa anh liền phóng xe đi giải quyết việc nhanh chóng không ngờ lại đến tận 6 giờ tối mới xong chỉ cần nghĩ đến chuyện mình cô nằm trên giường thức dậy mà không thấy anh thì anh lại nóng ruột nhắm mạnh ga chạy nhanh về, trên đường về nhà đi qua cầu không may anh đâm phải vào chiếc xe ô tô phía trước. Lúc tỉnh lại thấy mình đang nằm phòng viện cả người đau nhức còn có cả khuôn mặt tươi cười của Trương Hàn.

* ” anh trai, anh chịu tỉnh rồi sao đừng có cử động, anh bị thương không nhẹ phải nằm viện 2 tuần rồi mới được về đó nha ”

* ” tôi ở đây bao lâu rồi ”

* “Ba ngày ba đêm rồi ” Trương Hàn thản nhiên đáp

* “Lộ Lộ tôi phải về cô ấy ”

* ” ấy không được, giờ anh không được cử động là sẽ tàn phế đó ”

* “Tôi không quan tâm tôi phải về với cô ấy” anh gào lên trong lòng vô cùng lo lắng đã ba ngày ba đêm không về biết cô thế nào có chịu ăn không có chịu ngủ không tất cả mọi câu hỏi trong đầu anh rối loạn

* “Được, được, chị dâu phải không đợi một chút chị ấy sẽ vào với anh ngay ”

Trương Hàn vừa dứt lời thì cô bước vào phòng nhìn thấy anh đã tỉnh liền lao đến giường nắm lấy tay anh áp vào mặt mình, nhìn anh bất ngờ rồi sau đó đầy yêu thương. Trương Hàn nhìn hành động yêu thương của hai người liền đi ra ngoài đóng cửa giờ trong phòng không còn ai chú ý đến Trương Hàn nữa không nhất định phải đứng đó làm bình phong nữa. Mặc dù cô không có cảm xúc gì nhưng cô biết nhưng chuyện anh làm thời gian qua anh vô cùng ân cần bên cô khiến cô lại cảm thấy sợ, sợ anh quá tốt, sợ mình một lần nữa bị anh bỏ rơi, sợ anh không cần cô nữa lên cô vẫn tiếp tục trốn tránh không muốn đối diện với anh với tình yêu của anh,nhưng khi nghe Tiểu Hoa nói anh bị tai nạn trên đường về khiến cô vô cùng xúc động đến nỗi bị động thai vào viện lúc tỉnh lại cô liền chạy sang phòng anh ngay còn ở đó không chịu đi, vừa rồi Trương Hàn nói dù sao cũng ở đây rồi thì đi kiểm tra lại xem đứa bé thế nào lên cô mới rời đi lúc về thì thấy anh đang cãi nhau với Trương Hàn đòi về với cô khiến cô vô cùng hạnh phúc người đầu tiên anh nghĩ đến là cô và con. Anh nhìn hành động của cô vô thức mỉm cười

* ” Lộ Lộ” anh dịu dàng gọi tên cô

Cô nhìn anh nở nụ cười nhỏ trái tim cô giờ mới có thể thả lỏng trước đó nó luôn lo sợ đến nỗi đêm nằm tay anh ngủ còn giật mình thức giấc không biết bao nhiêu lần

* “Lên đây nằm với tôi được không?”

Cô trần trụi một lúc rồi tháo giày ra leo lên giường nằm cạnh bên anh, anh vòng tay ôm cô vào lòng thì bị dây truyền kéo lại anh vươn tay kia định rút kim truyền ra thì bị cô giữ lại đặt tay truyền của anh xuống giường, gối đầu lên tay kia vòng tay ôm lấy eo anh, cô đâu có biết hành động đơn giản của mình đang khiến ai kia nhảy lên 9 tầng mây bay lượn không muốn xuống rõ ràng là trong họa có phúc, bị tai nạn nên giờ mới được cô ôm trái tim anh thực sự muốn nhảy ra ngoài luôn không ngừng cảm ơn vụ tai nạn. Họ cứ thế mà ngủ cho tới khi cô y tá vào phòng rút kim truyền trên tay anh ra, anh liền quay cơ thể đau nhức mình ôm lấy cô, nhìn người con gái đang say ngủ trong lòng mình yên bình đến lạ kì — cùng với Gà Con và 96 người khác.

22. Chương 22: Em Tha Thứ Cho Tôi Chưa

Khi cô tỉnh dậy đã là 5 giờ chiều thấy anh đang nhìn mình chăm chăm cô liền ngồi dậy bước xuống giường đi vào nhà vệ sinh rất lâu trong đó mới đi ra cầm thêm một cái khăn, cô ngồi bên cạnh giường dùng khăn lau mặt và tay cho anh, thấy cô chăm sóc mình một chút trong lòng anh một hạnh phúc dâng trào giống như một khu vườn lâu không được tưới nước bỗng nhiên một ngày kia mưa rào xuống khu vườn tất cả lấy lại sức sống, đang hạnh phúc dâng trào tiến gõ cửa vang lên cô buột tay anh ra, anh lập tức chửi thầm trong lòng kẻ phá đám khi thì ra Tiểu Hoa mau cháo đến cho hai người

* ” thiếu gia, thật may cậu đã tỉnh rồi, cậu không biết thôi tiểu thư rất lo cho cậu biết cậu bị tai nạn liên tục đến đến lỗi động.....th” Tiểu Hoa đang tươi cười nói bên cạnh giường thì bị cô dùng tay bịt miệng lại

* “Tiểu thư cô làm gì vậy sao lại bịt miệng em lại em đâu có nói gì sai cô bị động thai còn chạy đến đây chăm cậu chủ không chịu đi còn không chịu ăn đúng bữa nữa ” Tiểu Hoa kéo tay cô ra nói một mạch không thèm nhìn cảm xúc của cô

Anh nằm trên giường bệnh nghe Tiểu Hoa nói liền lo lắng, cô lo cho anh dương nhiên là anh vui rồi nhưng cũng phải nghĩ đến bản thân chứ cô đang mang thai tháng thứ 4 rồi mọi chuyện đều phải cẩn thận, thấy anh không nói gì Tiểu Hoa liền sợ hãi coi như mình đã nói quá nhiều làm công việc này dù muốn lập công cũng lên biết thân biết phận một chút, Tiểu Hoa đặt cháo lên kế đầu giường liền tươi cười nói

* “Bác sĩ Trương bảo em mang cháo đến cho hai người, hai người cứ từ ăn em về trước đây ” Nói xong Tiểu Hoa liền lao ra khỏi phòng chạy mất hút

Cô nhìn hành động Tiểu Hoa liền hết tức giận thôi coi như con bé còn nhỏ, cô đi đến đầu giường mở cặp lồng ra hương thơm bay sộc vào mũi cô khiến cô khó chịu, dạ dày liền đầy chất dịch lên cổ họng khiến cô buồn nôn, cô bịt miệng mình lại liền lao vào nhà vệ sinh nôn ra mật xanh mật vàng thật khó chịu, vì sáng giờ cô chưa ăn gì cũng không muốn ăn. Cô mệt mỏi dựa vào tường bước ra thấy anh đang chuẩn bị chống tay ngồi dậy

* ” nằm xuống ”

Cô quát lên khiến anh giật mình nằm im không dám cử động, tại tự nhiên cô lao vào nhà vệ sinh khiến anh lo lắng muốn vào xem cô thế nào, nào ngờ bị cô quát, từ từ cô quát anh, cô vừa quát anh, cô vừa chịu nói chuyện với anh sao. Cô đi đến kế giường lấy cháo ra bát mặc kệ người đang nằm trên giường đang mơ mộng hão huyền. Đến khi chìa cháo đưa đến miệng anh mới tỉnh mộng há miệng để cô đút cháo cho anh, đến thìa thứ hai anh nhìn cô trẻ con nói

* ” em cũng phải ăn cơ ”

Sau đó ngậm chặt miệng quay đi chỗ khác không chịu ăn, cuối cùng cô cũng chịu thua tính trẻ con của anh đành đưa thìa cháo vào miệng mình nuốt xuống cũng không đến lỗi tệ, sau đó cô lại đút cho anh, hai người cứ như thế cho đến lúc hết chỗ cháo Tiểu Hoa đến. Cô mang đồ đi rửa xong liền quay về phòng với anh, vừa thấy cô anh liền gọi

* ” lên đây nằm đi ”

Cô thuận thảo ý anh nằm lên giường liền bị anh kéo vào lòng hôn lên má. Hai tuần trôi qua nhanh chóng, trong suốt thời gian đó cô luôn ở bên cạnh anh nhưng không chịu nói câu thứ hai nào nữa. Cuối cùng anh cũng được suất viện nói vậy thôi thật ra về nhà cho thoải mái Trương Hàn ngày nào cũng phải qua chỗ anh kiểm tra lên họ không thể về căn nhà trên núi vì đường lên đó rất khó khăn lên họ về căn biệt thự anh mời mua vì anh không muốn cô về căn phòng đáng sợ đó. Căn biệt thự này nằm gần trung tâm mua sắm lên rất tiện lợi đi lại với lại có rất đồ để mua dù sao cô cũng bầu gần 5 tháng rồi mà chưa có vậy bầu. Anh ngồi trên giường ôm cái máy tính xử lý công việc, nghỉ làm hai tuần mà việc chất như núi rồi. Cô cầm cốc sữa đi đến để đầu giường lấy lại cái máy tính trên đùi anh đặt ra xa anh ngơ ngát nhìn cô rồi nhìn đồng liền hiểu đã 11 giờ rồi cô muốn anh đi ngủ. Anh kéo tay cô để cô ngồi trên đùi mình, cô chống tay vào ngực anh đẩy anh ra thì anh kêu "A" cô liền chau mày ngồi im, sợ bản thân đụng vào đâu đó làm anh đau, anh thấy cô ngoan ngoãn rồi liền cầm cốc sữa uống xong cúi xuống hôn cô "Ừ.....ừ.....ừ" sữa từ miệng anh chảy sang miệng anh trôi xuống cổ họng cô, đến lúc anh bỏ ra mặt cô như trái cà lấy tay che miệng mình, anh liền cười rồi ngửa cổ uống hết chỗ sữa còn lại, sau đó ôm cô vào lòng

* "em sẽ tha thứ cho tôi chứ "

* "....."

* "đúng vậy đừng tha thứ cho tôi, vì bản thân cũng không thể tha thứ cho chính mình "

Anh ôm chặt cô vào lòng, thật ra không phải cô không tha thứ cho anh mà cô sợ, sợ để anh biết rằng cô yêu anh nhiều thế nào, sợ anh sẽ không cần cô nữa tất cả mọi thứ chỉ cần liên quan đến anh cô đều sợ, thật ra Chu quân gia đã nói cho biết đêm đó anh chỉ định làm cho cô sợ không hề có ý muốn hai tên đó làm nhục cô chỉ là mọi chuyện đi quá tầm kiểm soát và mong rằng cô hiểu anh làm tất cả chỉ vì quá yêu cô, quá ghen tức vì cô yêu người khác

23. Chương 23: Mạc Thần , Mày Đúng Là Bị Ngu Rồi

Cuối cùng anh cũng được xuống giường đi lại, anh sắp bị phát điên khi phải ở trong phòng 24/24. Hôm nay anh đưa cô đi chọn váy bầu vì không muốn cô mệt lên mỗi quán anh đều chọn vài bộ luôn để đỡ phải đi nhiều vậy mà cũng gần trưa rồi xong, cả buổi sáng bị anh tha lời đi hết chỗ này đến chỗ khác còn thử bao nhiêu là quần áo cô mệt mỏi dựa vào người anh thở thả bước đi. Bỗng nhiên hắn xuất hiện trước mặt hai người tay ôm một cô gái ăn mặc vô cùng sex

* "ái à xem ai đây nào, không phải Hàn tổng sao? Cũng đến đây mua sắm sao "

* "ai vậy anh " cô gái đứng cạnh hắn lả lướt hỏi

* "Em không biết à, anh ta là Hàn tổng, chủ tịch công ty Hàn Thông đó, anh ta vì một con dī mà vất đi bao nhiêu nghìn tỷ,em nói xem có hào phóng "

* "Thật sao "cô ta ngơ ngát hỏi lại xem ra cô ta đang tính chuyển hướng sang anh

* "em không tin sao, chính là cô ta"

Hắn kinh bỉ trả lời sau đó đưa mắt nhìn cô đang đứng bên cạnh anh rồi nhìn cái bụng nhô lên của cô chậm chọc nói

* "Mạc Thần, mày đúng là bị ngu thật rồi, chơi gái mà còn để lại hậu quả sao, xem ra mày nên gọi tao tiếng anh vợ mới đúng "

Anh thấy thân hình nhỏ bé lòng đang run nhẹ muốn tách ra khỏi người anh liền khó chịu kéo cô dựa lại vào mình rồi ôm cô đi lướt qua hắn, hắn tức giận nhìn hai người bước đi. Thấy cơ thể nhỏ kia vẫn đang run anh ân cần nói nhỏ tai cô

* "đừng sợ, hắn chỉ nói linh tinh thôi "

Rồi anh cúi xuống hôn lên má cô đúng lúc đó anh nhìn thấy cửa hàng bán đồ cho trẻ con liền kéo cô vào. Bước cửa hàng cô lập tức thích thú tất cả mọi thứ ở đây đều bé tí vô cùng vô cùng dễ thương khiến tâm trạng cô thoải mái nhiều, cô đứng trước bộ quần áo liền thân bé tí hình chú gấu trên bụng còn in hình mấy cái bánh quy nhỏ vô cùng đáng yêu. Thấy cô cứ nhìn bộ quần áo không chịu đi anh liền cầm lấy đặt vào tay cô nói

* ” thích thì mua, đâu cần nhìn lâu vậy, qua đây đi còn nhiều đồ dễ thương lắm ” anh vừa nói vừa kéo cô đi

Nào là giày,dép, khăn, yếm, quần áo, gấu bông mọi thứ đều vô cùng đa dạng,mỗi thứ đều bị anh cầm lên sờ thử, bỗng nhiên giọng cô nhẹ nhàng vang lên

* ” Mạc Thần, em đói ”

Khiến anh đang rơi con gấu nhỏ trong tay, cô vừa gọi tên anh vừa nói chuyện với anh

* ” em..... vừa nói sao, nói lại được không”

* “Mạc Thần, em đói muốn ăn cơm trưa ”

Mặc kệ ánh mắt của mọi người anh lao vào ôm lấy cô vào lòng

* ” Đ.....Được chúng ta đi ăn cơm trưa”

Anh thanh toán bộ quần áo liền vui vẻ kéo cô đi ăn, sau đó về phòng lập tức ôm nằm lên giường, nhẹ nhàng vuốt bụng cô

* ” gọi lại tên tôi được không ”

* ” Mạc Thần ”

* “Lại ”

* ” Mạc Thần ”

* ” Nữa ”

* ” Mạc Thần, Mạc Thần, Mạc Thần rốt cuộc anh muốn gọi bao lần nữa ”

Anh cúi xuống gáy cô hít lấy hương thơm trên người cô, cô nào biết trái tim chết héo của anh đang được cô tưới nước sống lại, anh không nghĩ có một ngày cô sẽ tha thứ cho anh. Còn cô cũng không nghĩ rằng anh vì cô mà bỏ rất nhiều công sức tiền bạc như vậy mặc dù lời hấn nói rất khó nghe nhưng cô tin chắc điều hấn nói là sự thật anh đã lấy tài liệu quan trọng mấy nghìn tỷ mình đổi lấy cô, cô còn muốn gì nữa

24. Chương 24: Cuộc Sống Ba Người

Tháng 8 trời trong xanh cô ngồi trên giường tay ôm bé trai hai tháng tuổi giống anh như hai giọt nước, đôi lúc cô có suy nghĩ bánh quy nhỏ này nhất định là con anh còn có phải con cô hay không còn không biết được à. Cô nhẹ nhàng du bánh quy nhỏ ngủ nhờ đến hôm sinh bánh quy nhỏ cô lại đỏ chín mặt, trong phòng sinh của bệnh viện cả đời Trương Hàn chưa bao giờ nghĩ có ngày một viện trưởng như mình phải đi đỡ đẻ cả liền ầm ục nhìn đôi vợ chồng đang nắm tay nhau,anh nhẹ nhàng lau mồ hôi cho cô còn cô thì luôn miệng nói đau lắm không đẻ nữa đâu ấy vậy mà sinh ra bánh quy nhỏ mặt mạc dễ thương thế này đây. Anh bước vào phòng thấy hai mẹ con đang ngồi trên giường liền vui vẻ đi đến ôm lấy cô nhẹ nhàng hôn lên má cô, anh còn tham lam hít lấy hương sữa nhẹ trên người cô liền bị cô dùng khuỷu tay đẩy ra

* ” đừng có phá,bánh quy nhỏ mời ngủ đó ” cô liền mắng yêu anh một chút

* ” em có bánh quy nhỏ rồi lên không cần bánh quy lớn chứ gì ” anh chu miệng ra nói

* ” anh hiểu là tốt rồi ” cô tươi cười chọc anh

Anh liền chao mảy bẻ bánh quy nhỏ đặt nhẹ lên giường rồi kéo cô đứng dậy ôm vào lòng cúi xuống nhẹ nhàng hôn lên môi cô, kết thúc nụ hôn cô liền cười dịu dàng

* “Vậy để tôi cho em vài cái bánh quy nhỏ nữa nha”

Anh cúi xuống đặt nhẹ dấu hôn lên cổ cô liền bị đánh nhẹ vai kêu lên

* ” đừng mà bỏ ra ”

* ” đi xuống ăn cơm ” anh cười gian xảo nói liền ôm cơ thể cô đi xuống nhà

4 giờ sáng bảo mẫu bẻ bánh quy nhỏ đi vào phòng cô, thấy cô đang vòng tay ôm cổ anh ngủ ngon lành trong ngực anh, mặc dù đã trông nhiều đứa trẻ nhưng chưa bao giờ bà thấy vợ chồng nào lại yêu nhau như hai người cả chỉ cần anh ở nhà nhất định sẽ bán chặt lấy cô và con mặc dù bị sai hết việc này đến việc khác. Bà đi đến gần đánh thức cô dậy bánh quy hay đòi ăn vào giờ này lên bà hay bẻ bánh quy sang đây đưa cô để cho bánh quy ăn, ban ngày cô trông bé đến đêm thì bà trông khổ lỗi bánh quy cứ 4:15 sáng là dậy đòi ăn lên bà thường gọi cô dậy trước, cô mơ màng nhìn bà rồi bỏ cổ anh ra ngồi dậy đỡ lấy bánh quy nhỏ của mình chẳng bao lâu đứa bé oà khóc liền được nhận lấy dòng sữa của mẹ mình. Bỗng nhiên không thấy bảo bối ôm cổ mình nữa anh mở mắt thấy hai mẹ con đang ngồi đầu giường, cô vừa cho con bú vừa ngủ gật, anh ngồi dậy để cô dựa vào ngực mình hơi ấm quen thuộc khiến cô giật mình

* ” em làm anh thức giấc sao ”

* “Không có ”

* “Vậy anh ngủ đi mai còn đi làm,mặc kệ mẹ con em ”

* “Không được, mặc kệ mẹ con em để bánh quy nhỏ cứu mất bảo bối của anh thì sao ” anh nũng nịu nói

Bà bảo mẫu liền phì cười thì ra đang ghen với con trai cứu vợ, cô liền đỏ chín mặt nhưng vẫn dựa vào ngực anh nhẹ nhàng nói

* ” bác về phòng nghỉ đi để bánh quy ngủ với cháu cũng được ”

Bà liền hiểu ý cúi người đi ra khỏi phòng. Cô nhìn bánh quy đã ăn no nê đang mơ màng ngủ tiếp, nhẹ nhàng đặt bánh quy xuống giường dùng gối của bánh quy để hai bên cạnh rồi nằm xuống dùng tay du bánh quy nhỏ ngủ, bàn tay nhỏ bé bánh quy nhỏ nắm chặt lấy ngón tay cái của cô, anh cũng nằm xuống ôm cô từ phía sáu hạnh phúc cúi xuống gáy cô cứ như thế cả ba người đều chìm vào giấc ngủ ngon lành

25. Chương 25: Anh Hai Em Không Có

Bánh quy nhỏ đã được bốn tháng tuổi, cô dịu dàng du bánh quy nhỏ ngủ trong vòng tay mình tại phòng khách, từ lúc có bánh quy nhỏ cô luôn ở trong phòng rất ít khi đi ra khỏi phòng hôm nay ra phòng khách cho thoáng, màng nhìn ti vi đang chiếu thời sự hầu như được bật lên để có tiếng chứ chả mấy ai để ý đến nó, mọi người lẩn trong nhà đều đang tập trung làm việc còn cô thì đang du bánh quy nhỏ,à mà đã 7 giờ rồi sao anh chưa về gần đây không biết bận việc gì mà mãi đến 7-8 giờ anh mới về nhà. Bà bảo mẫu vừa ăn cơm xong liền chạy ra bế bé bánh quy cho cô, lúc này cô mời thẳng thoi cầm cốc trà uống xem tivi đang chiếu cái gì, một cô gái trẻ đẹp ăn mặc lịch sử đang đọc cái gì đó, cô mở to tiếng giọng cô gái trong tivi đều phát ra ” công ty Mạt Phong Lộ bị phá sản hiện tại không biết tung tích của chủ tịch công Mạt Tuấn Vũ hiện đang ở đâu.....” Tai cô ù đi chiếc cốc trong tay cô rơi xuống vỡ tan thành mảnh khiến cô giật mình, trong đầu cô liền hiện lên hình ảnh của hắn, tại sao có thể chứ không phải hắn đang sống rất tốt sao, hắn đã lấy được rất nhiều tiền từ anh sao lại phá sản, có phải do anh làm không tại sao anh lại làm vậy, mặc dù cô không còn yêu hắn nữa nhưng dù sao hắn cũng đã nuôi cô dù hắn rất độc ác vẫn là anh trai cô. Trong lòng cô rối bời nhiều câu hỏi đặt ra nhất định là do anh, do anh hại hắn. 8 giờ anh bước vào nhà thấy cô ngồi trên ghế thần thờ anh liền lao vào ôm cô

* ” là do anh làm sao ”

* “Làm gì ” anh cúi xuống định hôn nhẹ lên má cô thì bị cô đẩy ra

* ” anh còn tỏ ra vô tội sao, là anh hại anh trai em đúng không? Sao anh lại làm thế? Em chỉ có mỗi anh ấy là người thân ” cô đứng bật dậy gào lên với anh

* ” tôi không có làm gì cả ” anh nhấm mạnh từ chữ một

* ” Mạc Thần, tôi không ngờ anh không chỉ độc ác mà còn loại không dám làm không dám chịu, anh nói anh không làm gì anh tính lừa trẻ con sao ngoài anh ra còn ai có thể cơ chứ”

Cô không tin anh sao, trái tim anh liền đau đớn anh đã vì cô làm nhiều việc như thế vậy mà không lấy nổi chút tin tưởng từ cô sao, hai người đã có một đứa con vậy mà cô lại nói cô chỉ có mỗi hần là người thân vậy trong lòng cô anh là gì, bánh quy nhỏ là gì. Tiếng họ cãi nhau rất to Chu quản gia và mọi người ở nhà dưới liền chạy lên xem, bánh quy nhỏ cũng vì thế mà thức dậy òa khóc. Anh nhìn cô thở dài, anh không tốt ở chỗ nào sao mãi không bằng hần vậy, anh nhấm mạnh một lần nữa

* ” tôi không có làm gì cả”

Sau đó đứng dậy đi lên lầu, từ lúc đến giờ dừng nói to tiếng ngay cả cãi nhau cũng không có vậy mà. Cô nhìn anh đi lên lầu liền tức giận chạy ra ngoài, cô phải đi tìm hần nhất định giờ này hần đang cần người ở bên cạnh. Cô vừa đi Chu quản gia liền lên phòng trong phát ra tiếng đổ vỡ, ông gõ cửa nói vọng vào

* ” Thiếu gia, tiêu thư cô ấy ra bỏ đi rồi cậu mau đi tìm cô ấy đang ở cũ không thể ngoài gió đâu ”

* “Mặc kệ cô ta muốn đi thì đi luôn đi ” tiếng anh trong phòng

* ” tiểu gia tôi mang cậu sẽ không làm gì để sau này phải hối hận nữa ”

Nói rồi anh đi xuống lầu ngay lập tức thấy anh đi xuống phóng xe đi lúc này trong lòng ông mồi thả lỏng được. Còn phần cô, sau khi đi khỏi Hàn gia liền đến Mạc gia nhưng mọi thứ đã bị liên phong , trong lòng cô vô cùng lo lắng vậy hần có thể đi đâu cơ chứ. Trong đầu cô liền nghĩ đến một nơi đó là căn nhà cũ của cha mẹ hần, trước đây gia đình hần rất nghèo cha mẹ hần vì nghèo mà chết, hần và em gái hần từ đó dựa vào nhau sống, không bao lâu sau em gái hần vì cứu hần cũng chết từ đó hần không còn tin tưởng ai nữa đối hần tiền chính là đạo lý, nhất định hần đang ở căn nhà cũ của bố mẹ hần, không ngoài dự đoán đúng là hần đã về đây ở , cô nhìn thấy đang say nằm ngoài cửa căn nhà mục nát. Cô đi đến gần đỡ hần dậy vào nhà, cảm thấy có người đỡ mình hần mơ màng nhìn cô cuối cùng đẩy cô ngã xuống đất hét lên

* ” con đàn bà chết tiệt mày còn dám về đây sao mày hại tao chưa đủ sao ”

* ” anh hai em không có ” cô run sợ nước mắt cứ thế tràn ra

* ” mày còn dám nói dối ngoài mày ra ai có thể biết bí mật của tao, là mày hại tao ”

Hần vừa nói vừa dùng chân đá, liền tiếp đánh vào và người, túng tóc cô đập đầu cô vào tường, đầu cô choáng váng ngất đi. — cùng với Chung Niên Niên và 99 người khác.

26. Chương 26: Giải Oan

Bốn năm ngày nay cô bị hần nhốt trong căn phòng tối, ngày nào hần cũng mắng chửi đánh đập cô vô cùng dã mang, cơ thể cô không lấy một miếng thịt lành lặn, toàn thân đau nhức chảy máu. Cô ngồi trong góc phòng , cô nhớ anh nhớ bánh quy nhỏ , đã mấy ngày rồi không được gặp con không biết bánh quy nhỏ thế nào có chịu ăn sữa ngoài không cô thật ngu ngốc sao có thể tức giận anh mà bỏ con giờ hối hận vô cùng. Bỗng nhiên giọng hần vang ở phòng bên cạnh

* ” thế nào rồi ”

* “Đại ca đã điều tra ra là do Lý Tiểu Tuyết đã lấy thông tin giao cho bên đối thủ của chúng ta là Đỗ Thuần Canh ”

*.“con đàn bà chết, tao phải giết nó ”

* “Đại ca anh bình tĩnh đi bây giờ chúng ta cần số tiền lớn để chạy sang Mỹ, thù trả sau không muộn ”

Hắn nhìn tên đàn em nói cũng đúng, giờ hắn đang nợ rất nhiều nếu bị bắt nhất định không có đường, hắn đưa mắt nhìn và căn phòng bị khoá trái tiền ở đây chứ ở đâu ra nữa cười vang, tên đàn em khó hiểu nhìn. Trong căn phòng tối nước mắt cô không ngừng chảy, cô nghe thấy tất cả mọi chuyện đều không liên quan đến anh, anh không có làm gì cả, vậy mà cô lại một mực cho rằng là anh làm, không tin vào lời nói của anh. Bỗng nhiên cánh cửa mở ra ánh sáng vàng từ bóng đèn làm cô loá mắt hắn bước vào cầm theo bánh mì và nước vắt cho cô

* ” em gái thật xin lỗi đã để em chịu khổ, giờ tôi cần một số tiền lớn để cao chạy xa bay sẽ không về đây nữa đành mượn Mạc Thần một ít tiền nhưng mà hắn chắc không nể mặt tôi đâu em nói xem giờ tôi phải làm sao hay em giút tôi một chút nha”

Hắn nói rồi lấy điện thoại ra gọi cho anh, lập tức giọng anh vang lên

* ” điều kiện của mày là gì ”

* ” ài đúng là Hắn tổng rất thông minh không cần nói đã hiểu ”

* “Đừng vòng vo tam cuốc nói con số đi ”

* “500 tỷ ”

* “Được, người trước ”

* ” Tiền trước ” hắn vừa nói vờ kéo tóc cô dùng chân đạp mạnh vào bụng cô

* “Ahhhhhhh ” cô kêu lên thảm thiết

* “Thằng khốn cô ấy có chuyện gì mày đừng mong chết yên ổn” anh gào lên trong điện thoại

* ” mày yên tâm cô ta còn sống, cách giao tiền như cũ, tao không cần con dī này nữa, nói luôn tao không hề làm gì cô ta ”

5 giờ chiều hắn ngồi trong quán caphe vắng người chẳng bao lâu anh cầm hai vali đi vào đập vào mặt

* ” cô ấy đâu ”

* “Căn nhà cũ trong rừng phía đông thành phố, mày nhanh lên cô ta sắp chịu không nổi rồi ” hắn vừa mở va li vừa nói rồi kinh bỉ chỉ tiếc rằng anh đã chạy mất hút

27. Chương 27: Chỉ Cần Em Không Sao

Tại hành lang bệnh viện thật không ngờ một lần nữa anh lại hối hận ngồi đây trong cuộc đời anh không bao giờ phạm cùng một sai lầm lần thứ hai vậy mà chỉ cần việc liên quan đến cô anh lại như kẻ ngốc, tối đó anh chạy xe tìm cô khắp nơi mà không thấy trong lòng vô cùng hối hận đáng lẽ anh lên kéo cô lên phòng nhốt cô trong đó đến lúc hết giận giải thích với cô nào ngờ việc anh hối hận hơn cả chính là không hại hắn giết chết hắn để hắn biến cô thành ra thế này, lúc anh đến căn nhà đó mình cô nằm trong vũng máu không ngừng chảy, chết tiệt anh làm vua một phương mà đến cả người con gái mình yêu cũng không thể bảo vệ được, anh nhất định để hắn chết không yên ổn. Bỗng nhiên Trương Hàn từ phòng cấp cứu chạy ra liền bị anh tóm lấy

* ” cô ấy đâu “” anh gào lên

* ” chị dâu bị băng huyết sau sinh mất màu nhiều ở bệnh viện đang hết nhóm máu AB em đang huy động máu ”

* “Lấy của tôi đi, tôi nhóm máu O ” anh vừa nói vờ kéo tay áo lên đưa trước mắt mặt Trương Hàn

* ” được, theo em ”

Sáu tiếng đánh nhau vời tử thần cuối cùng Trương Hàn cũng nhặt lại cái mạng nhỏ của cô bằng máu của anh. Lúc tỉnh dậy anh thấy mình đang nằm trên giường bệnh do lấy nhiều máu mà ngất đi, anh liền ngồi dậy thấy Trương Hàn đang đi vào

* ” cô ấy đâu ”

* “Chị dâu không sao rồi đang ở phòng bên cạnh anh nghỉ chút đi anh còn yếu lắm ”

* “Không được tôi phải ở bên cô ấy ”

Anh lao sang phòng cô, cô nằm trên giường bệnh không khác lần trước là mấy vẫn là không mặt trắng không một chút sắc hồng, xung quanh toàn máy móc phát ra tiếng khó chịu nếu thực sự khác chính là trên người cô vô vàng vết thương, vết bầm tím những vết thương đó giống như đang tin lên trái tim anh bóp nát trái tim nhỏ bé của anh. Anh ngồi xuống bên cạnh cô khuôn mặt anh thực sự chẳng khác gì mặt cô trắng đến nỗi đạo người, anh dùng tay sờ nhẹ má cô rồi đôi môi nhờ nhưng bao ngày không kìm mãi được biến thành giọng nước động trong mắt anh

* “Mạc Thần ” giọng cô yếu ớt vang lên

* “Lộ Lộ” anh nắm lấy tay cô

* ” Mạc Thần ” cô bật dậy mặc cho các dây kết nối máy tuột khỏi người mình ôm lấy cổ anh

* ” ngoan có anh đây rồi không sao nữa đừng sợ” anh dịu dàng vỗ lưng cho cô

* ” Mạc Thần, em.....xin lỗi.....là em không đúng.....em lên tin anh, Mạc Thần”

* ” chỉ cần em không sao là được rồi,Lộ Lộ hẳn không phải người thân duy nhất của em, em còn có anh còn có bánh quy nhỏ nữa ” anh ầm ập nói

* “Ukm ” cô càng ôm chặt cổ anh hơn những giọt nước mắt nằm dài trên mặt cô rơi xuống vai

Ba ngày sau cô nằm trên ngực anh ngoan ngoãn giống con mèo nhỏ cuộn tròn mình trong nơi ấm áp hưởng thụ hơi ấm và sự dịu dàng của anh, còn anh cảm nhận mềm mại của cơ thể nhỏ trên người mình

* ” Mạc Thần ”

* “Ukm ”

* ” Anh ngủ rồi hả ” cô ngược lên nhìn anh

* “Chưa” anh mở mắt hiền hoà cười cô, cô vươn người lên chủ động hôn lên má anh

* ” cảm ơn anh ”

* ” về chuyện gì ”

* ” Trương Hàn nói anh đã chuyển máu cho em ”

* “Trương Hàn chết tiết không chịu giữa miệng giữa miệng gì cả” anh chao mày nhìn cô

* “Em muốn gặp bánh quy nhỏ, em nhớ con quá ”

* “Chiều Tiểu Hoa sẽ mang bánh quy nhỏ cho em, giờ ngủ đi ”

Anh dịu dàng ôm cô, cô áp tai vào ngực anh nghe tiếng tim anh đập mạnh vì mình liền hạnh phúc chìm vào giấc ngủ. Ba giờ chiều, Tiểu Hoa bế bánh quy nhỏ và đồ ăn đến cho hai người, cô nằm trên giường mơ màng còn anh ngồi cạnh đọc tài liệu

* ” thiếu gia, tiểu thư ”

Nghe giọng Tiểu Hoa cô liền hết buồn ngủ ngồi dậy đón lấy bánh quy nhỏ, bánh quy nhỏ lâu ngày không gặp mẹ thấy cô liền cười, cô áp má mình vào má bánh quy nhỏ âu yếm

* “Bánh quy của mẹ, mẹ nhờ con quá, con gầy đi nhiều đó ”

Cô hôn nhẹ lên má bánh quy nhỏ, sau đó không ngại ngần gì kéo áo mình lên đặt đầu ti của mình vào miệng bánh quy nhỏ, bánh quy nhỏ mấy ngày khát sữa mẹ liền cắn lấy đầu ti cô mút mạnh nhưng lại không thấy giọng sữa nào chảy ra lại càng cắn mạnh khiến cô đau đến nỗi chau mày vẫn không buồn bánh quy nhỏ mà cố chịu đựng. Anh đang đọc tài liệu đưa mắt nhìn hai mẹ con thấy có vấn đề, anh đặt tài liệu xuống bế bánh quy ra khỏi người cô, bánh quy nhỏ bỗng nhiên mất đầu ty mẹ liền khóc ầm cả lên, đưa bánh quy nhỏ cho Tiểu Hoa rồi quay lại nhìn cô thấy cô đang ầm ỨC nói

* ” sao lại vậy, mấy hôm trước còn ra mà “ ” nước mắt cô lại tràn ra

* ” không sao đâu để tôi xem làm ” anh hôn nhẹ lên trán cô

Anh kéo áo cô lên dùng tay xoa tròn bầu ngực cô rồi cúi xuống ngậm lấy đầu ti. Tiểu Hoa thấy cảnh tượng đó lập tức quay người lại coi như không thấy không nghe gì

* “Ừ.....Mặc Thần..... Ừ..... Anh làm gì vậy ư.....” tay cô chống vào vai anh đẩy anh ra

* “Ngồi im ”

Mặc kệ cô, anh vừa dùng miệng hút ra dùng tay bóp nhẹ, lực hút của anh mạnh hơn bánh quý rất nhiều với lại người lớn không hút được sẽ lấy đầu lưỡi kích thích đầu ti không giống trẻ con cố sống cố chết cắn đầu ti cô, một lúc sau cô cảm thấy có dòng nước chảy ra từ đầu ti cô vào miệng anh khuôn mặt đã đỏ cô càng đỏ thêm, anh buồn đầu ti cô ra nói

* ” bánh quy nhỏ ”

Tiểu Hoa nghe thấy liền chạy đến đưa bánh quy nhỏ cho cô lần này bánh quy nhỏ vừa vào lòng cô liền ngậm ngay lấy đầu ti mẹ sum sượng uống no nê, anh ngồi xuống ôm chôn cô vào lòng gối đầu lên vai cô hạnh phúc nhìn bánh quy nhỏ thì thào vào tai cô

* ” đừng có bỏ rơi bố con tôi nữa nha” hôn lên má cô

* “Ừm ” khuôn mặt cô đỏ ửng lên dựa người và cơ thể cứng chắc của anh — cùng với Kim Chi và 99 người khác.

28. Chương 28: Chồng Sắp Cưới

5 năm sau tại biệt thự Hàn gia

Anh vừa đi làm vào nhà một cậu bé tầm 4,5 tuổi chạy đến ôm chân anh gọi

* “Papa đã đi làm về ” thằng bé đưa đôi mắt đen tròn ngược lên nhìn anh

* “Bánh Quy nhỏ hôm nay con ở nhà ngoan chứ ” anh cúi xuống bế thằng bé lên

* ” dạ ”

* “Hôn ”

Thằng bé chu mỏ hôn lên má anh một cái, anh bế thằng bé đi về phía bếp thấy cô đang nấu cơm trong bếp liền đi đến ôm lấy cơ thể cô hôn lên má cô một cái

* ” về rồi à, mau đi tắm xuống ăn cơm ” cô cười hiền hoà với anh

* ” lại cari à ” anh nhìn nồi cari thờ dãi, anh dạy cô nấu món này giờ cô chỉ biết mỗi món này

* “Không thích sao vậy thôi không cần ăn nữa ”

* ” ai nói dương nhiên là thích rồi” anh nũng nịu nói cho dù có ngán đến tận cổ cũng vẫn thích

* ” con cũng thích ” bánh quy nhỏ chen vào

* ” mau đi tắm đi” cô lườm hai bố con rồi buồm một câu

9 giờ tối sau khi du bánh quy nhỏ ngủ cô trở về phòng thấy anh đang đọc tài liệu trên giường liền đi tới giường bóp vai cho anh

* ” Bánh quy ngủ rồi hả ”

* “Ukm, hôm nay mệt lắm sao ” cô vẫn nhẹ nhàng bóp vai cho anh

* ” không có ”

Anh để tài liệu lên đầu giường rồi cầm tay cô kéo cả cơ thể cô ngồi vào lòng mình, anh cúi xuống hôn lên đôi môi mềm mại của cô, bên dưới dùng bàn tay vuốt nhẹ đùi cô rồi đi sâu vào trong xoa nhẹ đoá hoa bên dưới sau chọc ngón tay vào giữa đoá hoa của cô, cô liền chống tay đẩy anh

* ” Mạc.....ư Thần ư.....ư Đờng mà.....ư”

* ” em không thích sao ”giọng anh khàn khàn vang lên

* ” không có.....ư.....ưnhưng mà.....ư.....ư ”

Anh rút tay về nhìn cô thở dốc trong mình, anh đặt cô nằm lên giường lột váy cô ra nhìn cô thể cô vẫn còn in mờ lại vào dấu vết, một lần nữa anh cúi xuống đi hôn lên cô và ngực của cô, cơ thể cô uốn éo tránh những nụ nồng nhiệt của anh mà không được

* ” Lộ Lộ, tôi yêu em ” anh vừa nói vừa nhẹ nhàng đi vào trong cô khiến cơ thể cô run nhẹ

* ” em cũng yêu anh.....ư.....ư.....ưMạc Thần.....ư” cô vòng tay ôm lấy cổ anh

Ba tiếng sau anh mới chịu buông tha cơ thể mềm mại của cô

* ” Lộ Lộ chúng ta làm đám cưới đi ” anh kéo sát cơ thể cô áp vào người mình

* ” đợi thêm một thời gian nữa được không? ” cô quay người lại ôm lấy cổ anh dịu dàng nói

* ” Lộ Lộ, tôi đã đợi em 5 năm rồi em muốn tôi đợi bao lâu nữa, bánh quy cũng lớn rồi ” anh chau mày hỏi cô

* “.....” Cô nhìn anh rồi buông tay ở cổ anh ra vòng tay ôm eo anh áp mặt vào ngực anh

* ” Lộ Lộ em vẫn không tha thứ cho tôi sao ” anh lo lắng hỏi cô, nếu không phải lý do đó thì anh không thể hiểu nổi sao cô không chịu cưới anh

* ” em không có, em chỉ lo thui, bố mẹ anh liệu có chấp nhận em không ” cô ôm chặt anh hơn

* ” em lại nghĩ linh tinh rồi, chuyện đó em không cần lo, em chỉ cần đồng ý lấy tôi là được”

* “Ukm”

Cô và anh đã ở với nhau 6 năm rồi ngay cả con cũng đã có rồi vậy mà ngay cả mặt bố mẹ anh ra sao cô cũng không biết vậy mà anh lại nói cô nghĩ linh tinh sao. Cô nhắm mắt vào ngủ trong lòng anh với bao nhiêu nỗi lo trong lòng

Sáng hôm sau, cô thức dậy vẫn thấy anh vẫn đang ngủ hôm nay là ngày nghỉ để anh ngủ thêm một chút vậy. Cô qua phòng bánh quy giút thẳng bé đánh răng rửa mặt ăn sáng rồi ra sân trước chơi thì có người con gái ăn mặc thời thượng kéo theo vali bấm chuông cổng, cô thuận gằn đó liền ra mở cổng

* ” chào cô, tôi giút được gì cho cô không ”

* ” Đây là Hàn gia phải không ”

* ” vâng cô cần tìm ai ”

* ” tìm chồng sắp cưới của mình, Hàn Mạc Thần ”

29. Chương 29: Anh Ấy Là Của Tôi

* “.....” Cô chau mày nhìn người con gái trước mặt mình

* ” cô là người làm ở đây sao mau mở cửa cho tôi ở đây nắng chết đi được ” (đánh cuối thu mà lấy đầu ra nắng vậy)

* ” xin hỏi cô tên gì để tôi báo ông chủ đã ” cô lấy lại tinh thần hỏi

* “Tiết Tiểu Nhu ” cô ta có vẻ không vừa lòng nói ra từng chữ

Cô quay lại bế bánh quy nhỏ đi vào nhà để bánh quy cho Tiểu Hoa đi lên phòng. Thấy anh đang ngủ trên giường liền vỗ vào vai anh gọi dậy

* ” ông chủ, vợ chưa cưới của ngài đang đợi ngoài cổng kia kìa” anh mơ màng nhìn cô cười kéo cô nằm xuống với mình

* “Bây nào tôi có vợ có con rồi lấy đầu ra chưa cưới chứ ”

* “Thật ”

* “Thật ” anh vẫn đang mơ màng ôm cô

* ” vậy Tiết Tiểu Nhu là ai ” anh lập tức mở mắt nhìn cô rồi chau mày

* ” cô ấy đâu”

* “Ở ngoài cổng ”

Anh liền buồn cô ra mặc quần áo vào chạy xuống nhà mặc cho cô ngồi trên giường trong nâng lên sự lo lắng bất an, cô chưa bao giờ thấy anh vội vàng như thế. Cô đi xuống nhà thấy anh và Tiểu Nhu đang ngồi trên ghế nói cười, thấy cô anh liền vẫy tay gọi lại giới thiệu

* ” Tiểu Nhu đây là Lộ Lộ mẹ của bánh quy nhỏ, Lộ Lộ đây là là Tiểu Nhu là con gái bạn thân của mẹ anh ”

* ” chào chị lúc vừa rồi thật thất lễ quá ” cô ta dừng dậy cúi gập người

* ” chào em ” cô tươi cười nhìn cô ta trong lòng không mấy thiện cảm

* ” Tiểu Nhu, anh và Lộ Lộ chuẩn bị kết hôn em là người đầu tiên biết đó, hôm qua cô ấy mời đồng ý cưới anh, em xem giờ anh thoát ế rồi ”

* ” vậy chúc mừng hai anh chị ” cô ta tươi cười nói sau đó đưa mắt lườm cô khiến cô bỗng nhiên lạnh xương sống

* ” Tiểu Nhu, chuyện ngày trước hai mẹ nói chuyện em đừng coi thật nha”

* “Đương nhiên rồi anh, vậy em ở đây có phiền anh chị không ”

* “Không phiền em cứ ở đây, mẹ giao nhiệm vụ chăm sóc em cho anh rồi, em mà đi sợ rằng anh sống không yên ổn đâu, em chuyển công tác đến đây bao lâu ”

* ” dạ ba tháng làm phiền anh chị rồi”

* “Được rồi anh đưa em lên phòng ”

Nói rồi anh đưa cô ta lên phòng, cô đưa mắt nhìn cô ta chạy theo sau anh

Trên bàn ăn trưa, cô đang ngồi đút cơm cho bánh quy nhỏ, anh và Tiểu Nhu vui vẻ vừa ăn vừa nói chuyện cũ mà cô nghe không hiểu mấy . Có lẽ Tiểu Nhu cũng không đến nỗi có thể cô đang nghĩ nhiều thui, chắc bỗng nhiên trong nhà có người lạ lên cô không quen chăng.

* ” anh à, chiều anh có bận không em muốn đi mua vài thứ anh dẫn em đi nha”

* ” được chiều anh rảnh, Lộ Lộ em muốn đi cùng không ”

* ” à không cần đâu, anh cứ đi cùng Tiểu Nhu đi ” cô tươi cười nhìn anh

Xem ra anh đã quên chiều nay đã nói đưa bánh quy nhỏ đi công viên chơi, những biết sao được Tiểu Nhu cần mua đồ lại không biết đường để lần sau đưa bánh quy đi cũng không sao dù sao hôm nay cô thấy hơi mệt.

Thời gian dần trôi đi đã gần một tuần rồi, Tiểu Nhu sống tại gia đình cô cũng không có bất kì vấn đề gì xảy ra công việc, Tiểu Nhu đã bắt đầu ổn định và quen dần với cuộc sống ở đây nhưng cô luôn có cảm giác Tiểu Nhu luôn để ý đến mọi việc làm của cô. Ngày hôm đó, Tiểu Nhu đi làm về sớm thấy cô đang trong bếp nấu món cari liền đi vào nói chuyện với cô

* ” chị lại nấu món cari sao ”

* “Ukm, Mạc Thần và bánh quy thích món này lắm ” cô tươi cười nói cô ta, vì cô luôn thấy mình sai khi nghĩ xấu về người khác lên luôn cố tỏ ra thân thiện với cô ta

* ” dù thích thế nào ăn nhiều rồi cũng thấy chán thôi, tôi ở đây mới một tuần mà đến 6 bữa cari thực sự không nuốt nổi chị không thấy vậy sao ” cô ta kinh bỉ nhìn cô

* ” thật xin lỗi em chị chỉ biết làm món này thôi hay là chỉ bảo người làm cơm riêng cho em nha ”

* ” không cần tôi thấy thế này đi” Tiểu Nhu vừa nói vừa đi tới bếp cầm khăn tay cầm một bên quơai nồi nghiêm đi cari đổ hết ra bếp ” lên đổ đi thì tốt hơn”

* “Em làm gì vậy ” cô gào lên

* “Còn làm gì nữa không phải giút chị đổ đi sao, chị nghĩ mình là ai hả, phu nhân Hàn gia sao, chị lên tỉnh mộng đi, chị tưởng có con với anh ấy là có thể bước vào Hàn gia sao, chị đã soi gương chưa xem lại bản thân đi chị xứng đáng sao, tôi nói chị biết anh ấy là của tôi chị đừng mơ tưởng nữa ”

Tiểu Nhu nói rồi bỏ đi phòng để cô một mình chết lặng trong bếp , Tiểu Hoa đứng ở một góc chạy vào đã nghe thấy tất cả, thấy cô đang đứng nhìn nồi cari mình mất bao công nấu nướng bị đổ đi

* “Tiểu thư cô không sao chứ, cô đừng nghe cô ta nói lung tung, thiếu gia là thật lòng yêu cô mà ” Tiểu Hoa an ủi cô

* “Tiểu Hoa tôi không sao, em giút tôi dọn dẹp nhé, tôi muốn lên phòng nghỉ một chút ”

Cô tươi cười với Tiểu Hoa tỏ ra mình sao, thật ra trong lòng đã hiểu, cô ta nói không sai cô tiếp cận anh là có mục đích nhưng giờ cô đã yêu anh, đã bị tình yêu anh làm cho say đắm, đương nhiên cô biết anh và bánh quy nhỏ thật ra đã không thích món này từ lâu còn có hiện tượng sợ nữa nhưng cô vẫn cố chấp muốn nấu vì nó là món ăn anh dạy cô, cô luôn hiểu bản thân không xứng đáng với anh nhưng cô đã quá yêu anh quá dục dấm vào anh cô không còn dũng khí để rời bỏ anh lên chỉ dám ở cạnh anh luôn trốn tránh lời cầu hôn của anh, ai mà chẳng muốn mặc váy cưới cùng người mình yêu bước vào lễ đường nhưng cô sợ một ngày đó anh sẽ hối hận lên mới không đồng ý , cô nằm trên giường gần chìm vào giấc ngủ, gần đây cô luôn cảm thấy mệt mỏi vô cùng

30. Chương 30: Âm Thầm Chịu Đựng

* ” Lộ Lộ, em lại bị ốm sao ” giọng anh ầm áp vang lên

Cô chuyển động cơ thể nhìn anh rồi lắc đầu,

* ” vậy bị sao nào ” anh ầu yếu ngồi xuống kéo cơ thể cô vào lòng dùng tay thử nhiệt độ cô rồi mới yên tâm

* ” Mạc Thần, anh quen Tiểu Nhu bao lâu rồi ”

* “Từ khi tôi 16 tuổi ”

* “Lâu vậy rồi sao ”

* “Ukm”

* “Lời em nói vời lời Tiểu Nhu anh sẽ tin ai ”

* “Sao em lại hỏi vậy ” anh chau mày nhìn cô

* ” không có gì ” cô cười nhẹ

* “Lộ Lộ tôi biết trong nhà có thêm một người khiến em không vui nhưng Tiểu Nhu là cô gái tốt rất hiểu đạo lí em đừng nghĩ nhiều quá”

* “Ukm ”

Cô vòng tay ôm cô anh, hôn nhẹ lên má anh

Sau lần đó cô và Tiểu Nhu không có bất kì vấn đề gì xảy ra nữa, nhưng có thứ gì đó mách bảo cô rằng anh đang thay đổi nhưng thay đổi chỉ nhỏ bé thôi có thể do cô đang sợ mất anh chẳng. Cô bắt đầu lo sợ trước những lần anh về muộn cùng Tiểu Nhu, những cuộc gọi báo rằng anh không ăn cơm nhà nhìn những món ăn mình mất công làm cả buổi trái tim cô lại nhói đau, thời gian ngày nghỉ của anh ở nhà cũng ít đi rất nhiều, anh không còn cùng cô và bánh quy nhỏ đi công viên nữa. Cô gọi điện hỏi thăm anh nhiều hơn, mời đầu anh đều vui vẻ trả lời sau đó dần xuống hiện những cuộc gọi bị từ chối. Anh cùng cô ta bước vào nhà lúc 10 tối thấy cô vẫn ngồi trong phòng khách đợi anh

* ” sao anh về muộn vậy ”

* “Ukm, tại nhiều việc thôi ”

* “Để em hâm lại cơm cho hai người”

* “Anh và Tiểu Nhu ăn ở bên ngoài rồi ”

* ” vậy sao anh không nghe điện thoại của em ”

* “Thì anh bận thôi, Lộ Lộ em sao vậy, thời gian qua em lạ lắm ” anh chau mày khó chịu

* “Lạ thế nào có lạ bằng anh không ”

* “Lộ Lộ em đang quản tôi sao, tôi không thích em thế này đâu”

Sau đó mặc kệ cô anh kéo Tiểu Nhu lên lầu nhìn hành động của anh trái tim cô thất lại, anh có công việc của anh cũng có khoảng không riêng của anh đâu thế lúc nào cũng bên cô, anh không muốn cô quản anh trước đây cô đâu có thể muôn để anh tự do tự tại bỗng nhiên lại muốn quản anh. Còn anh đâu có biết trong lòng cô đang có nỗi lo vô hình, cô không thể ngăn nghĩ suy nghĩ mình về chuyện anh và cô ta ở bên nhau

31. Chương 31: Bánh Quy Nhỏ Bị Ốm

Tình yêu của họ bắt đầu có những vết rạn nứt, có bắt đầu cãi nhau vì những lí do không đâu, anh và cô không còn cười vời nhau thậm chí anh còn không muốn ôm cô ngủ nữa. Tối đó anh cùng cô ta đi xem phim muộn, anh chưa bao giờ cùng cô làm những việc như thế này lên khi cùng làm vời cô ta anh lại cảm thấy hứng thú, bên cạnh cô ta lại cảm thấy thoải mái, đôi lúc không muốn về nhà. Bỗng nhiên tiếng điện thoại vang lên, anh khó chịu nghe máy

* ” alo ”

* “Anh đang ở đâu vậy ” giọng cô có chút sợ hãi nhưng do ở trong phòng phim tiếng động lớn sóng lại yếu lên anh rất khó nghe

* ” tôi đang bận có gì em nói nhanh ”

* ” anh đang ở rạp phim sao ” cô nghe thấy tiếng ồn bên kia điện

* ” Lộ Lộ chuyện của tôi không đến lượt em quản ” anh dập máy

Phía bên kia truyền lại tiếng tút dài, cô gọi lại cho anh thì đã tắt máy. Cô nhìn bánh quy nhỏ nằm phát sốt trên giường trong lòng đau đớn vô cùng, rốt cuộc trong lòng anh còn có chỗ đứng cho mẹ con cô không, anh còn có nhớ mình có một đứa con không, đã lâu lắm rồi anh không bế bánh quy nhỏ nữa, lúc bánh quy nhỏ hỏi papa đâu cô chỉ có thể nó và nói papa bận lên về muộn, anh có biết mỗi lần nói dối con như thế trái tim cô đều đau đớn vô cùng không, anh có bận thật hay đang vui vẻ bên người khác mà quên mẹ con cô. Cô mặc áo khoác vào bế bánh quy nhỏ đi xuống nhà, giờ cô phải tự bản thân mình làm không thể dựa vào ai được nữa. Mọi người giờ đã nghỉ ngơi hết rồi, cô bế bánh quy nhỏ chạy ra đường lớn, đứng đợi rất lâu trong lòng như lửa đốt người bánh quy nhỏ càng ngày càng nóng, cuối cùng cô cũng bắt được xe taxi chạy đến bệnh viện

Anh và Tiểu Nhu về nhà lúc 12 giờ đêm sau khi xem xong họ còn đi dạo , lúc này anh mệt mỏi đi lên lầu định mở cửa phòng ngủ nhờ đến chuyện vừa rồi anh lại càng mệt mỏi hơn quyết định ngủ riêng một đêm, anh quay sang phòng bánh quy nhỏ không thấy thằng bé anh nghĩ là thằng bé qua ngủ cô liền đi về thư phòng ngủ lưng trên ghế ngủ. Sáng hôm sau, anh khi bình tĩnh lại anh muốn nói chuyện từ từ với cô một lần, anh không muốn những chuyện không vui như hôm qua còn xảy ra nữa nhưng khi anh mở cửa ra thì không thấy mẹ con cô đâu , đi xuống nhà thấy mọi người đang nấu bữa sáng

* ” Tiểu Hoa, em thấy tiểu thư và bánh quy nhỏ đâu không “

* ” dạ từ sáng giờ em chưa thấy tiểu thư có khi nào tiểu thư ở phòng bánh quy nhỏ, hôm qua bánh quy nhỏ bị sốt bác sĩ Trương có qua kiểm tra rồi về, tiểu thư luôn ở bên cạnh bánh quy nhỏ ”

* ” bánh quy nhỏ bị ốm, sao không báo cho tôi ” anh tức giận quát lên

*.” Hôm qua Chu quản gia có gọi cho thiếu gia mà không được ” Tiểu Hoa sợ hãi nói

À đúng rồi hôm qua anh có buổi họp chiều lên đã tắt máy đến tận lúc đi xem phim mới mở máy thì cô gọi, vậy là hôm qua cô gọi cho vì bánh quy nhỏ bị ốm anh lại tưởng cô muốn quản anh lên liền tắt máy luôn đúng là ngu ngốc mà không chịu nghe cô nói gì cả.

32. Chương 32: Tôi Xin Lỗi

Anh quay bước định đi đến bệnh viện thì thấy cô bế bánh quy nhỏ mệt mỏi vào nhà, bánh quy nhỏ trên dán một miếng hạ nhiệt tay còn miếng bông nhỏ vừa truyền nước. Anh đi tới định bế bánh quy nhỏ cho cô nhưng bị cô né lướt quá anh đi thẳng lên lầu anh như bức tượng đứng đờ giữa trời, cô chưa bao giờ có hành động đó. Lúc anh lên phòng của bánh quy nhỏ đã thấy cô ôm trọn bánh quy nhỏ ngủ ngon lành, khuôn mặt nhợt của cô khiến anh đau lòng chắc cô đã thức trắng đêm để trông bánh quy nhỏ, lúc cô bị băng huyết sau sinh từ 5 năm trước sức khỏe cô yếu đi rất nhiều đó cũng là lý do anh không muốn cô mang thai thêm nữa. Biết bản thân có lỗi hôm đó anh đã nghỉ làm ở nhà với mẹ con cô, bỗng nhiên anh nhớ ra không biết lần cuối cùng anh ở nhà như thế này là khi nào, gần đây anh hay đi ăn, chơi, mua sắm cùng Tiểu Nhu vì đơn giản cô ta không biết đường với lại Tiểu Nhu cũng giúp anh rất nhiều trong công việc chẳng lẽ không mời cô ta đi ăn, đôi lúc anh còn cảm thấy vui khi không phải ăn món cari cô nấu lên trốn được bữa nào hay bữa ấy . Hôm nay anh sẽ xuống bếp nấu cho mẹ con cô, nấu cả buổi sáng cuối cùng trên bàn ăn cũng đầy thức ăn hương thơm bay khắp nhà, anh nhìn mâm cơm vô cùng hài lòng, anh còn nấu thêm cả cháo cho bánh quy nhỏ nữa. 11 giờ trưa Tiểu Hoa chạy vào bếp cho cháo anh nấu vào bát rồi mang lên cho cô

* ” em làm gì vậy ”

* ” Tiểu thư nói em mang cháo lên cho bánh quy nhỏ ”

* ” cô ấy đâu ”

* ” Tiểu thư ở trong phòng bánh quy nhỏ ạ ”

* ” bảo cô ấy xuống ăn cơm ”

* “Tiểu thư cô ấy nói.....” Tiểu Hoa nhìn anh rồi cúi mặt xuống nhìn bát cháo trong khay khó mở miệng

* “Nói gì ” mặt anh hiện lên ba đường đen

* ” không muốn ăn cơm ” Tiểu Hoa nói xong liền chạy mất dạng

Anh ngồi trên bàn ăn tròn mắt nhìn bàn ăn cơm mình chuẩn bị, trái tim lại cảm thấy nhói đau, một nụ cười cùng sự thờ dãi xuất hiện cuối cùng anh cũng hiểu cảm giác của cô mỗi tối đợi cơm anh để rồi nhận lấy một câu nói không ăn, thì ra nó lại đau đến thế, thất vọng tràn trề giống như bị ai đó từ chối mà không biết lý do, luôn hỏi bản thân mình không tốt ở đâu để người ta từ chối. Anh đứng dậy đi lên phòng bánh quy gõ cửa phòng, một lúc sau cô ra mở cửa nhưng không để anh vào mà đứng chặn ngay ở cửa chỉ mở đủ để anh thấy thấy mặt cô

* ” Ngài Hàn, ngài cần gì ” giọng cô lạnh lùng vang lên, anh đứng đờ người nhìn cô ” cô chưa bao giờ gọi anh là ngài, cô thực sự giận rồi sao

* ” tôi.....xin lỗi ” anh suy nghĩ một lúc cuối cùng mở miệng ra nói, cô liền phì cười nhẹ

* “Ngài Hàn, ngài đâu có làm gì sai đâu cần phải xin lỗi, nếu không có việc gì thì tôi xin phép ” nói rồi cô đóng rèm cửa lại không để anh nói thêm câu gì

33. Chương 33: Cách Làm Lành Nhanh Nhất

Cô dựa lưng vào cửa nhìn bánh quy nhỏ đang ăn cháo trên giường trái tim cô thực sự sợ hãi chỉ cách đây mấy tiếng thôi cô có thể mất bánh quy nhỏ, tối qua khi bánh quy nhỏ bỗng nhiên phát sốt cô đã rất lo lắng đến nỗi không biết làm gì thì anh ở đâu, lúc ở bệnh viện Trương Hàn nói may là đưa đến kịp thời nếu không bánh quy nhỏ sẽ vĩnh viễn biến mất cô đã rất sợ hãi thì anh đang làm gì, sao anh không xuất hiện, sao không ở bên cạnh cô, sao anh lại để cô một mình, để cô và bánh quy nhỏ chơi vui như vậy, nếu bánh quy nhỏ có vấn đề gì liệu giờ này còn có thể bình thần nấu cơm không, liệu lời xin lỗi của anh có thể bù đắp được vết thương trong cô không. Cô đi đến giường ôm lấy bánh quy nhỏ chỉ nghĩ chuyện đêm qua là trái tim cô muốn nhảy ra ngoài không ngăn được dòng nước mắt của mình, giọng bánh quy nhỏ trong phòng vang lên

* ” Sao mẹ lại khóc vậy, mẹ đừng khóc nữa sau là tiểu quy sẽ ngoan không ốm nữa ” giọng bánh quy trong trẻo dễ thương làm sao nhưng lại chẳng khác gì con dao đâm thẳng vào tim anh

Trong phòng cô ôm chặt lấy bánh quy, từ nay cô sẽ mạnh mẽ sẽ không dự dẫm vào anh nữa, cô sẽ bảo vệ thiên thần nhỏ của cô để bất kỳ ai kể cả anh làm tổn thương bánh quy nhỏ. Từ ngày hôm đó cô luôn trốn tránh anh, cô luôn ở phòng bánh quy nhỏ không về phòng ngủ nữa mang cả quần áo và đồ dùng cá nhân của mình, ngay đến cả ăn cơm cô cũng không xuống, đều do Tiểu Hoa mang lên phòng. Mấy ngày này không được gặp cô, không được ôm cô, không được nghe giọng cô đúng là cực hình với anh, bỗng nhiên anh nhớ món cari của cô, cả thân hình nhỏ bé mềm mại của cô, lúc cô trẻ con làm nũng với anh ngay cả khuôn mặt đỏ ửng xấu hổ khi cùng anh thân mật. Đã 12 giờ đêm, anh vẫn ngồi trong quán bar của mình một tay cầm trái rượu liên tục đổ rượu vào cốc rồi đổ vào miệng mình nhìn cái điện thoại vẫn nằm im trên bàn giờ này mà cô vẫn không chịu gọi cho anh xem ta cô đã không còn quan tâm anh nữa rồi, cô đã không còn gọi điện cho anh nữa, khi anh gọi thì toàn thuê bao cô thực sự không cần anh nữa sao. Đến khi trái rượu trong tay đã hết

* ” Mang thêm ra đây ”

* “Ông chủ ông đã uống nhiều rồi ” anh nhân viên nhìn ra ba trái rượu tây nặng bị anh ngồi cả tối uống không còn giọt nào liền lo lắng nói

* ” ở đây đổi chủ rồi sao, đến lượt cậu quản tôi sao ” giọng anh say khướt

* ” em không dám ” nói rồi anh nhân viên liền lấy trai mời cho anh xong định rời đi

* ” Này cậu em ”

* “Dạ ” cậu nhân viên sợ sệt

* ” chú em có người yêu chưa ”

* “Em có rồi ”

* “Vậy mỗi lần hai đứa cãi nhau thì cậu làm hoà thế nào ” anh dốc cả trai rượu vào miệng

* ” còn làm gì nữa ạ, không phải cùng nhau miên mang một đêm sáng mai lại bình thường sao ” cậu nhân viên thản nhiên đáp

* ” thực sự có tác dụng sao ” anh nghi ngờ hỏi

Sau đó nhận được cái gật đầu chắc nịch của cậu ta liền phì cười lắc đầu nhẹ cũng lên về thử

* “Thưởng ”

Anh nói xong liền cầm áo đi ra về. Cô ngồi dưới nhà mắt nhìn ra ngoài mãi không thấy bóng hình quen thuộc. Mãi tận đến 1 giờ sáng mới thấy anh bước vào cổng liền chạy trốn trong góc bếp. Anh lảo đảo bước vào thực sự đã quá say, nhưng đi vào nhà đúng lúc đó Tiểu Nhu thấy hơi đói lên đi xuống nhà liền nhìn thấy anh chạy ra đỡ, cả cơ thể toàn mùi rượu say đến nỗi không biết gì trong đầu cô ta nổi lên một ý đồ đen tối đỡ anh lên lầu về phòng.

34. Chương 34: Tại Sao Tôi Phải Dịu Dàng Với Người Phụ Nữ Khác

Cô chạy lên lầu đến phòng cô ta từ khe cửa cô thấy hai người đang ôm hôn trái tim cô chết dần chết mòn, cô định lao vào thì câu nói của anh vang lên trong đầu ” Lộ Lộ chuyện của tôi không đến lượt em quản ” đúng vậy cô có là gì của anh đâu, chuyện của anh đâu đến lượt cô quản. “Rầm ” tiếng động mạnh phát ra từ trong khiến cô giật mình giọng anh từ trong phòng vọng

* ” cô không phải Lộ Lộ ”

Cô ta bị anh đẩy ngã trên đất, khó hiểu nhìn anh rõ ràng cô ta đã thay nước hoa giống cô thậm chí cả đầu tắm và đầu gối tại sao anh say mà vẫn nhận ra, rốt cuộc thì Tiểu Nhu cô đây thua kém gì Mặt Lộ Lộ, cô có thể chấp nhận anh vừa thân mật với anh vừa để anh gọi tên người đàn bà khác như vậy vẫn không đủ sao, anh vẫn không chấp nhận Tiểu Nhu cô đây sao. Cô thấy không ổn liền đẩy cửa vào ôm lấy thân hình anh sợ anh sẽ làm chuyện quá đáng với cô ta. Thấy bàn tay ôm mình anh liền kéo cô về phía đối diện mình trước mặt Tiểu Nhu hôn lấy đôi môi mềm mại của cô đến khi cơ thể cô mềm mủn ra dựa vào anh mới buồn tha

* ” Lộ Lộ thực sự là em ”

* “Ukm ”

Anh nhìn cô, cô nhìn anh, ánh mắt họ giao nhau, có dòng điện chạy qua người anh. Anh cúi xuống một lần nữa hôn lấy môi cô, hương vị của rượu từ khoang miệng anh dần chuyển sang miệng cô, cô vòng tay ôm lấy cổ anh, anh bắt đầu đặt những đầu hôn chạy từ cổ xuống bầu ngực cô, anh ngậm lấy núm hoa nhỏ bé trước mặt mình một tay ôm eo cô một tay bóp bầu ngực bên cạnh, tay cô ghì lấy cổ anh phát ra âm thanh ái muội

* ” ừ.....ừ.....Mặc.....Thần.....từ từ.....đã.....ừ.....”

Cả người cô nóng rang lên vì có ai kia đang nhìn hành động quá mức cho phép của hai người đang sôi máu lên. Anh dừng lại khinh bỉ nhìn cô ta trên mặt đất liền bế cô ra khỏi phòng tiến về phòng mình. Anh đặt cô lên giường lột chiếc váy ngủ của cô từ trên nhìn xuống cơ thể trần của cô phơi bày trước mặt mình, dùng tay xoa nhẹ đóa hoa bên giữa hai chân cô

* ” tôi chỉ mời hôn em mà đã thế này rồi sao ” anh cúi xuống thì thầm vào tai cô đồng thời dùng hai ngón tay chọc vào trong cô

* ” Mạc Thần.....ừ.....đừng.....ừ..... Em không muốn.....Ahhhhhh” cô liền dùng hai tay nắm lấy cổ tay anh đang làm loạn bên dưới

* ” không muốn sao, tôi thấy cơ thể em thành thật hơn lời nói em nhiều ” anh dịu dàng hôn lên má cô, động tay vẫn không ngừng hoạt động

* ” Mạc Thần.....ừ.....ừ.....ừ chậm..... một chút.....ừ.....ừ ”

Anh rút tay mở rộng chân cô đưa vật nam tính của mình đi sâu vào trong cô “Ahhhh ” cơ thể bên dưới liền lập tức uốn éo

* “Mạc Thần sao anh mạnh tay với Tiểu Nhu vậy ” cô khó chịu hỏi, trước đây không phải anh luôn tốt với cô ta sao, hôm nay anh không nhưng đẩy ngã cô ta mà còn cố tình để cô ta thấy hai người thân mật

* ” tại sao tôi phải dịu dàng với người phụ nữ khác ngoài em cơ chứ ”

Trái tim cô bắt đầu nổi trống trước câu nói của anh, cô liền đỏ chín mặt, nhìn phản ứng dễ thương của cô, anh cúi xuống ngậm nụ hoa nhỏ trên ngực cô dịu dàng bóp một bên, tay còn lại nâng chân cô, từ từ ra vào bên trong cô, mọi động tác đều nhẹ nhàng, âu yếu giống như đang bảo vệ vật vô cùng quý giá. Hai cơ thể quấn lấy nhau tận 4 giờ sáng mới ôm nhau, cả cơ thể cô dựa vào anh mệt mỏi nhắm mắt nghỉ ngơi, anh lấy trong tủ kẻ một chiếc hộp nhỏ nhìn trái tim bên trong là đôi nhẫn nhỏ vô cùng tinh xảo đeo vào tay cô

* ” Lộ Lộ sau này ở bên cạnh tôi em không cần mạnh mẽ nữa, chỉ cần dựa vào tôi còn tất cả cứ để tôi lo”

Anh hôn nhẹ lên trán cô, bản thân anh hiểu rõ một điều khi cô trở nên mạnh mẽ cô sẽ không cần anh nữa.

35. Chương 35: Cho Vừa Lòng Em (phần 1)

Tại vừa hoa sau biệt thự Hàn gia, có hai cơ thể quần áo xộc xệch đang dính lấy nhau ở góc vườn” hai tay cô chống và tường, váy bị anh vén lên đến tận bụng để lộ đôi chân trắng, anh luôn tay vào ào cô không ngừng bóp hai bầu ngực mềm mại của cô, bên dưới không ngừng hoạt động ra vào trong cô

* “Mạc Thần.....ừ.....ừ.....ừ dừng lại.....mọi người.....thấy bây giờ.....ừ.....ừ”

* “Thấy thì sao đây là nhà tôi, tôi làm gì chả được ” anh ngang ngược nói

* “Ahhhh”

Hai chân cô mềm ra dùng không vững dựa vào người anh thở dốc, anh thuận tay ôm lấy cơ thể cô, sau đó kéo cô đi tới bàn uống trà cách đó vài bước chân. Anh để cô ngồi lên đùi mình mặt đối mặt hôn lấy đôi môi của cô, vật nam tính của anh đang chọc thẳng vào tử cung của cô khiến cô khó chịu cử động eo liên tục, anh kết thúc nụ hôn liền cười gian nhìn cô, thì thầm vào tai cô

* ” ngoan, bảo bối em cử động đi nào ” giọng anh ngọt ngào

* “.....” Mặt cô hưng hồng

* ” nhanh lên mọi người thấy bây giờ ” anh trêu chọc cô

Cô liền ôm lấy cổ anh nhen nhàn nâng mông mình lên rồi ấn xuống liên tục, miệng không ngừng phát ra âm thanh kêu gọi bên tai anh, bỗng nhiên cô thấy Tiểu Nhu mặt mày tím tái lại chôn sau bức tường phía xa nhìn hai người khiến người cô cứng đờ lại, anh đưa mắt về hướng đó liền chất miệng cười rồi ôm lấy eo cô nâng ấn xuống

* “Mạc Thần..... Có người ừ..... Có người nhìn kia.....ừ.....ừ”

* “Người ta muốn nhìn thì cứ để người ta nhìn ”

* “Ư.....ư.....ư.....ư”

Cô mím chặt môi để không phát ra âm thanh quá to như vừa rồi nữa, thấy vậy anh liền hạ tay xuống bóp lấy mông cô tốc độ duy chuyển càng ngày càng nhanh “Ahhh.....ư.....ư.....ư.....ư.....” Cô không chịu được phát ra âm thanh càng ngày to, khuôn mặt ai kia càng ngày càng tím tức giận

* “Ahhhhhh ”tinh dịch của anh tràn ra ngoài

5 giờ chiều (ngày hôm sau nha) anh bước vào nhà thấy cô và mấy người làm đang bận rộn trong bếp, liền giả vờ ho một tiếng mọi người liền chú ý đến anh, anh ra hiệu cho mọi người đi ra ngoài, mọi người liền hiểu ý đi xuống nhà dưới gần đây cậu chủ của họ rất thích khoe chuyện giường chiếu ra bên ngoài đương nhiên phận làm người làm phải giả vờ vừa điếc vừa câm kể cả mù cũng phải làm. Mọi người đi hết rồi anh tiến đến ôm cô, cô khó hiểu nhìn anh, anh cúi xuống hôn lên hôn cô đồng thời kéo cô ra chỗ kệ bên trống không có đồ nguy hiểm

* ” bánh quy nhỏ đâu rồi ”

* “Bảo mẫu vừa đi đón rồi”

* “VẬY còn chút thời gian ”

Cô chau mày nhìn anh khó hiểu thời gian gì chứ, chưa kịp định hình gì anh đã tụt vấy cô xuống, cô bất ngờ nhìn anh, anh lấy kéo bên cạnh cắt hai phát chiếc quần nhỏ cô liền đi đời lập tức kéo khoá quần mình lấy ra vật thể đang cứng lên của mình cọ sát vào cô

* “Mạc Thần, anh.....ư”

* “Tôi làm sao ”

Anh nâng một chân của cô lên dễ dàng đi vào trong, cả căn bếp vang vọng tiếng kêu của cô, lúc này anh nâng cả kế chân kia lên bế bổng cả cơ thể cô, cô lập tức ôm lấy cổ anh, cả bầu ngực cô không ngừng nhảy lên xuống trước mặt anh.

* ” kích thích lắm phải không ”

* “Không có ư.....ư.....ư.....ư mau bỏ em.....ư.....ư”

* “VẬY sao tôi thấy vô cùng hứng thú ”

* “Ahhhhhhhh”

Anh bế cô đi đến bàn ăn nhẹ nhàng đặt cô nằm trên mép bàn kéo áo cô lên quá ngực, hai bầu ngực không ngừng thi nhau nhảy múa trước mắt anh, anh cúi xuống ngậm lấy chúng, tiếng kêu càng ngày càng ái muội. Tiểu Nhu đi làm về bước vào đã nghe thấy tiếng của cô thật không ngờ mấy bước chân đã thấy hai có thể đang dính lấy nhau trên bàn ăn, anh đưa mắt nhìn thấy Tiểu Nhu nhưng lại trở vờ không thấy ,tốc độ liên nhanh hơn trước, miệng không nhưng ngậm mà còn vừa mút vừa liến đưa cô lên đỉnh âm thanh to liên vang vọng cả căn nhà, Tiểu Nhu mặt mày đen xi tay nắm chặt quai túi trong tay tiếc không thể bóp chết người phụ nữ đang phát ra âm thanh khiến người khác đỏ mặt kia. Đương nhiên là ngoài việc muốn cùng cô kích thích ở bên ngoài ra thì anh còn có ý đồ khác, không phải muốn cảnh báo Tiểu Nhu tốt nhất lên tránh xa bảo bối của anh ra sao lên, khổ nỗi Tiểu Nhu là phụ nữ lại không phải đối thủ gì cả lên anh không thể dùng cách huy hiếp được phải để cô ta thấy khó mà lui lên đành để bảo bối lộ cơ thể mềm mại này ra ngoài, đương nhiên là không để cô biết nếu không thất định bị cấm túc một tháng sẽ khổ chết mất, tiện thể kiểm luôn thêm cho bánh quy một đũa em để chơi.

* “Ahhhh” anh phóng ra trong cô, cả cơ thể cô cong lên, anh liền hiền hoà nhìn cô thở dốc

* “Mạc Thần, anh hư quá ””

* “VẬY sao, tôi còn có thể hư hơn thế nữa cơ ”” anh cúi xuống hôn lấy môi

Tiểu Nhu lập tức chạy lên lầu trong lòng cô ta vô cùng tức tối được lắm, cô ta nghiêm rằng nghiêm lợi

* ” Mạc Thần là anh ép tôi sau này đừng kêu tôi ác”

36. Chương 36: Cho Vừa Lòng Em (phần 2)

Sau khi du bánh quy nhỏ ngủ cô về phòng thấy anh đang ngồi trên giường đọc tài liệu liền đi tới ôm lấy cổ anh

* ” bảo bối tắm cho tôi đi ”

* ” Mặc đại ca, Mặc tổng, anh bao nhiêu tuổi rồi còn đòi có người tắm cho nữa ”

* “Hix, tắm là phụ làm là chính ”

Anh kéo cô vào lòng ôm chặt, cô làm mặt nghiêm nhìn anh

* “Mặc tổng, nếu nhân viên và đàn em của ngài mà thấy ngày bây giờ nhất định họ sẽ đình công ”

* ” họ đình công không sao chỉ sợ em đình công ”

Anh bế cả cơ thể cô đi vào phòng tắm, trong phòng tắm hơi nước nghi ngút bay bay lên tiếng nước bắn té tung trong bồn tắm tiếng hai cơ thể không ngừng pha chạm vào nhau, cả mấy chiếc trong phòng vang lên tiếng gầm nhẹ của người đàn ông cùng với tiếng hét soái khoái của người phụ nữ. Cả cơ thể mệt mỏi của cô được anh bế đặt lên giường, anh nhìn cô cười nhẹ sờ má cô. Mấy ngày này, ngày nào anh cũng cô ân ái có ngày còn đến hai lần khiến cơ thể cô vô cùng đau mỏi

* ” rốt cuộc là anh muốn cái gì ” anh đang nằm trên úp trên giường nghe cô hỏi liền quay mặt ra nhìn cô rồi ngồi dậy đề lên người cô

* ” còn cái gì nữa không phải muốn có thêm bánh quy nhỏ sao ” anh nhái mặt với cô vài cái vô cùng ngây ngô

Thấy khuôn mặt cứng đờ của cô lại tiện thể chưa mặc quần áo anh liền sờ mó linh tinh trên người cô

* ” đeo bao vào ” cô lớn tiếng nói, anh thuật theo ý cô vườn người ở gần kéo ra thấy có một cái duy nhất dơ lên

* ” một cái sao đủ ” anh xị mặt ra nói

* ” vậy thì nhin đi ”

Cô đẩy anh chồm chần nằm một bên, anh cũng trẻ con giận dỗi ngồi bên cạnh mép giường, thỉnh thoảng đưa mắt nhìn cô, kéo ngắn túm gần mình lấy ra một viên nén cắn nửa nuốt xuống, nửa viên còn lại cho vào miệng ngậm thêm một chút nước, liền kéo cô lại gần đặt nụ hôn lên môi cô đẩy nửa viên thuốc cùng với nước sang miệng cô, vì bất ngờ lên cô nuốt luôn sau đó anh vui vẻ kết thúc nụ hôn, cô dùng tay che miệng mình

* ” cái gì vậy ”

* “Không có gì ngủ thôi ”

Xong anh ôm cơ thể cô ngủ trong lòng đầy vui sướng, chưa đầy 30 phút sau cô cảm thấy vô cùng khó chịu, cả cơ thể nóng rang, bên dưới tiết ra một chất nhờn khiến cô không ngừng cọ sát hông mình vào vật thể cứng của anh. Cô dùng tay xoa đóa hoa ở giữa chân mình, bỗng nhiên có bàn tay to hơn nắm tay cô kéo tay cô lên ngậm vào miệng mình

* ” Mặc Thần ” cô ghen ngào gọi anh giống như vừa bị bắt quả tam ăn trộm tiền của ông xã

Anh cúi xuống hôn lấy đôi môi nhỏ của cô, khác mọi lần, lần này cô chủ động hơn nhiều, bàn tay anh thò xuống bên dưới nghịch ngợm đóa hoa ẩm ướt của cô, bỗng nhiên anh dừng lại rút tay về khiến cô càng thêm khó chịu liền bắt lấy tay anh áp lại vào chỗ cũ

* “” ư.....ư.....ư nữa.....nữa cơ.....ư.....ư”

* “Xin tôi đi, tôi sẽ cho em ” giọng anh khàn khàn vang lên

* “Mạc Thần, em muốn cho em đi ư ư ” cô áp và người anh cọ cọ, cô bắt đầu mất khả năng kiểm soát không còn biết mình đang nói và làm gì nữa

* “Muốn gì ”

* ” Em muốn của anh, cho em,cho em đi mà ”

Anh liền cười rút tay lại đè nửa cơ thể mình và người cô, dùng vật nam tính đang cương của mình cọ liên hồi vào đoá hoa của cô

* ” đừng nghịch nữa mau vào đi ”cô chịu hết nổi sự trêu đùa của anh nũng nịu nói

Anh thuận theo ý cô đi thẳng vào bên trong chạm đến tử cung của cô, cúi xuống hôn lấy đôi môi nhỏ bé không ngừng phát ra âm thanh sản khoái kia

* ” nữa.....mạnh nữa.....cơ ” cô vòng tay ôm cổ anh ra sức đòi hỏi

* “Lộ Lộ, em có muốn sinh con cho tôi không ” anh thì thầm vào tai cô

* “Có.....cho em.....cho em đi, em muốn con.....của anh..... Mạc Thần”

Anh lập tức hài lòng tốc độ liền nhanh hơn nhiều, khiến cô càng dễ chịu ôm lấy cổ anh làm nũng

* ” vậy nhận lấy nè ”

* “Ahhhhhhhhh”

Anh phóng ra trong cô, sau đó nhẹ nhàng rút ra tinh dịch cũng từ từ chảy ra, anh dùng tay xoa nhẹ phía trên đoá hoa của cô, hôn nhẹ lên má cô

* “Muốn nữa không nào ”

* “Có ”

Trong đầu anh liền hiện lên suy nghĩ mỗi nửa viên thế này rồi nhất định sau này phải dùng cả viên mới được ()

Sáng hôm sau cô ngủ dậy trước anh liền ngắm nhìn khuôn mặt diễm trai của anh, đưa tay lên sờ má rồi tức giận véo hai bên má anh

* ” khai mau hôm qua anh cho em uống cái gì ”

* “Đau quá vợ ơi ” anh mơ màng tỉnh dậy

* “Nói ”

* “Cái này không nói được vợ sẽ giận đó ” anh nũng nịu úp mặt vào ngực cô

Sau đó cô mặc kệ anh, mặc quần áo đi xuống nhà, lúc này trong bếp thấy các bác đang ngồi tụ tập trên bàn ăn trước mặt mỗi người vài hộp bao, họ không dừng dùng kim đâm vào những chiếc bao , cô chau mày hỏi

* ” mọi người đang làm gì vậy “” mọi người chưa kịp trả lời thì giọng anh ở cầu thang vọng ra

* “Còn làm gì nữa không phải làm vừa lòng em sao, sao số bao này đủ để em vừa lòng chưa hay để tôi bảo người ta mang thêm 200 hộp nữa ”

Mọi người liên to mắt nhìn anh, trong lòng không ngừng tham ông chủ ở đây là 100 hộp rồi đó, ông dùng hết rồi tính tiếp được không

* “.....” Cô liền cầm nín nhìn anh,bao mà bị đâm thì có tác dụng gì chứ rồi hoá giận bỏ mặc anh đi lên lầu

Nhìn hành động đáng yêu cô anh liền cầm mấy hộp đã được đâm cho túi quần đi lên lầu cùng cô, anh bước vào liền khoá cửa ôm lấy cô từ sau hôn nhẹ lên má cô

* ” bảo bố hôm nay tôi trốn việc tâm trung cùng em sản xuất bánh quy nhỏ ”

* ” ai thèm bỏ ra ” mặt cô liền đỏ như trái cà

Không lâu sau trong phòng phát ra tiếng kêu gọi cảm của cô, mọi người liền nhìn xem ra lần này lại chuẩn bị đón thêm một tiểu thiên thần nữa rồi. Trên cánh cửa phòng ngủ của hai người treo một cái biển nhỏ vô cùng đáng yêu với dòng chữ ” đang bận sản xuất bánh quy, không có việc vui lòng không làm phiền, có việc ngày mai quay lại ”

37. Chương 37: Mang Thai

Thời gian dần trôi, cuối cùng Tiểu Nhu ở đây đã hơn một tháng, trước đây cô ta không thể thích bánh quy nhỏ nhưng hiểu gần đây luôn tốt với thằng bé, muốn dứt cơn cho thằng bé, tắm với thằng bé, thậm chí còn muốn đi chơi với thằng bé mua bánh kẹo và đồ thằng bé thích, càng ngày thằng bé càng quý Tiểu Nhu bán lấy Tiểu Nhu hơn cả cô, anh cũng vì thế mà vui vẻ không còn đề phòng Tiểu Nhu nữa. Gần đây cô cảm thấy mệt mỏi chỉ muốn nằm trên giường ngủ cả ngày, cơ thể vô cùng khó chịu lên chẳng muốn gần gũi với anh gì cả.

Tiểu Nhu bước vào nhà thấy trong bếp không có cô như mọi lần, trong đầu suy tính chuyện gì đó liền đi vào bếp nấu nướng. Chả mất chốc trên bàn ăn có năm sáu món được trang trí vô cùng đẹp mắt hương thơm bay khắp nhà, vừa bước vào anh đã ngửi thấy liền đi theo hương thơm thấy Tiểu Nhu đang đứng cạnh bếp nấu nướng như cô vợ nhỏ

* ” mau lại đây ăn cơm luôn đi ”

* “Ukm ”

Anh đi tới bàn ăn ngồi xuống đúng lúc đó bánh quy nhỏ cũng được Tiểu Hoa đưa đi chơi về, liền chạy vào bàn ngồi cạnh anh, anh xoa đầu bánh quy nhỏ

* ” Tiểu Hoa, bảo Lộ Lộ xuống ăn cơm đi ”

* “Vâng thưa thiếu gia ”

Tiểu Hoa liền lên phòng cô gõ cửa phòng cô bảo cô xuống ăn cơm, một lúc sau cô mệt mỏi mở cửa đi vừa ngửi mùi hương cô lại cảm thấy khó chịu, dạ dày tiết ra vị chua khó chịu khiến cô lao thẳng vào nhà vệ sinh. Lúc cô xuống nhà thì thấy anh và bánh quy nhỏ cùng Tiểu Nhu đang ngồi nói vui vẻ trên bàn ăn, cô đi đến ngồi bên cạnh anh dịu dàng cười. Nói thực một câu hôm nay cô cảm thấy thức ăn rất khó ăn không thể nào vào miệng được lên ăn một chút buồn đũa xuống

* ” sao vậy ”

* “Em thấy không được ngon cho lắm ” cô không biết là Tiểu Nhu làm lên buồn miệng nói

* ” Tôi thấy ngon mà, ít nhất hơn món cari em nấu ” anh không vui nói ra

* ” chắc tại em nấu không hợp khẩu vị của chị ” giọng Tiểu Nhu có vẻ buồn

* ” không đâu có thể chị cảm thấy không khỏe mọi người cứ ăn đi ”

Nói rồi cô dừng dậy đi lên lầu, lúc sau anh cũng vào phòng thấy cô nằm trên giường liền đi đến ôm cô, cô giật mình thức giấc

* ” Mệt sao ”

* “Ukm chắc do thay đổi thời tiết ”

Anh cúi xuống hôn nhẹ gáy cô nhẹ nhàng tò tay vào áo cô định quây phá một đêm thì bị cô bắt được

* ” Mạc Thần hôm khác được không em mệt lắm ”

* “Ukm ” anh không vui trả lời

Càng ngày cô càng mệt mỏi, hiện tượng nôn càng nhiều lên không còn chiều anh như trước kia nữa làm anh cảm thấy không vui . Vì không muốn anh lo lên cô tự động đến bệnh viện khám ngồi trên hành lang bệnh viện đợi kết quả một lúc sau Trương Hàn vui vẻ đi đến trước mặt cô cười

* ” chị dâu, chúc mừng chị mang thai, xem ra công suất làm việc anh trai đúng là tốt thật ” Trương Hàn vừa nói vừa đưa kết quả cho cô xem

Cô cầm tờ giấy lên xem liền nở nụ cười hạnh phúc sờ bụng mình, cô lại mang thai con của anh nữa rồi

* ” chị dâu chị lên ăn nhiều một chút lần này cơ thể chị yếu hơn lúc mang thai bánh quy nhỏ rất nhiều ”

* ” Cám ơn cậu Trương Hàn, tôi muốn tự nói với Mạc Thần ” cô cười hiền hoà nói

Trương Hàn liền gật đầu đồng ý, sơ tay lên trời trêu chọc cô nói

* ” nhất định em sẽ không hé răng một nửa lời ”

Trên đường về cô suy nghĩ lên báo cho anh tin vui này thế nào, cuối cùng cô quyết định muốn cùng anh và bánh quy nhỏ đi chơi đâu đó vui vẻ báo cho anh biết dù sao gần đây hai người cũng có những vấn đề khó nói đi chơi sẽ giúp ích rất nhiều.

Vui vẻ hết đêm nay đi nhé mai là hết rồi chuẩn bị khăn giấy với gạch nén nam chính nha đừng nén tác giả khổ thân tác giả lắm

38. Chương 38: Em Không Có

Tối thứ 7 sau khi xong bữa cơm anh liền đi vào thư phòng., gần đây cô chả cho anh gần gũi làm anh không vui, anh làm gì sai sao, hay cô không muốn sinh con cho anh nữa, anh công nhận anh có làm chuyện đó hơi quá nhưng cũng đâu cần cấm tuyệt đối cơ chứ ().Bỗng nhiên tiếng gõ cửa vang lên, anh đi ra ngoài mở cửa ra thấy cô mặc bộ váy ngủ

* ” Mạc Thần, mai chúng ta đưa bánh quy nhỏ đi chơi được không?”

Anh liền kéo cô vào phòng ngồi trên đùi anh nhẹ nhàng hôn má cô

* ” em muốn đi đâu ”

* “Đi công viên nha, làm cả cơm hộp mang theo nữa ” cô áp đầu vào ngực anh nói

* “Được, sáng mai chúng ta cùng làm cơm hộp ”

Cô lấp tức ôm lấy cổ hôn lên má anh, thấy cô vui trong lòng anh cũng thấy thoải mái hơn thôi thì đợi một thời gian nữa dù sao thời tiết đang chuyển đông cô hay ốm thời gian này.

Buổi sáng chủ nhật tháng mười thời tiết mang không khí se se lạnh, cô đứng trong bếp vui vẻ đun ấm nước pha caphe cho anh,hôm nay tâm tình cô khá tốt ,không cảm thấy cơ thể mệt mỏi như trước nữa có lẽ bé con trong bụng không còn quậy phá cô nữa. Chỉ nghĩ đến khuôn mặt anh khi biết mình thêm đũa con nữa là cô lại hạnh phúc sờ bụng mình, không biết tiểu thiên thần này là nam hay nữ lên đặt tên là gì nhưng nhất định tên ở phải gọi là sữa, bánh quy nhỏ ăn với sữa đương nhiên là ngon nhất rồi (ôi trời bánh quy phải uống với trà chứ, chị hai). Cô mãi suy nghĩ lên không để ý Tiểu Nhu đã vào bếp từ bao giờ, nhìn hành động của cô khiến mặt Tiểu Nhu tái trong lòng liền có suy nghĩ không thể nào cô lại có con với anh nữa sao, trong lòng Tiểu Nhu nổi lên cơn sóng dữ rồi, cô ta không thể anh biết chuyện này nếu không Tiểu Nhu cô đây thực sự cả đời này phải đi nuôi con người khác cho dù có được người đàn ông mình yêu đi chăng nữa thì không thể chấp nhận điều này. Tiểu Nhu đi đến gần cô khiến cô giật mình nhìn Tiểu Nhu hiền hoà nhưng không mấy thiện cảm

* ” hôm nay hai người tính đi đâu sao ”

* “À ừ anh chị muốn đưa bánh quy nhỏ đi chơi công viên, em muốn đi cùng không? ”

* “Không cần thật ra tôi muốn cuộc đi chơi này của hai người hoãn ”

* ” em nói thế là ý gì ” cô chau mày nhìn Tiểu Nhu

* “Ý gì sao chị sẽ hiểu ngay thôi ” Tiểu Nhu cười nhẹ

Tiểu Nhu cầm lấy bình nước nóng sắp sôi đổ thẳng vào một chân của mình, cô liền lao vào cứu lấy bình nước nhưng không kịp nước nóng làm chân của Tiểu Nhu bị bỏng nặng Tiểu Nhu hét lên đau đớn

* ” Ahhhhhhhhhh,chị hiểu nhầm rồi em chỉ muốn nhận bánh quy con nuôi không hề có ý cướp vị trí chị.....”Tiểu Nhu ngồi trên mặt đất nói nước mắt chảy trên mặt

Anh chạy xuống nhà thấy cô đang đứng đờ ra trên tay cầm bình nước nóng, Tiểu Nhu ngồi trên mặt đất một chân bị bỏng nặng, anh chạy đến nhìn chân bỏng nặng tức giận nhìn cô, sao cô có thể làm ra chuyện này cơ chứ. Tiểu Nhu thấy anh liền khóc to nói

* “Anh Thần em đau quá, em chỉ muốn nhận bánh quy nhỏ làm con nuôi thôi mà chị hiểu nhầm em muốn cướp vị trí của chị ấy em thực sự không có mà,Anh Thần anh phải tin em ”

* “Lộ Lộ ” anh tức giận gào lên

* ” em.....em.....” Cô sợ hãi không nói lên lời

Anh lập tức bế Tiểu Nhu vào bệnh viện, Tiểu Hoa đứng ngoài cửa định đi vào thì có cuộc gọi, Tiểu Hoa nhìn cô đứng khóc một mình trong bếp miệng liên tục nói câu ” em không có làm gì cả ” cuối cùng rơi đi.

39. Chương 39: Lời Nói Làm Tổn Thương Con Tim

Tối đó 12 giờ đêm anh rời giường bước một mình vào nhà, cả ngày chạy ở bệnh viện không nhưng thể mẹ anh liên tục gọi điện đòi bắt anh phải chịu trách nhiệm về Tiểu Nhu khiến anh vô cùng mệt mỏi, giọng mẹ anh trong điện thoại vang lên

* ” Thần mẹ không cấm con yêu người khác những giờ con tính sao, Tiểu Nhu là cảnh ngọc là vàng giờ trên người có vết sẹo thì ai dám lấy nữa ” giọng mẹ anh vô cùng tức giận, câu hỏi này bà đã hỏi hơn chục lần trong ngày hôm nay

* ” con lấy ” anh mệt mỏi buồn một câu

Anh vừa nhớ lại vừa bước vào nhà thì bị cô nắm lấy tay, khuôn mặt đầy lo lắng và sợ hãi nhìn anh

* ” cô ấy sao rồi”

* ” không sao rồi , có thể sẽ để sẹo ở chân ” anh mệt mỏi

* “Em không có làm gì mà thực sự không có anh phải tin em, là cô ấy tự đổ nước nóng vào chân mình ” cô sợ hãi nắm chặt lấy tay anh

* “Mặt Lộ Lộ, cô muốn chối tội thì cũng phải lí do nào cho thuật tai một chút ” anh hất tay cô ra khỏi người mình ngồi xuống ghế

* “.....”

* “Tôi sẽ lấy Tiểu Nhu ” giọng anh lại vang lên nữa khiến trái tim nhỏ bé đau đớn

* ” vậy còn em,còn con thì sao ”

* “Cô nghĩ mình còn đủ tư cách làm mẹ nữa sao ” giọng anh lạnh lùng vang lên, anh lấy một tập tiền vất lên bàn “cút đi, tôi không muốn nhìn thấy người đàn bà độc ác như cô nữa ”

Anh đứng dậy quay người bước lên lầu mặc kệ cô quỳ gối trên đất lạnh cả người giống như rơi xuống hầm băng lạnh mà cơ thể run.Trái tim cô giờ đã đóng một lớp băng dày nó không còn thấy đau chỉ cảm thấy

một mỗi vô cùng một mỗi, dòng nước mắt nắn dài trên khuôn mặt xinh đẹp của cô, cô không biết bản thân sai ở đâu, làm gì sai, không phải anh nói cô còn có anh có bánh quy nhỏ sao, tại sao bây giờ anh lại không cần cô nữa, sao anh không tin cô, cô bị vứt bỏ bởi chính người đàn ông cô yêu nhất, quan trọng nhất và là duy nhất. Cô lê bước chân một mình vào phòng bánh quy nhỏ, ôm lấy cơ thể ấm áp của thằng bé, chỉ sợ sau này không còn cơ hội để làm chuyện đánh lễ vô cùng bình thường này nữa

* “Mẹ ” giọng bánh quy nhỏ mơ màng gọi cô

* “Bánh quy nhỏ mẹ yêu con nhiều lắm ”

* “Bánh quy cũng yêu mẹ nhiều lắm, mẹ đừng có khóc nữa mà ”

Cô ôm chặt lấy bánh quy nhỏ vào lòng giống như mang thằng bé nhập lại với mình là một.

Trong thư phòng cơ thể người đàn ông tay cầm chai rượu ngồi trên mặt đất dừng hình ảnh quá khứ hiện lên trong đầu anh, lúc 14 tuổi bị bắt cóc rồi gặp được cô, ở bên cạnh cô chăm sóc, bảo vệ cô, đến 16 tuổi tìm được bố mẹ mình, rồi những năm tháng nhờ nhung mong đợi, lúc cô xuất hiện trong quán bar, lúc cô lần đầu tiên cười, lúc cô lần đầu tiên nói thích món ăn anh nấu. Tất cả đều là người con gái hiền lành, mong manh khiến bất kì người đàn ông nào trên thế giới sẵn sàng bảo vệ vậy mà đằng sau lớp vỏ bọc đó lại là một con người độc ác đến vậy sao.

5 giờ sáng tiếng di động vang lên trong phòng lên, bố mẹ anh nói đang ở sân bay bảo anh đến đón. 7 giờ cô tỉnh dậy nhìn bánh quy nhỏ liền nở nụ cười che đi nỗi đau trong lòng, cô từ từ chút chút một giút bánh quy nhỏ chuẩn bị đưa bánh quy đi học, cô sẽ đi khỏi đây sẽ rời xa trốn đâu khổ này, rời bỏ anh rời bỏ tiểu thiên thân nhỏ bé này. 7:30 bánh quy nhỏ nắm tay cô bước ra khỏi nhà thằng bé chả hiểu chuyện gì vui vẻ nắm tay mẹ mình. Đúng lúc đó anh đưa bố mẹ mình và bố mẹ Tiểu Nhu về biệt thự vừa bức xuống xe liền nhìn thấy hai mẹ con cô, bánh quy nhỏ thấy bố liền chạy đến ôm chân anh

* “PaPa ”

Anh dùng tay xoa đầu bánh quy nhỏ cười, sau đó quay lại nhìn cô, cô cũng nhìn anh và bánh quy nhỏ, ánh mắt họ vô tình giao nhau liền lập tức quay đi. Lúc đó cô nhìn thấy cách đầu không xa khoảng chừng 500 mét một khẩu súng hướng về anh, sau đó cả trời vang lên tiếng ” Đoàn.....Đoàn ” hai phát súng vang lên lập tức sau đó một đàn tiếng súng lại vang lên lần nữa,

40. Chương 40: Em Một Rồi

Thứ duy nhất anh nhìn thấy là cơ thể nhỏ bé ôm lấy cổ mình rồi từ từ ngã xuống anh đưa tay ra đỡ lấy cơ thể nhỏ bé vào lòng mình. Trên đường hai chiếc xe lao mình trên phố, bánh quy nhỏ ngồi trong lòng mẹ anh bên cạnh cô cũng ngồi trong lòng anh nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay đang run của anh đặt lên bụng mình hiền hoà nói

* ” Mạc Thần..... chúng ta có thêm.....bánh quy nhỏ rồi nè ” cô cười hiền hoà cuối cùng cô cũng nói ra được

* “.....” cả cơ thể anh dừng lại nhìn nụ cười hiền hoà của cô trái tim không ngừng chảy máu

* “Mạc Thần..... anh có hạnh phúc không.....em rất.....hạnh phúc, t.....thời gian qua vô cùng hạnh phúc.....Mạc Thần, cảm ơn.....anh đã cho em nhiều thứ đến vậy.....chỉ.....chỉ là bản thân em không xứng đáng.....anh nhất định phải nuôi.....con khôn lớn.....nhất định phải hạnh phúc đó.....Mạc Thần..... không phải anh nói em không cần.....mạnh mẽ sao.....em sẽ không mạnh mẽ nữa..... em một rất một.....lần này thì tốt rồi.....em sẽ không xuất hiện trước.....mặt anh nữa.....có thể thoải mái ngủ ” cô từ từ nhắm mắt lại đến một giọt nước mắt cũng không có, cô từ bỏ, từ bỏ tất cả mọi thứ quá mệt mỏi quá sức chịu đựng

Ngoài hành lang bệnh viện, đây là lần thứ ba anh ngồi đây những lần này không còn mình anh nữa có bánh quy nhỏ đang bán chặt lấy anh đôi mắt đỏ lên vì khóc, lúc này anh thực sự ghen tỵ với thằng bé giá như anh có thể vô tư khóc như nó những còn có bố mẹ anh, bố mẹ Tiểu Nhu anh không thể tỏ ra mềm yếu được. Bỗng nhiên có tiếng chạy trên hành lang bệnh viện là Tiểu Hoa. Tiểu Hoa nhìn thấy anh đang ngồi trên hàng ghế chờ cùng bánh quy nhỏ bên cạnh còn có ông bà chủ và bố mẹ Tiểu Nhu. Tiểu Hoa mời đi giải quyết công việc một chút mà mọi chuyện đã xảy ra thế này rồi sao, Tiểu Hoa đứng trước mặt anh đưa chiếc điện thoại mình cho anh, anh đưa mắt nhìn Tiểu Hoa sau đó cầm lấy điện thoại ấn vào màn hình chính lập tức đoạn video diễn ra trần thuật lại tất cả chuyện buổi sáng hôm qua cả bố mẹ anh và bố mẹ Tiểu Nhu đều nghe thấy giọng nói của hai người con gái vô cùng rõ ràng. Chiếc điện thoại cùng những giọt nước rơi xuống nền gạch pha tan sự tĩnh lặng, những câu nói của anh đêm qua vang trên trong đầu anh “Mặt Lộ Lộ, cô muốn chối tội thì cũng phải lý do nào cho thuật tai một chút”, “cô nghĩ mình còn đủ tư cách để làm mẹ sao?” “cút đi, tôi không muốn nhìn thấy người đàn bà độc ác như cô nữa”. Anh vòng tay ôm chặt bánh quy nhỏ vào lòng hôn nhẹ lên trán thằng bé, nó là sự liên kết duy nhất cuối cùng của anh và cô những sợi liên kết khác đã bị anh thẳng tay cắt đi.

Tại phòng hồi sức

* “con muốn ở một mình với cô ấy ”

* “Thần.....” Mẹ anh định nói câu gì đó thì bị bố anh lôi ra ngoài

Trong phòng chỉ còn mình anh và cô, đã 5 năm rồi anh đã quên mất cái cảm giác lo lắng chết đi sống lại này rồi anh mới làm chuyện trời không tha đất không dung như đêm qua, anh nắm lấy đôi tay của cô nhìn vết hằn của chiếc nhẫn trên tay cô, sáng nay trước khi đi cô đã tháo nó ra để trên bàn cùng số tiền của anh cô không mang theo bất kỳ thứ gì ngoài bộ quần áo trên người, anh hôn lên vết hằn trái tim không ngừng run lên đau đớn, anh ước rằng người nằm đây là anh thì tốt biết bao. Cuối cùng không chịu đựng nổi anh liên tục đập đầu mình vào tường máu anh chảy ra dính một mảnh trên tường, anh muốn đập đầu mình ra để xem rốt cuộc trong đó có cái mà anh lại ngu muội đến thế. Thấy tiếng động bố anh và bố Tiểu Nhu liền vào xem thấy hành động anh liền lao vào giữa anh lại nhưng anh rất khỏe vẫn cứ quậy ra được không ngừng đập đến khi Trương Hàn các bác sĩ nam khác đến giữ lấy anh đè anh xuống. Trương Hàn hét lên

* “Lấy thuốc an thần ”

Sau đó tiêm cho anh một mũi, anh mới dần dần chìm vào giấc ngủ. Lần này Trương Hàn đã rút ra kinh nghiệm liền kê thêm một cái giường trong phòng cô, trong hai người dù ai tỉnh trước cũng không mất công chạy qua chạy lại phòng khác. Rõ ràng là rất yêu nhau tại sao lại luôn làm đối phương tổn thương rồi lại hối hận cơ chứ

41. Chương 41: Sợ Hãi

Tại phòng bệnh Tiểu Nhu

Tiểu Nhu ngồi trên giường mắt đỏ hoe nhìn bố mẹ mình tức giận ngồi trên ghế đối diện mình cùng với bố mẹ anh, tay mẹ anh còn đang vỗ về bánh quy nhỏ. Cả ngày hôm nay thằng bé đã trải qua hết sợ hãi này đến sợ hãi khác cơ thể không ngừng run lên trong lòng bà khiến bà vô cùng đau lòng. Bố mẹ Tiểu Nhu thực sự không còn mặt mũi nào nhìn mặt bố mẹ anh nữa, mọi chuyện đều do con gái họ tự làm tự chịu không những thế hậu quả giờ còn đi quá xa để quay lại

* “anh chị Hàn là do chúng tôi không biết dạy con, nay tôi thay mặt nó cúi người xin lỗi anh chị ” giọng bố Tiểu Nhu vang ông đứng dậy cúi người trước bố mẹ anh

* “trời anh làm gì vậy ” bố anh đỡ lấy người của bố Tiểu Nhu ngồi xuống

* “ chuyện đến nước hôn sự hai đứa coi như là chưa từng có ” giọng mẹ anh vang lên tay không ngừng vỗ lưng bánh quy nhỏ

* “Con không muốn”

* ” Mày câm miệng cho tao, ở đây có chỗ có mày tiếng sao” giọng bố Tiểu Nhu vang lên ông chưa bao giờ nặng lời với con gái mình chuyện ngày hôm nay đúng là do ông bà đã lương chiều

* ” chuyện này cứ làm theo ý anh chị đi ” giọng mẹ Tiểu Nhu hiền hoà nói

* “Vậy chúng tôi về trước, anh chị cứ ở lại con bé bao giờ muốn về có xe đợi bên dưới ”

Nói rồi bố mẹ anh đứng lên đi về phòng bệnh của cô, trên đường về bỗng nhiên bà đứng lại sờ trán bánh quy nhỏ, bà thấy hơi thở thẳng bé có vẻ không bình thường

* ” anh à, hình như thẳng bé bị sốt ” giọng bà lo sợ nói chồng mình

* ” Tiểu Hoa đi gọi Trương Hàn đi ”

* “Dạ thưa ông chủ ”

Ông bà liền bế thẳng bé về phòng của cô và anh, lúc vào phòng ông bà thấy anh đang ngồi cạnh cô nắm lấy bàn tay cô không buông, mắt nhìn trùu mến vào khuôn mặt của cô

* “Lộ Lộ xin em đó, chỉ một lần này thôi, duy nhất một lần này thôi, cho tôi cơ hội được không?”

* “Thần ” bà dịu dàng gọi anh, nhưng anh lại không có bất kì phản ứng gì

* ” bánh quy nhỏ hình như bị sốt rồi ” giọng bà nhỏ dần chưa bao giờ bà có cảm giác sợ chính con trai mình như lúc này

Anh đưa mắt nhìn bà và bánh quy nhỏ trong tay bà liền đứng dậy ôm lấy bánh quy nhỏ, nỗi sợ trong lòng càng ngày càng lớn dần lên, cô đã như vậy rồi anh không thể để bánh quy nhỏ có bất kì chuyện gì nữa. Trương Hàn bước vào cùng Tiểu Hoa đi thẳng đến chỗ giường bánh quy nằm khám cho thẳng bé rồi nhìn mặt lo lắng mọi người cười trừ không khí trong này đúng là muôn giết người mà

* ” thẳng bé không sao chắc do sợ quá thôi, truyền chút nước sẽ khỏi ngay ấy mà.”

* “Tiểu Hoa đưa ông bà về trước đi ” giọng anh bỗng vang lên

* “Vâng thưa thiếu gia.”

* “Vậy chúng ta về trước ” bố anh vừa nói vừa kéo bà đi

Ông bà đương nhiên là muốn ở lại với thẳng bé rồi, nhưng giờ anh cần thời gian lên đành để ba người ở lại vậy.

42. Chương 42: Chữ Kỳ Cay Đắng Nhất Cuộc Đời

Đã ba ngày trôi qua bánh quy nhỏ cũng đã hết sốt về nhà với ông bà, bố mẹ Tiểu Nhu đã đưa cô ta về Mĩ mọi coi như đã ổn thoả chỉ có điều cô vẫn chưa chịu tỉnh dậy. Ba ngày nay anh chưa từng rời khỏi cô nửa bước ngay cả cơm cũng không muốn ăn. Đáng lẽ ra anh lên hiểu một điều đánh rơi có thể nhặt lại được lại, vất đi rồi cũng có thể nhặt được lại nhưng mãi mãi thứ được nhặt sẽ không bao giờ trở lại như lúc ban đầu, và một ngày nào đó nó sẽ vỡ tan thành từng mảnh không cách nào nhặt được lại. Là anh đã trái tim cô quá mệt mỏi quá tôn thương lên ngay cả cơ hội bù đắp cũng không có. Trương Hàn đi vào phòng nhìn khuôn mặt hao gầy của anh khó mở miệng nói

* “Anh Thần, chuyện.....chị dâu có thai đã nói với anh chưa”

* “Rồi ” giọng anh lạnh lùng nhưng trái tim lại không ngừng co bóp đau đớn

* “Anh Thần, em chỉ nói nếu như thôi nhé ” Trương Hàn cảm thấy vô cùng áp lực

* ” chuyện gì ” anh đưa đôi mắt mệt mỏi của mình nhìn Trương Hàn

* “Nếu như chị dâu trong vòng ba ngày nữa vẫn không tỉnh lại thì.....thì.....chúng ta phải bỏ đứa bé ”
giống Trương Hàn nhỏ lại ,tay trong túi áo nắm chặt chiếc kim tiêm chứa thuốc an thần chuẩn bị từ trước

* “Nếu không ”

* “Sẽ..... Sẽ không giữa được cả mẹ lẫn con ” Trương Hàn càng sợ hãi lùi lại mấy bước chân đến khi chạm tường mới nói ra

* ” ra ngoài ” anh vẫn ngồi im hết

Trương Hàn lập tức chạy ra ngoài đóng cửa lại dựa lưng và cánh cửa thở dốc, thà rằng bắt Trương Hàn xuống 18 tầng địa ngục còn hơn làm chuyện này lần hai.

Trong phòng anh nhìn cô vẫn không có bất kì động tĩnh gì,anh cúi xuống ôm lấy cổ cô nhắm mắt lại những giọt nước mắt rơi xuống gối của cô, mọi thứ đều yên tĩnh nào ai có biết trong con người anh nổi cơn bão tàn quét rất cả phả huỷ mọi thứ, anh chính là đang cầu xin thần thánh hãy giết chết chính bản thân mình đi.

* ” Lộ Lộ em lười quá đừng ngủ nữa có được không nếu không chúng ta sẽ không giữa được đứa bé nữa đâu ” anh đặt tay mình lên bụng cô

Ba ngày sau, cô vẫn nằm im trên giường không lấy một động tĩnh nào, chẳng ai có thể hiểu được trái tim người con gái kia có đau đớn gì không nhưng tất mọi người đang chịu áp lực rất lớn. Trương Hàn một lần nữa bước vào phòng, trách nhiệm một bác sĩ không cho phép anh chạy trốn, nếu cứu được một người nhất định sẽ cứu không thể để mất cả hai mặc dù Trương Hàn hiểu khi cô tỉnh dậy nhất định đau đớn vô cùng. Trương Hàn không nói gì chỉ đưa trước mặt anh một bảng giấy ” cam kết tự nguyện phá thai.” Anh cầm lấy bảng giấy nhìn từng chữ trên tờ giấy cuối cùng nhìn chỗ kí tên. Cuộc đời anh không biết đã kỷ bao nhiêu chữ ký lấy đi bao nhiêu tính mạng con người, những đây chính là chữ ký cay đắng nhất cuộc đời anh, chính tay anh giờ phút này sẽ lấy đi sinh mạng giọt máu của chính mình , anh có lỗi với cô có lỗi với nó . Anh đặt bút kí một chữ đồng thời giọt nước mắt không ngăn được lại rơi xuống chỗ ký nhoe đi. Trương Hàn nhận lại bảng giấy nhìn chữ kí liền bước ra ngoài .

* “Lộ Lộ em thực sự mong muốn thế này sao ”

Trong phòng lập tức vang lên tiếng hét đau đớn của anh, lần đầu tiên trong đời anh cảm nhận sự nhỏ bé và bất lực của bản thân, từ lúc cô ở bên anh hạnh phúc được bao nhiêu mà nỗi đau lại chồng chất thế này

Ánh đèn phòng mổ một lần nữa sáng lên, ngoài hành lang một mình thân hình cao lớn bị bao bọc nỗi cô đơn và sợ hãi. Sự im lặng đang giết chết chính con người này, tiếng bước chân vang vọng chạy ngoài hành lang ,cơ thể Tiểu Hoa nhỏ bé lao đến đâm một phát vào mặt anh, túm lấy cổ anh gào

* ” Rốt cuộc thì chị ấy đã sai ở đâu sao ngài lại làm vậy ngài nói đi ngài mau nói cho tôi biết tại sao chứ, chị ấy chỉ yêu ngài thôi thì có lỗi làm gì, không phải cũng yêu chị ấy sao, tại sao người tổn thương cuối cùng vẫn là chị ấy ”

Đúng vậy, cô có lỗi làm gì chứ có sai trái gì, cô đâu có độc ác như anh, đâu có tội lỗi như anh, tay cũng đâu có nhuộm máu người như anh nhưng tại sao luôn chịu đau khổ , nếu có thì chính là cô đã yêu anh, yêu một con ác quỷ như anh

* “98579, nhiệm vụ cuối cùng của cô là giết chết tôi đi ” anh thần thờ nói

* “Ha ha ha ha,giết chết ngài sao, giết chết ngài thì chị ấy sẽ tỉnh lại sao, giết chết ngài có thể giữa lại đứa bé sao, giết ngài rồi bánh quy phải làm sao ” Tiểu Hoa buồn tay ra lùi lại mấy bước cười vang nói

Đúng vậy ngay cả cái chết anh cũng không xứng đáng để nhận nó.

Đồng thời lúc đó trong phòng mổ

Trương Hàn run rẩy đeo khăn tay, cả cuộc đời mình Trương Hàn dùng hai bàn tay này đánh nhau thần chết cứu đi bao nhiêu người nhưng giờ phút này cũng chính bàn tay này tự nguyện dân hiểm một đứa bé chưa thành hình cho thần chết hỏi sao không run sao mà không sợ hãi cho được

43. Chương 43: Hạnh Phúc Nơi Cuối Con Đường

* “Viện trưởng, bệnh nhân tỉnh rồi ” giọng một bác sĩ vang

Trương Hàn giật mình nhìn thấy cô mở mắt còn cười vời Trương Hàn. Trương Hàn liền lao đến ôm lấy cổ cô

* ” chị dâu, chị tỉnh rồi chị đúng là cha mẹ thứ hai của em mà ” Trương Hàn như được nhảy ra khỏi dầu lửa liền vui sướng

Sau đó liền nhận ra hành động quá mức của mình buồn cô ra,nếu để anh nhìn thấy nhất định Trương Hàn không sống nổi qua giây tiếp theo.

* “Chị dâu, quên cái cảnh vừa rồi đi nhé,em đi gọi anh ấy cho chị ”

Nói rồi Trương Hàn liền chạy ra mở cửa phòng thấy anh đứng thẫn thờ còn Tiểu Hoa đang đứng khóc cách đó không xa tự dưng Trương Hàn thấy hơi đau xót đi đến nói

* ” anh chị dâu tỉnh rồi ”

* “.....” Anh đưa mắt nhìn Trương Hàn khó hiểu

* “Chị Dâu Chị Ấy Tỉnh Lại Rồi ” lần này Trương Hàn hét to hơn

Anh liền bừng tỉnh đẩy Trương Hàn ra lao vào phòng mổ, anh thấy cô vẫn nằm trên giường mổ nở nụ cười dịu dàng

* ” Lộ Lộ ”

* “Mạc Thần ” giọng cô yếu ớt vang lên

Anh cúi xuống ôm lấy cô vào lòng ghì chặt cơ thể cô vào người mình giống như đang muốn mang cô nhập vào với mình làm một, anh buồn nhẹ cô ra hôn lấy đôi môi mềm mại của cô trước mặt biết bao nhiêu là người,khiến mọi người đều đỏ mặt tía tai.

Tại phòng bệnh

Cô cùng anh nằm trên một chiếc giường, anh nằm thấp hơn cô úp mặt mình vào bầu ngực cô không hề dấu đi cảm xúc thật cả cơ thể anh run lên gì khóc, cô nhẹ nhàng một tay vô lưng cho anh một tay xoa tóc anh giống như đang dỗ bánh quy nhỏ lúc thằng bé khóc vậy

* ” được rồi không phải em và con đã không sao rồi sao, anh còn khóc cái gì nữa ” cô dịu dàng trêu chọc anh

Anh trong lòng cô nhẹ nhàng lắc đầu rụi vào ngực cô,đưa đôi mắt đỏ hoe nhìn cô, cô hiền hoà dùng tay lau đi giọt nước mắt đọng lại mắt anh rồi cúi xuống hôn nhẹ lên môi anh

* ” được rồi, ngoan em thương ”

Anh vòng tay ôm chặt lấy cô

Tháng một trời trong xanh nắng ấm trang hoa cỏ cây đua sắc khoe nở.Tại một bãi biển xinh đẹp bờ cát trắng chảy dài vô tận, sóng nước trong xanh, gió biển mang mát mang hương vị của muối thổi vào bờ. Cô mặc lên mình bộ váy cưới trắng tinh được thiết kế dành riêng cho mình khoác tay anh bước vào lễ đường, đằng có bánh quy nhỏ mặc một bộ vest vô cùng đáng yêu miệng còn ngậm một chiếc kẹo que cầm chân váy lon ton chạy sau hai người.Ngay sau khi cha sử đọc lời tuyên thệ (cái này em không rõ lắm bố)

* “Ta tuyên bố hai con chính thức làm vợ chồng ”

Anh lập tứ ôm lấy eo cô đặt một nụ hôn lên môi cô,hai bên liền bắt pháo hoa một dàn võ tay vang lên,bánh quy nhỏ tay cầm kẹo ngơ ngát nhìn bố mẹ mình. Sau đó anh ôm eo cô đi đến các bàn mời rượu, thỉnh thoảng anh lại sờ nhẹ bụng bầu ba tháng của cô hỏi

* ” có mệt không “”

Cô đều lắc đầu, cô nhìn của bữa tiệc gần 100 mâm nhưng toàn nhà trai khiến cô cảm thấy mắt mát vô cùng, thấy khuôn mặt không vui của cô anh liền kéo cô đi đến bàn bố mẹ mình. Ngay lập tức cô nhìn thấy hấn, hấn đang vui cười nói chuyện với bố mẹ anh, thấy cô hấn liền cười hiền hoà, hấn đã thay đổi thực sự thay đổi trước đây hấn chưa từng cười thoải mái như thế. Anh cùng cô tiến về phía hấn, cảm thấy cơ thể cô run nhẹ anh liền ôm chặt hơn

* ” Lộ Lộ đã lâu không gặp ” hấn ngồi trên chiếc xe lăn rang tay ra về phía cô

* ” anh hai ” cô cúi xuống ôm lấy hấn, hấn liền vô về cô

* “Lộ Lộ trước đây là tôi có lỗi với em, sau này em nhất định phải hạnh phúc đó rõ chưa ”

* ” anh hai ” cô không ngăn được dòng nước mắt liền trào ra, cả cuộc đời cô chưa từng nghĩ sẽ gặp lại hấn được hấn chúc phúc

* ” được rồi con bé này hôm nay là ngày vui sao lại khóc thế ” hấn không ngừng vỗ lưng cho cô

* ” sau này nhờ cậu chăm sóc tốt cho con bé, thay tôi bù đắp ” hấn đưa mắt cầu xin nhìn anh

* ” tất nhiên rồi anh vợ ” anh cười hiền hoà với hấn, giờ hấn chắc còn nghi ngại gì đến anh và cô nữa hơn nữa anh đã vì cô để lại mạng sống cho hấn nhưng đã biến hấn thành kẻ tàn tật, 5 năm qua hấn sống cũng rất yên phận, và hơn tất cả anh hiểu rằng trong ngày cưới chỉ có mà nhà trai không thôi sẽ khiến cô tủi thân.

Cô trở về vòng tay của áp mặt mình vào ngực anh, hấn nắm lấy tay cho đeo vào tay cô một chiếc vòng ngọc bích

* ” nó là của mẹ, em hãy coi nó như của hồi môn”

* “Cám ơn anh hai ”

Sau đó anh kéo cô ra một góc khuất dùng tay lau nước mắt cho cô

* ” xem nè cô dâu trở thành con mèo hen rùi nè” anh trêu chọc cô

* “Mạc Thần cảm ơn anh ”

Cô vòng tay ôm lấy cổ anh đặt nụ hôn lên đôi môi của anh, lập tức tiếng vỗ tay một lần nữa vang lên, giữa đất và trời có đôi trai gái đang được chúc phúc

Trong công viên rộng lớn vang vọng đầy tiếng cười hạnh phúc của mọi gia đình, trong đó có cả gia đình anh và cô. Trên bãi cỏ xanh mẹ anh ngồi trên miếng vải bày thức ăn còn bố anh đang cùng bánh quy nhỏ chơi cách đó không xa. Anh nhẹ nhàng đỡ cô vát cái bụng bầu 9 tháng đi về phía mọi người

* ” Nào từ từ thôi ” anh dịu dàng đỡ cô ngồi xuống

* ” sắp sinh rồi phải nhẹ nhàng thôi ” giọng mẹ anh dịu dàng vang lên

* ” con biết rồi ” cô cười hiền hoà nhìn bà, bà rất tốt với cô luôn chăm sóc lo lắng cho cô giống như mẹ đẻ vậy

* ” mẹ không phải nói con mà nói Thần cơ ”

* ” mẹ con trai mẹ không có để được đâu mà sắp ” anh uất ức nhìn bà

* ” hix tôi nói cho anh biết cháu gái tôi mà còn có chuyện gì nữa thì anh xong đời tôi rồi đó ”

Anh bắt lực nhìn bà, không hiểu vì sao từ lúc cô vị trúng đạn đến giờ bà luôn cho rằng anh chính là nỗi nguy hại đến cô và con, anh liền gùi đầu vào ngực cô làm nũng

* ” vợ ơi anh bị mẹ bắt nạt kìa, giờ mẹ có con dâu rồi không cần con trai nữa ”

Bà lập tức liền đánh yêu anh một cái, cô chỉ có thể xoa nhẹ đầu anh chịu thua cái tính trẻ con này

END

44. Chương 44: Ngoại Truyện 1 : Thân Phận Thực Sự Của Tiểu Hoa

Sau khi du bánh quy nhỏ(6 tuổi) ngủ, cô nhờ ra mình để điện thoại dưới nhà lên đi xuống để lấy. Vừa cầm điện thoại trên bàn uống trà lên cô thấy Tiểu Hoa mặc bộ áo màu đen toàn thân toàn màu đen ngoài cửa

* ” Tiểu Hoa ” cô hoảng hốt hét lên

Nghe giọng cô anh liền chạy xuống, Chu quản gia cũng dưới nhà chạy lên thấy cô đang ôm lấy cơ thể Tiểu Hoa, anh liền chau mày đi đến bế cơ thể Tiểu Hoa đang bất tỉnh lên lầu nói

* ” Gọi Trương Hàn ”

Chu quản gia liền chạy đi, anh cũng bế Tiểu Hoa lên lầu vào một phòng trống cô liền chạy theo anh, anh đặt Tiểu Hoa xuống giường quay lại thấy khuôn mặt lo lắng của cô. Anh vòng tay ôm cô vào lòng vô về

* ” Không sao đâu, đây chỉ là chuyện bình thường thôi ” cô mở to mắt nhìn anh, thấy thái độ cô anh nói thêm ” Tiểu Hoa là sát thủ ”

Lần này cô càng bất ngờ hơn,từ ngày cô đến đây ở cô luôn nghĩ Tiểu Hoa là người vô tư, hiền lành, rất thân thiện luôn ở bên cạnh cô giúp đỡ cô rất nhiều, cô coi Tiểu Hoa như đứa em gái bé nhỏ của mình vậy mà Tiểu Hoa lại là một sát thủ giống cô ngày trước lên cô rất hiểu cảm giác vì một ai đó mà hi sinh mạng sống của mình luôn đồng hành với thân chết . Rất nhanh sau đó Trương Hàn liền xuất hiện, anh liền kéo cô ra ngoài đợi

* ” em muốn ở bên cạnh Tiểu Hoa ” cô lo lắng nói

* ” Giờ đi ngủ đi ngày mai ” anh thản nhiên đáp

* ” tại sao ”

* “Em tự xem đi ”

Anh vừa nói vừa chỉ vào ke cửa phòng Tiểu Hoa đang nằm. Trong phòng khuôn mặt của Trương Hàn đầy lo lắng động tác tay còn có vẻ run sợ , sau khi băng bó xong Trương Hàn ngằm người con gái đang say ngủ trên giường liền cúi xuống đặt nụ hôn,cô liền sợ hãi kêu lên thì bị anh bịt miệng lại. Trong phòng ngủ , cô nằm trong lòng vô vàng câu hỏi cuối cùng không chịu được liền nhìn người đàn ông có thể giải đáp tất cả kia đang nhắm mắt hưởng thụ cơ thể mềm mại của cô

* ” hai họ là một đôi sao ”

* ” uhm ”anh lười biếng trả lời

* “Không phải Trương Hàn là đại công tử Trương gia sao ”

* “Uhm ”

* “Sao lại để Tiểu Hoa ở đây làm người làm vậy ”

Anh mở mắt nhìn khuôn mặt tò mò liền có ý đồ đen tối

* ” một lần ra thì nói cho em biết một thông tin ” anh tươi cười nói

* ” không nói thôi ” cô nhìn anh tức giận, định ngồi dậy sang phòng bánh quy ngủ thì bị anh kéo vào lòng

* ” Tiểu Hoa là đứa trẻ lang thang bị bắt về huấn luyện làm sát thủ, tôi mua Tiểu Hoa khi còn là đứa bé 10 tuổi, không lâu sau Trương Hàn gặp Tiểu Hoa liền yêu nhau, nhưng bị gia đình cấm đoán lên Tiểu Hoa không muốn làm khó Trương Hàn đã nói chia tay sau đó trốn ở chỗ tôi luôn”

Thấy cơ thể nhỏ trong lòng mình run nhẹ anh liền vỗ về

* ” đừng có khóc , khóc thật đó ”

* ” Mạc Thần, hứa với em sau này đừng sai Tiểu Hoa làm chuyện nguy hiểm nữa nha ”

* “Được được, ngoan nào ”

Sáng hôm sau, cô dậy sớm nấu cháo cho Tiểu Hoa lúc đi qua phòng cô thấy Trương Hàn đang ôm Tiểu Hoa nằm ngủ, cô không ngờ Tiểu Hoa một người con gái tốt như Tiểu Hoa lại gặp nhiều chuyện đau lòng như vậy, trước đây cô từng đến trại huấn luyện sát thủ nơi đó từng nói là quyền lợi ngay cả nhân tính cũng không có. Nấu xong cô đang định mang cháo lên thì gặp Trương Hàn đi xuống

* ” chị dâu, em về đây ”

* ” ở lại ăn sáng đã ”

* “Dạ thôi, Tiểu Hoa thấy em sẽ không vui đâu ”

Trương Hàn lững thững bước đi sự cô đơn bao bọc lấy người con trai này, cô liền lắc đầu. Cô lên phòng thấy Tiểu Hoa người đầy băng bó đứng bên cửa sổ nhìn bóng hình Trương Hàn rồi đi cô gõ cửa phòng lần Tiểu Hoa giật mình lau nước mắt quay lại cười vờ cô rồi ngồi lên giường

* ” tiểu thư ”

* “Ăn cháo đi ”

* ” không cần phiền tiểu thư, em khỏe rồi ”

Cô bước vào đặt khay cháo lên kế giường ngồi đối diện với Tiểu Hoa rồi vòng tay ôm Tiểu Hoa vào lòng vô về, bất ngờ trước hành động của cô Tiểu Hoa méo mào gọi cô

* ” Tiểu thư”

* “Tiểu Hoa, em không thể cho Trương Hàn một cơ hội sao ”

* “Tiểu thư là em không xứng đáng với anh ấy, em chỉ là một công cụ giết người, còn anh ấy là đại tiểu gia có gia đình có tương lai có sự nghiệp không thể vì em mà mất tất cả được ”

Những giọt nước mắt Tiểu Hoa rơi trên vai cô trên đời này thứ đau khổ nhất chính là bỏ người mình yêu thương nhưng tất cùng của nó lại là thấy người mình yêu tự dần vặt bản thân mà không thể làm gì được. Cô ôm Tiểu Hoa chặt lấy cơ thể đang run lên trong lòng mình, tại sao người ta có thể độc ác đến mức này cơ chứ, nhồi vào đầu một đờn bé không biết gì rằng bản thân nó chỉ là công cụ giết người để rồi ám ảnh cả cuộc đời của đờn bé

* ” Tiểu Hoa, em không phải không phải, em chỉ là cô gái, không phải công cụ gì cả ”

45. Chương 45: Ngoại Truyện 2 : Thì Ra Không Phải Mộng Xuân

11 giờ trong phòng bệnh viện, Lộ Lộ ngồi trên giường hậm hực cho cháo vào miệng, lại là cháo chân giò,Lộ Lộ sắp chết với món cháo này luôn rồi. Trong khi đó Tiểu Hoa bé bé SỮA cứ đi đi lại lại trong phòng

* “Tiểu Hoa, mang đi đồ đi ” cô không chịu được nói

* “Tiểu thư, cô cứ không chịu ăn thế thì lấy đâu ra sữa ”

* ” ngày nào cũng cháo chân giò, không ăn không ăn nữa đâu” cô để bát cháo lên kê giường

Tiểu Hoa bắt lực nhìn cô,đúng lúc đó anh đỡ Trương Hàn đang say không biết đất trời và phòng nén lên ghế nhìn Tiểu Hoa nói

* “Mang thằng cha này về phòng nó đi ”

* ” Thiếu gia ” Tiểu Hoa chau mày nhìn anh, có phải anh đang trả thù việc Tiểu Hoa đánh anh không có cần thù dai quá thế không

* “Nhanh lên ” anh nói rồi đến bế sữa từ tay Tiểu Hoa đi đến ngồi trên giường của cô

Tiểu Hoa nhìn tên ôn thần mà muốn tránh mà tránh không được nằm trể ghé liền bắt lực đi đến ôm lấy cơ thể của Trương Hàn, đỡ Trương Hàn về phòng của viện trưởng không hiểu sao lại uống nhiều như thế này nữa, lâu lắm rồi Tiểu Hoa đã không con nhờ lần cuối ôm cơ thể này là khi nào nữa, Trương Hàn đã cao hơn nhiều cơ thể cũng cứng chắc ra dáng một người đàn ông trưởng thành 30 tuổi. Chẳng hiểu sao Tiểu Hoa lại nhờ về quá khứ

Quá Khứ

Tiểu Hoa 10 tuổi, Trương Hàn 15 tuổi

Tiểu Hoa về Hàn gia mời được hơn tháng thì gặp Trương Hàn, từ cái nhìn đầu tiên Trương Hàn đã để ý đến người con gái bé nhỏ nhưng lại vô cùng mạnh mẽ này, bỗng nhiên trong lòng nổi hứng trêu đùa nhưng dù trêu đùa thế nào cũng không khiến Tiểu Hoa nổi giận ngược lại người nổi giận lại là Trương Hàn. Trương Hàn ghét cái vẻ mặt lạnh lùng của Tiểu Hoa, sự bất cần đời và cái nhất nhất nghe theo lời chủ nhân của Tiểu Hoa.

Tiểu Hoa 13 tuổi, Trương Hàn 18 tuổi

Trương Hàn sau nhiều lần đến nhà anh họ (Hàn Mạc Thần) chơi đã đem lòng yêu người không lên yêu chính là Tiểu Hoa. Trương Hàn kéo Tiểu Hoa ra gốc cây sau nhà nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Hoa khiến trái tim nhỏ của Trương Hàn loạn nhịp.

* “Làm bạn gái tôi nhé ”

* “.....” Tiểu Hoa đỏ mặt nhìn Trương Hàn trái tim cũng bắt đầu loạn nhịp, Tiểu Hoa luôn nghĩ Trương Hàn ghét mình lên mời trêu chọc mình lên muốn tránh xa Trương Hàn nào ngờ lại nhận được câu hỏi này, đó cũng là lần đầu tiên Trương Hàn nhìn thấy biểu cảm đáng yêu của Tiểu Hoa

* ” không nói có nghĩa là đồng ý nha ”

* “Ồ”

Trương Hàn liền kéo Tiểu Hoa vào lòng không thèm xem biểu cảm của Tiểu Hoa. Lần đầu tiên trong đời Tiểu Hoa biết ôm là gì thì ra nó ấm áp như ánh bình minh, không quá chói mắt nhưng lại cảm thấy nóng rang cả cơ thể. Tình yêu của họ cứ thế mà đến, họ có những thời gian hạnh phúc bên nhau vì chủ nhân của cô là Mạc Thần không hề ngang cấm mà còn tạo cơ hội cho hai vì trong lòng Mạc Thần hiểu yêu một người mà không được bên cạnh người đó đau khổ đến thế nào.

Một năm sau, gia đình Trương Hàn biết chuyện, mẹ Trương Hàn biết chuyện liền kịch liệt ngăn cấm hai người còn mang cái chết ra đe dọa Trương Hàn, bà không thể chấp nhận con trai mình yêu một người không học thức không gia đình lại còn là sát thủ . Trương Hàn là con riêng của mẹ vì muốn con trai có cuộc sống tốt hơn mẹ Trương Hàn đã đi bước nữa với chú của Hàn Mạc Thần nên Trương Hàn mang họ mẹ nếu hỏi Trương Hàn mẹ là gì thì đó chính là đạo lý của cuộc sống của Trương Hàn. Đứng giữa tình yêu và gia đình khiến Trương Hàn vô cùng đau khổ. Không biết từ đâu mà Tiểu Hoa nghe được câu nói ” yêu một người không nhất định phải ở bên cạnh người đó mà là thấy người đó hạnh phúc ” khiến trái tim nhỏ bé Tiểu Hoa đau đớn vô cùng ở bên cạnh Tiểu Hoa Trương Hàn có hạnh phúc không chắc là không vì sự thật đang chứng minh điều đó. Hôm đó cũng ngay tại gốc cây sau nhà Tiểu Hoa đứng trước mặt Trương Hàn nói

* ” chia tay đi, tôi hết hứng thú với loại công tử bột như anh rồi ” Tiểu Hoa quay người bỏ chạy, bỏ chạy khỏi những yêu thương, những hạnh phúc nhỏ nhoi, những giấc mơ hảo huyền ở bên cạnh Trương Hàn, bỏ chạy khỏi người con trai mang đến cho Tiểu Hoa cảm giác khó quên ban đầu.

Không lâu sau Tiểu Hoa cùng Hàn Mạc Thần đi đến đất nước mà có người con gái Mạc Thần yêu thương bấy lâu. Trương Hàn cũng bỏ đi du học tránh xa nơi có những bóng hình của Tiểu Hoa, tưởng rằng chỉ cần yêu người khác thì Trương Hàn sẽ quên đi Tiểu Hoa nhưng cứ mỗi mỗi tính Trương Hàn càng nhận ra bản thân không thể quên được người con gái đó, tứ giọng nói lạnh lùng dần trở lên ấm áp, nụ cười dịu dàng như đoá hoa hướng dương, tất cả đều tin sâu trong tâm trí của Trương Hàn. Một ngày kia Trương Hàn nghe thấy câu nói “yêu một người không nhất định phải ở bên cạnh người đó mà là thấy người đó hạnh phúc ” cũng chính vì câu nói này Trương Hàn sau khi du học không quay về Mĩ nữa mà đến đất nước xa lạ xin làm

một bệnh viện lớn tự lực mình từng bước lên chức viện trưởng này ở tuổi mới 28 tuổi và trở thành bác sĩ tư cho Hàn Mạc Thần giấc mơ nhỏ bé chính là thấy người con gái mình yêu cưới hạnh phúc

Hiện Tại

Nghĩ về quá khứ đó Tiểu Hoa không ngừng cười khổ một câu nói khiến Tiểu Hoa rời xa người mình yêu cũng câu nói đó khiến người yêu Tiểu Hoa đuổi theo đến tận đây, quả là câu nói quá sâu sắc. Tiểu Hoa đỡ Trương Hàn nằm lên chiếc giường bệnh trong phòng, cả cơ thể Trương Hàn toàn mùi rượu khó chịu không những thế mồ hôi đầy mình. Tiểu Hoa lấy chiếc khăn thấm qua nước lau mồ hôi cho Trương Hàn đã nhiều năm như thế rồi Tiểu Hoa vẫn không thể hết yêu người đàn ông này, nếu có trách thì trách rằng Trương Hàn đã trở thành người quá quan trọng với Tiểu Hoa. Bỗng nhiên Trương Hàn nắm lấy tay Tiểu Hoa kéo vào lòng mình

* “Tiểu Hoa, anh yêu em, rất yêu em, anh không thể ngừng yêu em được”

Tiểu Hoa nằm trong lòng Trương Hàn nhắm mắt lại để giọt nước mắt để rơi xuống áo Trương Hàn, Tiểu Hoa cũng yêu Trương Hàn rất yêu nhưng không thể nói. Tiểu Hoa ngược nhìn người con trai đang ôm mình trái tim lại lỗi một nhịp đau đớn. Dù cũng đang say đâu thể biết gì, Tiểu Hoa vườn người đặt một nụ hôn nhẹ lên môi Trương Hàn thoả mãn sự nhớ nhung bao năm nay trong bản thân nào ngờ đâu nó lại chính là ngọn đốc thiếu cháy. Nhận được nụ hôn từ bờ môi quen thuộc nhờ nhưng bấy lâu Trương Hàn liền ôm chặt lấy cơ thể trên mình sợ rằng người đó biến mất trong tích. Xoay ngược cơ thể, giờ thì Tiểu Hoa nằm dưới cơ thể to lớn của Trương Hàn khiến Tiểu Hoa không còn chống đỡ được nữa (cảnh H bị cắt cho đỡ mất thời gian nha)

Sáng hôm sau Trương Hàn tỉnh dậy trong phòng làm việc của mình, đầu đau như búa bổ cả nhờ được gì cũng chẳng hiểu sao mình ở. Lúc trong trí nhớ Trương Hàn nhớ mình đi uống rượu tại quán bar của Mạc Thần sau đó bị Mạc Thần bắt được đem về bệnh viện rồi còn bị vắt lên ghế có thân hình nhỏ bé hương thơm quen thuộc đỡ về phòng còn hôn Trương Hàn sau đó có chuyện gì xảy ra chắc là do Trương Hàn uống say lên mộng xuân sao chắc là vậy rồi chứ làm gì có chuyện Tiểu Hoa tự động hôn Trương Hàn còn để Trương Hàn thích làm gì thì làm cơ chứ. Trương Hàn liền cử động ngồi dậy chiếc chăn mỏng của bệnh viện tuột xuống để lộ cơ thể trần của Trương Hàn và vết máu đỏ tươi rơi trên ga trắng bệnh viện lúc này Trương Hàn mới thực sự nhận ra mình không có mộng xuân

46. Chương 46: Ngoại Truyện 3 : Em Muốn Chạy Trốn Đến Khi Nào

Gần 2 tháng sau tại Hàn gia

Trong phòng khách, Mạc Thần đang bế bé sữa dầm dề bé gái trong lòng mình, thực sự là quá giống mẹ luôn từ đôi mắt cho đến nước da đáng yêu chết đi được, Lộ Lộ ngồi cạnh đó đút cháo móng giò của mình cho bánh quy ngồi trong lòng mẹ ăn, thật may là cậu bé thích món này không nhất Lộ Lộ sẽ phát điên mất thì Tiểu Hoa đi tới.

* “Thiếu Gia em muốn chuộc thân ” giọng Tiểu Hoa vang lên trong phòng khách

* ” cái gì ” Mạc Thần và Lộ Lộ đồng thanh quay lại hỏi

* ” em muốn rời khỏi đây ” giọng Tiểu Hoa nhỏ lại, vì Tiểu Hoa hiểu đã là một sát thủ được mua về chỉ có khi chết mới được rời xa chủ nhân của mình

* “Tại sao ” Mạc Thần chau mày hỏi, Tiểu Hoa đã theo mình lâu như vậy rồi không biết từ khi nào đã trở thành điều đương nhiên trong cuộc sống của Mạc Thần

* “Em.....em.....muốn về quê mẹ ” Tiểu Hoa ấp úm nói

* “Em có quê sao ” Mạc Thần to giọng quát, không thể tin nổi một ngày Tiểu Hoa mở miệng ra nói dối

* ” Mạc Thần, anh làm con giật mình bây giờ ” Lộ Lộ dịu dàng nói rồi liền vắt bánh quy nhỏ qua chỗ anh đứng dậy kéo Tiểu Hoa đang sợ hãi ngồi xuống cạnh mình nắm lấy tay của Tiểu Hoa

* “Tiểu Hoa nói cho chị nghe có chuyện gì nào ”

* “Em.....em Tiểu Thư em.....có thai rồi ” Tiểu Hoa dùng tay còn lại ôm lấy bụng mình cúi mặt xuống ngăn dòng nước mắt . Mạc Thần và Lộ Lộ to mắt nhìn nhau rồi quay sang nhìn Tiểu Hoa

* “Là của Trương Hàn ” Mạc Thần đoán mò. Tiểu Hoa gật đầu sau đó liền lắc đầu

* “Tiểu Hoa em đã nói cho cậu ấy biết chưa nhất định cậu ấy sẽ rất vui ” cô dịu dàng nói

* “Không được, Tiểu thư em xin chị, đừng nói với ai cả đừng để anh ấy biết, em sẽ không gây rắc rối gì cả, em sẽ mang đứa bé thật xa.....” Tiểu Hoa liền quỳ xuống trên mặt đất nước mắt tràn ra nắm lấy tay Lộ Lộ

* ” em làm gì vậy mau đứng lên đi ”Lộ Lộ đỡ lấy Tiểu Hoa nhưng Tiểu Hoa nhất quyết không đứng dậy

* “Chị hứa với em đi ”

* ” được được,chị hứa với em được chưa con bé ngốc này ” Lộ Lộ ôm lấy Tiểu Hoa đang khóc vào lòng ” được rồi đừng khóc nữa không tốt cho đứa bé đâu ”

* “Em về phòng nghỉ ngơi đi mai tôi cho người đến đón em đi” Mạc Thần buồm một câu

Tiểu Hoa ngừng khóc đứng dậy cúi gập người cảm ơn hai người rồi rời khỏi , Mạc Thần liền rút máy điện Thoại nhắn tin cho Trương Hàn,Lộ Lộ thấy vậy giữa tay Mạc Thần lại

* ” anh làm gì vậy ”

* “Nói cho Trương Hàn biết ”

* “Không được em đã hứa rồi ”

* “Nhưng tôi đâu có hứa ” anh vô tội nhìn cô cười giang

* “.....”

* “Chẳng lẽ em không muốn họ ở bên nhau sao,đến con cũng có rồi ”

* “Nhưng nếu Trương Hàn bắt Tiểu Hoa phá thai thì sao ”

* ” Thì tôi sẽ chiền cậu ta ” anh vừa nói vừa ấn nút gửi đi

Sáng hôm sau 6 giờ sáng Tiểu Hoa ngồi trong phòng khách đúng như lời Mạc Thần dặn sẽ có người đến đón Tiểu Hoa chỉ là Tiểu Hoa không ngờ đó chính là Trương Hàn. Trương Hàn vừa bước vào nhà Tiểu Hoa liền quay người chạy nhưng bị Trương Hàn nhanh chân hơn ôm lấy vào lòng

* ” em muốn chạy trốn đến khi nào nữa ” Trương Hàn ôm chặt lấy Tiểu Hoa

* ” bác sĩ Trương xin ngài tự trọng mau bỏ tôi xa”

* “Không bỏ tôi không lần này tôi sẽ không bỏ em ra nữa, Tiểu Hoa cho tôi một cơ hội ở bên mẹ con em đi, tôi hứa sẽ chăm sóc tốt mẹ con em ” Trương Hàn thì thầm vào tai Tiểu Hoa

* “.....” Tiểu Hoa ngơ ngất nhìn Trương Hàn, tại sao Trương Hàn lại biết không phải đêm đó Trương Hàn say sao

* “Tiểu Hoa đi với tôi nhé, tôi sẽ cùng em bỏ trốn,đi đâu cũng được chỉ cần em chịu ở bên cạnh tôi ”Trương Hàn vừa dứt lời liền kéo Tiểu Hoa đi

* “Dừng lại ” giọng Mạc Thần từ cầu thang vọng

* ” Anh” Trương Hàn nắm chặt tay của Tiểu Hoa kéo ra đằng sau lưng mình

* ” cứ thế mà đi sao ”

* “Không phải anh hại em đến sao ”

* “Đúng tôi gọi chú đến đến không phải tôi bảo chú có thể dẫn người đi, đây là Hàn gia không phải muốn dẫn đi được đâu ” Mạc Thần lạnh lùng nói

* ” Anh, em xin anh ấy cho chúng em một con đường sống đi ” Trương Hàn quỳ xuống trước mặt Mạc Thần, Tiểu Hoa cũng theo đó mà quỳ theo nước mắt tràn ra, Trương Hàn trước giờ luôn sợ Mạc Thần dù luôn mạnh miệng nhưng quỳ thì chưa bao giờ vậy mà giờ lại vì Tiểu Hoa quỳ xuống van xin khiến trai tim nhỏ kia cảm thấy mãn nguyện vô cùng.

* “Muốn đi cũng được nhưng phải mang theo một thứ ” Mạc Thần vừa nói xong Lộ Lộ liền đưa cho Trương Hàn một cái cặp đen. Trương Hàn mở ra xem bên trong cặp hoàn toàn là tiền liền to mắt nhìn Lộ Lộ và Mạc Thần

* “Anh, chuyên nay ”

* “Tôi nuôi Tiểu Hoa lớn như thế này rồi không phải để đi theo cậu chịu khổ, nếu không đối xử tốt con bé thì cậu biết hậu quả của mình rồi chứ ”

* “Anh, cảm ơn anh ” Trương Hàn đứng dậy kéo Tiểu Hoa đi, thì bị Tiểu Hoa hất tay quay lại chạy đến ôm lấy Lộ Lộ

* “Tiểu Thư ”

* “Được rồi, đừng khóc có gì đâu mà phải khóc ,đâu phải chúng ta không gặp lại nhau nữa,sau này phải sống hạnh phúc đó ” Tiểu Hoa buồn Lộ Lộ ra gạt đầu, Lộ Lộ cầm lấy tay Tiểu Hoa đeo vào tay Tiểu Hoa một chiếc vòng kim cương giá thành không nhỏ ” cầm lấy nếu Trương Hàn không tốt với em hãy quay về đây nhờ chứ ”

* “Em biết rồi ”Tiểu Hoa lau nước mắt gạt đầu nói

* “98579 giờ đã không còn nữa chỉ còn Tiểu Hoa, nếu hấn không tốt cứ thẳng tay giết hấn cho tôi ” Mạc Thần vừa nói vừa xé tờ giấy bán thân của Tiểu Hoa nhét vào tay Tiểu Hoa

* ” em biết thiếu gia, hai người bảo trọng, em sẽ quay về thăm hai người ”

* “Em sẽ không phụ lòng hai người ” Trương Hàn nắm lấy tay của Tiểu Hoa kéo đi

Lộ Lộ nhìn hai bóng người dần biến mất dựa người và Mạc Thần hỏi

* “Họ sẽ hạnh phúc chứ ”

* “Dương nhiên, Trương Hàn đã đợi từng đấy năm rồi nếu không phải Trương Hàn thì sẽ không có ai đủ khả năng làm Tiểu Hoa hạnh phúc cả”

* “Ông xã cảm ơn anh ” Lộ Lộ khiến chân lên hôn lên má Mạc Thần

Hai năm sau tại trước cổng Hàn gia

Trương Hàn ôm lấy cơ thể mang bầu 5 tháng của Tiểu Hoa đang bế một bé trai đứng trước cổng Hàn gia. Lộ Lộ cùng Mạc Thần bế bé sữa (gần 3 tuổi) đi xuống nhà

* “Anh trai, chị dâu ” Trương Hàn chào hỏi trước

* “Thiếu gia, tiểu thư ”

* ” Vẫn còn gọi vậy sao ” Mạc Thần chau mày nói

* “Anh trai, chị dâu” Tiểu Hoa học theo lời Trương Hàn chào theo .Lộ Lộ liền vắt sữa cho chồng chạy đến ôm cổ Tiểu Hoa

* ” Tiểu Hoa,ta nhờ em quá ” Lộ Lộ buồn cổ Tiểu Hoa ra nhìn một lượt thấy Tiểu Hoa vẫn tốt mới yên lòng

* ” Tiểu Thư em cũng rất nhờ người ” Tiểu Hoa cười hiền hoà nói

* “Được rồi ngồi đi ” Mạc Thần đi đến ghế ngồi xuống nói

* ” Tại sao lại về sớm vậy ” Mạc Thần quan tâm hỏi

* “Mẹ em đã đồng ý Tiểu Hoa rồi,lên chúng em về đây sống luôn Tiểu Hoa nói chỉ có hai người tốt với cô ấy lên muốn sống cùng hai người ” Trương Hàn lắc đầu bất lực nói

* ” vậy thì tốt rồi sau này chị em đã có thể ở cạnh nhau rồi ” Lộ Lộ cười hạnh phúc nắm lấy tay Tiểu Hoa,Tiểu Hoa liền cười gật đầu

(Trương Hàn và Mạc Thần cùng có một suy nghĩ ” chắc là tôi chết ”)

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/o-ben-canh-toi-em-khong-can-manh-me>